

Het oudt Huysken van Bethleem

met vele schoone leyssen, lofsanghen ende andere
geestelyke liedekens verciert, ter eere van den nieuwen
gheboren Coninck onsen Salichmaker Christus Jesus

Henricus Costerius

bron

*Het oudt Huysken van Bethleem met vele schoone leyssen, lofsanghen ende andere geestelyke
liedekens verciert, ter eere van den nieuwen gheboren Coninck onsen Salichmaker Christus Jesus*
Hieronimus Verdussen, Antwerpen 1590

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/cost015oud01_01/colofon.php

děni

***Aen de Eerbare, ende Godtvruchtige Vrouwe,
Ionfvrouwe Maria van Santvoort Huysvrouwe
van St. Ian van Houe Almoesnier der vermaerder
Stede van Antwerpen.***

Den sanck der H. Kercken

Beminde Ionfvrou, is inne gestelt, tot een exempel ende ghelijckenis vanden lof die Godt den Almoghenden Heere bouen inden alderhoochsten geschiet in sijne triumpferende Kercke, van sijne H. Enghelen, Sancten ende Sanctinnen: gelijk ooc t'selfste seer schoon tot onser leeringhe, Godt den Heer sijen Propheet Isaias selue heeft int seste Cappit. inder Prophetien openbaringhe vertoocht, doen hy sach ede hoorde dat die Seraphinnen deen totten anderen Godt aenriepen ende loefden, roepende Heylich, Heylich, Heylich, Heer Godt der heircrachten, alle het Aertrijck is vol van sijne glorie. etc. Te kennen geuende dat desghelijcx hier op deser aerden sijne H. alhier strijdende Kercke, oock vol is van sijne glorie. Och oft Godt gaue dat alle Menschen des deden, dat sylieden allen hunnen sanck stierden tot Gods eeren, maer neen zy, want nieu hoort meer weerlijcke ende ydeele, jae oneerlijcke Liedekens singen, dan Geestelijcke. Daerenbouen, het welck meest te deren is, ick sie, ick hoore, die goede H. Liedekens, die onse H. Voorvaderen gemaect hebben, ende jaerlijcx van die goede Christenen inde Kercke gesongen worden, ter eeren die geboorte hristi, dat sijn die Leyssenen, allen Christenen Menschen bekent, nv so singen, met sulcken ydelheyt, lichtueerdicheyt ende oneerbaerheyt tegen die H. Schriftuere, dat icker dicwils in my seluen door bedroeft ben geweest, des oock wt andere Godtvruchtige lieden verstaende. Waer door ick dickwils ben beweecht geweest den ouden Leysenboeck te ouerlesen, ende nv t'selfste neerstelijck gedaen hebbende, beuinde tselue niet onwarachtich te wesen. d'Welck al wel ouerleggede hoe dat sulcx mocht geschieden, soo beuinde ick den selfsten Leysen,

boek, in die regulen op die verboden Boecken door het H. Concilie van Trenten gemaect, onder die duytsche boecken door onsen genadigen Coninck Philippus geheelijcken, in die lettere L. verboden, mz dese woorden, *Leysenen ende Geestelijcke Liedekens*, sonder datter eenige besonder Leysenboecken wt worden gesteken, die by den eenen oft by den anderen ghemaect, oft gedruet mochten wesen, maer daer staet in geheel *Leysenen ende Geestelijcke Liedekens*. Die welke naermaels op een nieu gedruet sijn, ende lichtelijck, also vuyl doorgesteken als zy te voren waren, heetende verbeteret te sijne, d'een by eenen Geestelijcken, dander by eenen deuoten persooone, sond' te seggen by wie, want voorwaer schier niet, oft emmers luttel isser toegedaen, geen wtgesteken ofte besondert, t'sy datse gedruet sijn tot Antwerpen, Louen, Brussel, Ghendt, oft wat steden deser Nederlanden, in elcken suldy vele van dese ydelheden beuinden, in den eenen meer dan in den anderen, so datter geen gedruet en is, die daer van suyuer mocht wesen. Het welc elcken neerstigen ondersoecker warachtich sal beuinden int lesen. Om dan onse voorreden cort te maecken so sal v lieden belieuen te bemercken die fouten die inde selue Leysenboecken met hoopen staen, die ick v hier d'een achter dander sommige voor ooggen stellen sal. *Inden eersten* so staen sommige Leysenen, niet alleen op werelijcke voosen, d'welck eenichsins te verdragen is, maer op vuyle ende schimpige voosen, als dese schoone Leysen, *Het viel eens Hemels douvve. &c. Die staet op die wijse. Het vvas een lodderlijck Pape*, sonder twijfel niet dan tot schimp, want veel meer andere ende oudere Liedekens gaen op die selfste voyse. *Ten tvveeden*, die tietels van vele Leysenen sijn oock seer ydelijck ende schimpich gemaect, als onder andere dese.

By hem die stelt borse sonder ghelt: vvas dese Leysen gestelt. Matthys compere door Gods Moeder: maeckte dese Leysen als S'heylich Gheest broeder,

Als Ioris Hlle dese Leysen stelde: ter eeren Maria vvas qualijck by ghelde.

By Balleken ront beseuen: vvas dese Leysen vvt ghegeuen. Ghesteldt als een oprecht Cuelenaere: by Meester Ian de muelenare.

Ende diergelijcke meer andere van dronckaerts *ende* mout vliegen op die bierbancke gedicht, daer sulcke hoochweerdige verholenthede van die geboorte *ende* menschwordinge Christi niet en behoorde gehandelt te worden.

Ten derden staender oock inne sommige Historien diemen *Apocrypha*, dats onuast *ende* onseker noemt, als dese, dat als Maria mz haer kint Iesus naer Egypten vloot, by geualle eenen landtsman was sayende sijn saet, den welcken Maria beloofde dat sijn saet terstont soude rijp syn, midts dat hy swijgen soude, Mariam met den Kinde daer gepasseert te wesen. Ende dat gheschiede, dat Herodes ouer dien wech Mariam met den Kinde vervolchde, al waer hy desen *Man* sach sijn graen nv rijp wesende staen picken, den welcken hy vraechde, oft hy geen Vrou met Kinde hadde sien passeren, waer op den Huysman antwoorde, als ick sayde dat ick nv picke, so is hier een Vrouwe met een Kint geuaren, d'welck Herodes hoorende, dachte dats nv langen tijt gheleden, ick wil wederom keeren, d'welck nochtans met die waerheyt, noch met die schriftuere noch met der Docturen leeringe en accordeert Want Ioseph was al in tijts met het Kindeken geuloden, eer Herodes die moort dede doen, als ons wel getuycht Matt. 2. Cap. dat hy die Kinderen dede dooden, also hy hem bedrogen vondt, siende dat die drie wijzen niet wederom tot hem en keerden: die schriftuere verhaelt ons ooc dz Ioseph vanden Engel by nacht gebodtschapt was, dat *den* tijt comen soude, dat Herodes t'Kint soecken soude te dooden d'welck hy hoorende, is terstont by nachte ghevloten naer Egypten, waer wt te mercken staet, dat Ioseph nv wech was eer dien tijt quam, die, als den Engel seyde, noch toecomende was. Oock leeren ons die Doctoren, dat Christus Iesus in sijn ionge onmondighe kintsche dagen noyt mirakel en heeft gedaen, al was hy des machtich op dat sijn Godtheyt den Menschen niet openbaer voor sijnen tijt en soude werden. *Ten vierden* beuinde ick ooc desen schimp van Ioseph, dat hy te weten het Kindeken Iesus soude in die cribbe gedeckt hebben met sijn broeck oft sijn hosen, d'welc niet te verwonderen en is, want diergelijcke schimpen van Ioseph meer gesongen werden, als dat Iesus eerste kinder-

roxcken ghemaect vvas van Iosephs broeck, als oock dit, Ioseph vvas een Timmerman; hy dronck so geeren ceruisiam hy en hadde gheene pecuniam, hy vercocht sijnen tunicam. Welcke schimpen so blasphemues sijn, als niet weerd om o t'antwoorden. *Ten vijften* van het Kinderbedde van Maria, welck alle Christen Menschen claer is, lueghen te sijne, want Maria, Iesum die Fonteyne der reynicheyt barende, noyt seere, smerte, oft arbeyt gehadt en heeft. *Ten sesten*, groote cleynachtinge van die weerdige maget Maria, daer staet Mayken was het ionckwijf Mayken hiet die Moeder, die voester hiet oock Mayken, d'welck is een gemeen verachtinge van alle Ketteren, die de weerdige Moeder Gods verachtende niet en willen met haren rechten naem Mariam noemen als den Engel dede, maer heetense Mayken, oft Mayken Timmermans. *Ten seuensten* sijnder oock ydel Leysenen die geen redenen en sluyten, noch aen een en hanghen, ende niet te bedieden en hebben, om het crijtende Kindeken Iesus te payen, als dese, *Vala sus sus us, svvycht toch soeten Iesus, vvant ghy sijt den Dominus & in terra pax hominibus*. Wel is waer, Iesus ter werelt comende heeft geweent, als te bemercken staet *Sap. 7.* maer niet heel nachten oft tijden ouer, sijn Moeder moeyelijck vallende, oft Iosephs nachtruste belettende, dan weenden alleen ouer onse sonden, daer hy om gheboren was. *Ten achtsten* in die Leysene, aldus beginnende, *Omnes nu laet ons Gode louen*. Leestmen dese open lueghen, teghen die H. Schriftuere. *Als puet yet mochte gaen, ad studium deden sy hem saen, Velle matris deder hem gaen, pro discere*, want contrarie in die schriftuere waer beuonden werdt *Luc. 2. Cap.* als hy ten sijnen twaelf Iaren onder die Schriftgeleerden sadt, toochden genoeg in d'antwoorde tot sijne Moeder, dat in t'gene dat sijnen Vader aengonck, hy sijn moeder niet te volghen en hadde, maer in die restewas hy Maria ende Ioseph in alles onderdanich. *Io. 7. Cap.* Geuen sijn eygen vyanden getuygen dat hy noyt ter scholen gelegen en heeft oft gestudeert seggede, hoe ra hy die letteren, daer hijse noyt geleert en heeft? Tis oock buyten reden, een kint ter studien te seynden, alst meer en begint te gaen. *Ten neghensten* in die Leysene

Aue Maria gratia plena, &c. Staet dit punct teghen ons Christen ende Catholick ghelooue, daer Godt spreeckt totten Engel aldus *Heer Engel ny Vliecht VVederom tot haer, ende voert den Vader den soen in haer, den Vader, den soon, den H. Gheest.* Dwelck, licht soude verwecken die oude ketterijen teghen die H. Drievuldicheyt teghen die menschwordinghe Christi, ende teghen den H. Gheest, die soo dickwils van soo menighe H. Concilien verworpen ende verdoemt sijn, want claer ist alle leecke menschen, wt hun twaelf artieckelen des geloofs, van die Apostelen achtergelaten, dat alleen Christus Iesus van Maria ontfangen, Mensch gheworden, ende geboren is, ende niet noch den Vader noch den H. Gheest. d'Welc verholen Gods werc niet geschiet en is door d'werc des Menschen, oft der Mannen saet, noch oock (als dese blasphemuese Leysen seyt) door het invoeren vanden Engel als den Engel selue Luc. 1. Cap. seyt, doen Maria vraechde hoe sal dat gheschieden want ick gheen Man en kenne, den Engel antwoorde, niet, ick sallen in v voeren, maer den H. Gheest, seyt hy, sal van bouen in v comen, ende die crachte des alderhoochsten sal v omringen. Tis dan geschiet van Godt door den H. Gheest alleen, van den welcken, als ons gelooue heeft, Maria den Sone Gods ontfingt. Oock suldy beuinden in het Liedeken, *Adam vvas een verloren man*, een groot voetsel van d'opinie der hereticke geloofstuenders te weten ditte, *Men vindet claer beschreuen,*

VWie gans van herten n Godt ghelooft,

Die heeft dat eewich leuen.

d'Welc ontwijsselijcken die Hereticken daer inne ghevoeyert hebben, omme te seggen, siet ghy niet, dat het gelooue ghenoech is tot het eewich leuen? Die H. Kercke singet in haer Leysenen, als sylieden oock des voorhouden die leecke menschen, dat die H. Kercke t'selfste singhet in die Hymne van t'Heylich Sacrament *Pange lingua*, daer inne ghesongen wert. *Sola fides sufficit*, dat is te segghen, *alleen het geloof is ghenoech.* d'Welck die gemeene, simpele, ende leecke Menschen hoorende, souden lichtelijck meynen warachtich t'selfste te wesen. Daer die Liedeken vele hinderlijcker soude mogen sijn, want in dandere Hymne en is geen perickel ter

werelt, door dien die Hymne voorsz. alleen sprekende is, van die warachtige teghenwoordicheyt des weerdich lichaems, ende dierbaere Bloet Christi onder die gedaente van d'broot ende wijn, waer toe alleen ghenomen is (want wy des met ons verstant niet connen begrijpen) het gelooue te wercke te stellen, maer dit Liedeken seyt opentlijck het gelooue tot het eewich leuen alleen genoeg te wesen. Daer niet alleenlijcken paulus 1. Cor. 13. Iaco. in sijnen brief int 2. Cap. ende dander Apostelen ons genoeg toogen het gelooue sonder die wercken doot te wesen. Ist dan doot, hoe can ons t'selfste gebrengen tot het eewich leuen? Maer Christus Iesus selue met sijnen gebenedijden mont anders geleert heeft Matt. 19. ende onder wesen eenen die hem vraechde wat hem nootelijck was om te comen tot het eewich leuen, antwoordende, *Si vis ad vitam ingredi serua mandata*, Wilt ghy nne gaen tot het leuen, onderhoud die geboden. Mede ten wiersten daghe, die Godtvruchtighe, Mat. 25. nv comende met het eewich leuen, eer hijse d'eewich leuen laten wilt, sal voor allen niet so naer ons gelooue, als die goede wercken vraghen, en die quade, daer die goede wercken niet en sullen inne beuonden wesen, nergens om verdoemen, dan door dien sylieden die goede wercken niet en hebben gedaen. Dit is beminde Ioufrou dat my tot den arbeyt verweckt heeft, om dese quade voorseyde Leysenen wt die memorie des Menschen te nemen, die welcke ick in dit boecxken wt laete, dan sonderlinghe ben ick hier inne besorcht gheweest voor die teere ende broose ionckheyt van desen tijde, die welcke seer tot het singhen gheneycht sijnde, lichtelijck onthout sulcken codden, ydelheden ende vuylicheden, dan wat goets, want gelijk den H. Leeraer *Chrisoft, seyt Hom. 61. super. Genesim*. Die jonckheyt is van haer seluen tot valle gheneycht. Dandere, al warenslecht in hun seluen, hebbe ick alle laten staen, maer verbeterd ende op dicht gebrocht, dan my deert seere, dat ic het lam dicht die conste ter eere, niet en hebbe connen wt roepen, want dat doende soude sommige oude Leysenen, so moeten verandert hebben, datse niet en souden bekent sijn, daer sy nv dan oudts allen Menschen inden mont sijn, maer hebse ten besten op dicht gebrocht, want tis beter manck te gaen, dan cruepel te

bedde te liggen, *ende* beter een lam lit te hebben, dan geheel het lichaem. Ic hebbe oock alle andere Leysenen wt andere boecken genomen *ende* gecosen weert om lesen *ende* singen, die tot nv toe noyt gesien en sijn geweest, *ende* sommige schoone selue gedicht, om eenen yegelijcken te voldoen. Om dat oock die deuote persoonen *ende* die Kinderen van ioncx die latijnsche Leysenen souden verstaen, *ende* met verstant singen, so hebbe ick die selfste int duyts ouergeset *ende* op dicht geheele gebrocht op so vele syllaben niet min ofte meer, als het latijn heeft, om also te mogen singen, op die selue voyse als mense inde Kercke int latijn singt, als ick oock gedaen hebbe in alle die Hymnen die inde Choore by die H. Kercke ghesongen werden, om op die selfste voyse int duyts te singen. Op dat ick oock in alles die liefhebbers voldoen soude, nopende den sanck *ende* die Gheestelijcke liedekens, hebbe ick de selfste van vele onsuyverhey, ydelhey, *ende* innegedrongen heymelijcke Geuserije gesuyuert, *ende* die beste wt alle Geestelijcke liedekens vergadert, die alles weerd sij met goude letterem gheschreuen te worden, *ende* dien boeck genoemt, *Die Fonteyne der Gheestelijcke Liedekens*. Nv met den Leysenen besonder gedrukt. Welcken mijnen arbeyt, om dat niet en soude oft te vergeefs sijn gedaen, oft verloren gaen, maer onder die Menschen comen mochte, en heeft my niet beter ghedocht, dan dat desen nieuwen Leysen boeck onder die ionckhey mocht verbreyt worden. Want als die inde herten der iongeren sullen ghedruckt sijn, sal die memorie van dandere omgehoorlijckhey door t'steruen van d'oude lieden allencxkens vergaen, *ende* dese int ghebruyck bliuen, want die ionckhey die naeruolghen mochte en sal van geen andere naer vele iaren weten, *ende* is oock een aenghenam sake voor Godt den Heer, dat die Kinderen van ioncx, den naem des Heeren louen. Als die kinderen der Hebreen Christum in Ierusalem inhaelden doen die groote lieden tacken af braken van Olijf boomen *ende* palmen, *ende* die Cleederen onder Iesum stroyden, die kinderen songen, gebenedijt is hy die daer comt inden naem des Heeren, welcken sanck der Kinderen, naedemael dat die Phariseen wilden verbieden, seyde Christus, nee, alwaert dat die Kinderen sweghen, die steenen soudent roepen.

Bemerckende dan, beminde Ioufvrou dat dit door die Kinderen behoort begost te wesen, en hebbe ick gheen en beteren raet geuonden, dan V L dit *Out huysken van Bethleem*, te presenteren doet dien ghy dit laer moeder werdt van die loffelijcke vergaderinghe *des meyskens huys*, om tselfste also wel in Godtvruchz te onderwijzen als insebaerheyt ende goede manieren. V.L. biddende tselfste in dancke te nemen ende dese lofsanghen van dat soete Kindeken Iesus alle dese uwe toecomende Kinderen voor te houden, dat sylieden van ioncx mochten Godt leeren dancken ende louen. Dese mijne redene beminde Ionfvrouwe aenhoorende sult ooc lichtelijc bemercken mijne meeninghe, ende die selue, als ick hope, niet misprijsen ende myne neersticheyt hier inne gedaen niet wederleggen. Hieromme bidde ick V.L. allen, wilt mijnen arbeyt niet versmaden, maer int goede nemen, ende dandere ydele leyssen laten varen, dese myne aenveerden, ende in V.L. huysen vande meyskens ende knechtken, ende inde scholen die ioncheyt voerhouden, wantter niet die minste ongestichticheyt inne gebleuen en is, die alle menschen behooren te schouwen, als Godt seer mishagende. Want ist dat die menschen met gheene lueghenen oft valscheyt te houden en sijn, hoe vele te min den nieuwen geboren Coninck Christus Iesus, die de waerheyt [...] alle eere ende lof toecomt tot inder eewicheyt. Amen. Ghemaect ende gedicht T'hantwerpen den 9. Dach Augusti. Anno 1590.

Henricus Costerius V.L. Pastoor ende vriendt.

[Een Kindeken is ons gheboren]

Een Kindeken is ons gheboren,

In Bethleem,

Des hadde Herodes thoren,

Dat scheen aen hem.

Drie Coninghen wtuercoren

Quamen te Ierusalem

Sy vraechden waer hy was gheboren

Die Coninck der Ioden strem.

Wy saghen in Orienten die sterre fijn,

Wy comen hem aenbidden fijn

Dat kindekijn. Een Kindeken

Doen Herodes dat vernam

Dat t'kindt gheboren was,

Wert hy toornich ende gram

Ende ontsach hem das

Dat hy verliesen souwe

Sijn Rijek was groot

Te brenghen en met rouwe

Dat Kindeken ter doot. Een Kindeken.

Hy vraechden met haestichede

Waer dat Kint gheboren was

Te Bethleem in die stede

Soo was datmen daer las

Daer is hy gheboren die Heere groot

Verlosser inden noot

Vander eeuwigher doot.

Herodes sprack tot den Vroeden

Gaet henen ende soeckt dat Kindt

Met alsoo grooten hoeden

Tot dat ghy hem vindt

Bouen alle, Coninghen macht

Soo is hy fijn

Men seyt hy sal besitten met cracht,

Dat Rijke mijn. Een Kindeken.

Als ghy dit Kint hebt vonden,

Soo keeret weder tot my
 In alsoo corten stonden
 Ende segt my waer dat zy
 Ick soudet gaerne aenbeden
 Dat cleyn Kindekijn
 Die heeft soo zeer doorsneden
 Dat herte mijn. Een Kindeken.

Maer als die Coninghen quamen
 Buyten Ierusalem
 Met vreuchden sy vernamen
 Die Sterre staen voor hem
 Al tot dat sy vonden dat Kindekijn
 In doecken ghewonden fijn
 Bijder Moeder zijn. Een Kindeken.

Drie Coninghen aenbaden
 Dat Kint niet seer oudt
 Sy offerden wel beraden
 Myrre, wierooock ende gout
 Dat deden zy daeromme
 Dat haer scheen grooten noot
 Sy laghent al omme, ende omme
 Van hauen bloot. Een Kindeken.

Des nachts als zy slapen wouden,
 Quam die Enghel Godts tot hem
 Dat zy niet keeren en souden
 Al ouer Ierusalem
 Nae eenen anderen weghe
 Soo sijn zy ghekeert
 Tot in hun Rijck ter deghe
 Alsmen ons leert. Een Kindeken.

Wy bidden nv en singhen
 Dat Iesus is bekant
 Dat hy ons wille brenghen
 In sijns Vaders Landt

Daer hem die Enghelen eeren
 Tot alder tijdt
 Dat gonne ons Godt den Heere
 ghebenedijt. Een Kindeken.

[Doen ghy Iesus gheboren waert]

Op de wijze. Tis huyden een dach van vro.

Doen ghy Iesus gheboren waert
 Tot Bethleen inder stede
 Doen rees daer op al metter vaert
 Een schoon terre, waer mede
 Drie Coninghen worden ghewaer
 Dat die Sterre scheen alzo claer.
 Sy seyden oock ghelijcke
 Den Ioden is een Coninck gheboren
 Ons bidden en is niet al verloren
 Wie soecken hem in d'Iootsche rijcke.
 Die Coninghen scheyden doen van daer
 Sy en wouden niet langher beyden
 Die Sterre scheen voor hen soo claer
 Sy woude hen rechte leyden,
 Dan den dachlichtense vat,
 Sy hielden altijd den rechten padt
 Haren ganck was bijder eerden
 Haer weggen waren also menichfout,
 Onse Godt hadde die Sterre ghebout
 Want sy was van grooter weerden.
 Tot Ierusalem doen zy quamen
 Die Sterre bleef verloren
 Sy begosten raet te ramen
 Waer dat Kint was gheboren
 Een teecken hebben wy ghesien
 Een Sterre vol bedien
 Alsoo verre in Oostenrijcke
 Het en can ons niet ontgaen
 Wy willen hem bidden aen

Wy drie oock alle ghelijcke.

Doen Herodes dat vernam
 Sijnen ancxt en was niet cleyne
 Hy wert in sijnen sin zeer gram
 Ende alle die Stadt ghemeyne
 Hy liet halen die outste Meesteren
 Ende daer toe die wijse Priesteren
 Die waren wtuercoren.
 Ghy Heeren een dinck heb ick ghehoort
 Segt wt der schriften woort
 Waer is dit kint gheboren.

Sy seyden alle dat is waer
 Te Bethleem ist gheboren
 Dat sprack een Propheet claer
 So menich jaer te voren.
 Doen Herodes hadde vernomen
 Die drie Coninghen liet hy voor hem comen
 Hy vraechde hen heymelijcke
 Ghy Heeren hoe sal ick dat verstaen
 Waer saecht ghy die Sterre opgaen
 In uwen Coninckrijcke.

Die Heeren dachten daer gheen quaet
 Sy dedent hem openbaren
 Herodes sprack ick gheue v raedt
 Te Bethleem sult ghy varen
 Dat Kint suldy vinden daer
 Dat seg ick al int openbaer
 Dat heb ick soo vernomen
 Als ghy weet waer dat is
 Segghet my dan weder ghewis
 Als Edelen ende vromen

Sy seyden wy willen henen gaen
 Ende doen hem groote eere
 Dat Kin willen wy bidden aen

Voor des Lants rechten Heere.
 Die Coninghen scheidten van daer
 Die Sterre sheen voor hen soo claer
 Ende die Sterre woudese rechte leyde
 Die sterre scheen voor hen seer saen
 Tot dat sy op t'hoochste bleef staen
 Daer Marta ende Ioseph waren beyde.

Sy treden in dat huys al te same
 Met hun offerhande ghemeen
 Sy vonden dat Kindt van groeter fame
 Met Maria ende Ioseph by een
 Ende sy vielen op haer knien seer bly
 Sy baden aen dat Kindeken alle dry
 Met vreuchdelijcke sinnen
 Sy deden op haer schatten toegheuout
 Sy offerden myrre, wieroock, ende gout
 Met alsoo hertelijcke minnen

Des nachts ontrent der middernacht
 Heeft hun den Enghel gheopenbaert
 Niet te keeren naer Ierusalem gheacht
 Noch te gaen te Herodes waert.
 De reyse heeft hun alsoo wel ghepast
 Dat zy waren van Herodes ontlast
 Sy quamen tot hun verstande
 Sy waren doen alsoo wel ghemoet
 Sy cosen een ander wech zeer goet
 Naer haren Coninck Lande.

Amen.

Laet ons met herten reyne
 Louen dat soete Kindeken cleyne
 Het brengt ons wter weyne.

Ons is een Kindt gheboren
 Een Sone ghepresenteert
 Hy comt die Helle verstooren
 Als Mensche ghefigureert

Hy wil ons alle ghemeyne
 Verlossen wter pijn
 Met sijnen bloede alleyn.
 Laet ons met herten reyne. &c.

Des moghen wy wel eeren
 Die Maghet die hem droech
 Den grooten Heere der Heeren
 Die haer niet en verwoech.
 Weest vrolijck groot en cleyne,
 Die soete Kindekijn
 Vrijt ons van alder pijn.
 Laet ons met herten reyne. &c.

Godt in zijn neghen Chooren
 Sprack zijnen Enghel an
 Wy willen die Helle verstooren
 Ende verlossen Wif ende Man.
 Gaet tot schoonder Fonteyne
 Maria claer van aenschijne
 Ende segt haer wat ick meyne
 Laet ons met herten reyne. &c.

Groetse my vriendelijcke
 Die schoone suyver jeucht
 Ende segt haer blijdelijcke
 Sy mach wel zijn verheucht
 Want zy ende anders gheene
 Die sal Gods Moeder sijn
 Ick ben met haer ghemeene.
 Laet ons met herten reyne. &c.

Al binnen Nazarette
 Quam die Enghel Gabriel
 Ende sprack totter fiolette
 Met schoone woorden snel
 Godt gruet v Maghet reyne
 Vol gratien is v aenschijn

Godt is met v ghemeyne
Laet ons met herten reyne. etc.

By v sal noch beclijuen
Dat Adam heeft ontvrijt
Want bouen alle Wijuen
So zijdy ghebenedijt,
Ghy sult ontfæen een greyne
In uwer herten schrijne
Des Vaders Soon alleyne
Laet ons met herten reyne. etc.

Sy sprack ootmoedelijcke
Hoe soude dat comen by
Ick en kende sekerlijcke
Noyt Man, dus verwondert my
Dat ick, en anders gheene
Gods Moeder soude zijn
Mijn hert wert cout als steene
Laet ons met herten reyne. etc.

Die Enghel sprack tot hare
O weerde suyuer Maecht
En weest in gheenen vare
Het is wonder dat ghy claecht
Want ghy sult sonder pijn
Baren een Kindekijn
Ende blijuen Maghet reyned.

Laet ons, etc.

Die Maecht haer conforteerde
In dat hy haer heeft gheseyt
Ende zy respondeerde
Ick ben daer toe bereyt
In uwen woorden alleyne
Sette ick den wille mijne
Siet hier Gods deerne cleyne.

Laet ons.

Ghelooft so moet zy wesen
Nu ende tot alder tijdt

By haer sijn wy ghenesen
 Sy bracht ons groot jolijt
 O weerdighe Fonteyne
 Des sondaers Medecijne
 Bidt voor ons alle ghemeyne.

Laet ons.

[Waer is die dochter van Syon]

Dit gaet op Puer nobis nascitur.

Waer is die dochter van Syon
 Ic soudese blijde maken
 Ic soude haer eene bootschap doen
 Van alsoo grooten saken.

Doen men al die werelt beschreef
 Doen ginck die maghet sware
 Te Bethleem daer sy doen bleef
 Ende ontfinck haer kint aldare

Een ghelas al schijnter door
 Ten breckt niet vander sonnen
 Dus heeft die maghet nae en voor
 Ioncfrou een kint ghewonnen.

Een duysternis is ons verclaert
 Een licht is ons verresen
 Een maghet heeft een kint ghebaert
 Dat dunct my wonder wesen.

Nv is hy teeder ende cranck
 Een maghet sal hem voeden
 Wy moghen hem wel weten danck
 Van sijn groote aermoeden.

Hy thoont zijn goedertierenheyt
 Wijlen was hy verbolghen
 Hy drijft soo groote ootmoedicheyt
 Wy connen hem niet gheulghen.

Maria nam hem op haren schoot
 Sy custen hem aen den monde
 Die minne die hadde sy soo groot

Tot hem in allen stonden.

Lof Heere moet v altoos zijn
 Wilt ons altijd gheleyden
 Met die waerde moeder dijn
 Als wy alle van hier scheyden.

Amen.

Het was een maghet wtuercoren
 Dawer Iesus af sijn wilde gheboren
 Des ben ick vro.

O, o, o, o, benedicamus domino.

Al totter stadt van Nazareth
 Daer is een maghet ombesmet

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Groetse my metten naeme mijn
 Segt haer dat ick haer kint wil zijn

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Die Enghel was een bode goet
 Hy oer derwaerts metter spoet

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Hy seyde Godt gruet v suyuer maecht
 Ghy zijt die Gode wel behaecht

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Hy wil van v gheboren zijn
 Iesus die lieue meester mijn

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Maria sprac hoe mocht ic hem ghewinnen
 Want ick noyt man en begeerden om minnen

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Die heylighe gheest sal in v comen
 Soo den dau valt op die blommen

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Hy seyde Maria weest onuersaecht
 Tis den Godts sone die ghy draecht

Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Hy heeft v daer toe wtuercoren

Hy wilt verlossen dat was verloren
 Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.
 Van allen sorghen ben ick ontslegghen
 Die deerne Godts wil ick wesen
 Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.
 Maria viel neder op haer knien
 Den wille Godts moet gheschien
 Des ben ick vro. O, o, o, o, bene.

Had ick vloghelen als een arent grijs
 Ick soude soo hooge vlieghe
 Daer bouen in dat Paradijs
 Tot mijnen soeten lieue.

Dan soude ick segghen vader mijn
 Wanneer suldy my halen
 Wt deser allenden ende pijn
 In uwer hochster salen.

Waer is die dochter van Syon
 Ick wildese vrolijck maken
 Ick wil haer een bootschap doen
 Van alsoo hooghen saken.

Die hoochste inder minnen
 Dat is Iesus Marten soone
 Godt laten wy ons ghewinnen
 Hier bouen inden throone.

Dat hemelrijc ende aerterijck
 Ons heeft gesloten buyten
 Dat sal een Maghet reynelijck
 Door haer baren ontsluijten

Die duysternis is ons verclaert
 Dat licht is ons gheresen
 Een maghet heeft een kint ghebaert
 Dat mach wel wonder wesen.

Dat kint was teerder ende cranck
 Een maeghet moestet voeden

Tis recht dat wy hem weten danck
Van zijnder grooter ootmoeden.

Heer Iesus wat hebby gemeent
Wy soudent gheerne vragen
Dat ghy hier dus ligt en weent
Ghy sijt soo ionck van daghen.

Dat ons soo langhe was onghereet
Dat mogen wy gebruycken
Dat Adam inden appel beet
Dat dede den hemel luycken

O moeder Gods van hemelrijck,
Des Coninx inden throone
Bidt alleen voor ons innichlijck
Iesum. V lief kindt schoone

Dat we daer bouen moeten
Daer die Enghelen vrolijck singhen
V ende uwen kinde groeten
Dat wil ons godt ghehinghen.

Amen.

Het viel een hemels dauwe
Al in een cleyn maechdekijn
Ten was noyt beter vrouwe
Dat dede een cleyn kindekijn
Dat van haer was gheboren
Ende sy bleef maghet fijn
O maghet wtuercoren
Lof moet v altoos zijn.

Die Maghet ginck met kinde
Geen swaerhey en ginck haer an
Als Ioseph dat versinde
Die goede rechtueerdighe man
Hy dachte ick wilse laten
Ick en ben die vader niet
Ende trecken mijnder straten
Eer mij meer schanden gheschiet.

Al van des hemels throone
Sprack hem die Enghel an
Ioseph Dauids sone
O waerdighe salighe man
Blijft alle beyde te gader
t'is bouen der natueren cracht
Dat Godt almachtich vader
In haer dus heeft geuracht.

Corts daer na is ghecomen
Een Keyserlijck ghebot
Dat niemant wtghenomen
Hy en quame sonder spot
Van daer hy waer gebooren
Ende brenghen zijn tribuyt
Dat dedemen daer hooren
Ende roepen ouerluyt.

Maria ende Ioseph mede
Quamen te Bethleem waert
Want daer was Iosephs stede
Als ons die schriftuer verclaert
Maer sy en mochten nieuwers inne
Men wijsdese altoos voort
Die hemelsche Coninghinne
En was daer niet ghehoort.

Int vet hebben sy vonden
Een huys seer dunne ghedaect
Binnen soo corten stonden
Hebben sy logijs ghemaect
Daer wert die maghet moeder
Al sonder wee oft pijn
Van tsmenschen soon en broeder
Hoe mocht hy ons naerder syn.

Wt moederlijcker minnen
Leyde sy hem op haren schoot

Haer herte verblijde van binnen
 Dat dede sijn mondeken root
 Sy custen hem aen sijn wanghen
 Sy custen hem menichfout
 Dat hy quam sijn gheuanghen
 Verlossen ionck ende oudt
 Maria die suyuer fonteyne
 Daer Godt sijn ruste in nam
 Bidt voor ons alle ghemeyne
 Iesus dat Godtlijck lam
 Dat hy ons inne wil laten.
 Met hem int soetste dal
 Daer vreucht is bouen maten
 Die ewelijck dueren sal.

[Met desen nieuwen Iare]

Dese liedekens singtmen op den Iaerdach.

Met desen nieuwen Iare
 Soo wort ons openbare
 Hoe dat een maghet vruchtbaere
 Die werelt heeft verblijt
 Ghelouet moet sijn dat soete kindekijn
 Gheert moet sijn dat soete maechdekijn
 Nv en ewelijck in alder tyt.
 Hoe wel was haer te moede
 Doen sy in vleesch ende bloede
 Aensach haers herten hoede
 Den Heere der werelt wijt. Ghelouet.
 Sy baerde hem sonder pijn.
 Ende bleef een maghet fijn.
 Des sondaers medecijne
 Des hebben die Ioden nijt. Ghelouet.
 Die Enghelen songhen schoone,
 Glorie inden troone
 Ter eeren Sconinx Croone
 Des kindeken ghebenedijt. Ghelouet.

Als die acht dagen waren geleden,
 Doen wert Iesus besneden,
 Al naeder Ioden seden,
 Dwelck ons van sonden vrijt
 Wt Orienten lande,
 Quamen ter offerhande,
 Dry Coninghen ombekande,
 Gode ghebenedijt. Ghelouet. etc.

Der derthien dachs zijt vroeder,
 Vonden zy hemby sijnder moeder,
 Ioseph was haer behoeder,
 Soo ons die schriftuere belijt. Ghelouet. etc.

Als die ses weken omme quamen,
 Soo ginck zy naert betamen,
 Onbeulect van alder vlamen,
 Dwelck was ons profijt. Gheloouet. etc.

Aldus ginck die Maghet sempel
 Ende droech haer kint ten tempel,
 Alle vrouwen tot een exempel,
 Dies haer niet en vermijt. Ghelouet. etc.

Met desen nieuwen iare,
 Soo willen wy vrolijk zijn
 Ons heuet een maghet clare
 Ghebaert een kindekijn,
 In Bethleem vercoren
 Soo ons die schrifture verclaert,
 Is ons een kint gheboren,
 Die Maghet bleef ombeswaert:

Hier bouen wt den troone
 Wert Gabriel ghesant,
 Al totter maghet schoone,
 Al in dat Iootsche lant,
 In Nazarette stede
 Want hy die maghet alleyne,

Hy sprack Godt gheue v vredem
Godt sy met v ghemeyne.

Ghy zijt bouen alle vrouwen
Van Gode Ghebenedijt,
By v wort noch behouwen
Dat Adam heeft ontvrijt
Ghy sult in uwen lichame
Een edel vrucht ontfaen,
Ende bliuen sonder blame,
En twijfelt daer niet aen.

Die maecht wert seer van binnen
Verschrickt in haren moet,
Sy dacht in haren sinnen,
Hoe comen mocht die groet,
Die haer den Inghel brochte,
Sy en hadde noyt man ghesien,
noch ojt begost te kinnen
Och hoe sal dat gheschien.

Die Ioghel sprack o reyne
Waerom sijdy versaecht,
Ghy sult ontfanghen een greyne,
Ende bliuen een suyuer maecht,
Ende baren sonder pijn
Dat licht der Enghelen broot,
Der werelt medecijne
Ende den troost in der noot

Hoe soude ick kint ghedraghen.
Ick en kende noyt gheenen man,
Noch en hebbe in mijn behaghen,
Hoe soude dat wesen dan,
Het is bouen natueren crachten,
Te sijne moeder ende maecht,
Hierom trueren mijn ghedachten,
Hierom ben ick versaecht.

O hooge maecht van prijsen,
 Waerom sijdy versaecht
 Die heylighe gheest sal rijsen
 In v wel suyuer maecht
 Godts crachten wtuercoren
 Die sullen v omuaen
 Dat wort van v gheboren
 Sal Adams sonden dwaen.

Oock Elizabeth heeft ontfaen
 In haerder ouder tijt
 Haer daghen zijn vergaen
 O maghet ghebenedijt
 Het is in Godts vermeughen
 Dat is, ende wesen sal
 Nv blijft in goeden heughen
 Vertrouost dat iammer dal.

Die sone des alderhoochsten
 Soo sal hy sijn ghenaemt
 Hy sal die werelt vertroosten
 Ende hy blijft ombeschaemt
 Sijn rjck sal altijd dueren
 Ende nemmermeer vergaen
 Hierom en wilt niet trueren
 Die vrucht sult ghy ontfaen

Dootmoedighe pellicaen reyne
 Viel neder op haer knien
 Siet hier Gods deerne cleyne
 Na uwen woorden moet my gheschien
 Al totter seluer uren
 Ontfinck die maghet fijn
 Sy droech hem sonder truren
 Sy baerde hem sonder pijn.

In Bethleem vercoren
 Als ons die schriftuere verclaert

Is ons dit kint gheboren
 Het is veel eeren waert
 Die moeder is maecht eerbaer
 Dies willen wy vrolijck zijn
 Hy is Godt ende mensch te gaer
 Hy en mocht niet beter zijn.

[Een vrolijck nieuwe liet]

Een vrolijck nieu Liet.

Een vrolijck nieuwe liet,
 Tis netter iet dan niet
 Ve Bethleem ist gheschiet
 Dat kindekijn dat Iesus hiet
 In aermoede en in verdriet
 Soomen daer mach aenschouwen,
 In alsoo grooten rouwen.

Die Coninck van grooter macht.
 Ghesproten wt Daidts gheslacht
 Hy is soo langhe verwacht
 Nv leet hy hier als ongheacht,
 Al inder duyster nacht,
 Die groot Heer was te voren
 Die is nu knecht gheboren.

Dat costelijck kindekijn cleyn
 Ghегheuen ons int ghemeyn
 Der werelt heer alleyn
 Die moeder is maghet reyn
 Ick seg v dat certeyn
 Grooten rouwe heeft hy verdragen
 Met tranen mocht hijt wel claghen.

Daer was soo menigher winden stoot,
 Rym, hagel, sneeuw die wasser groot,
 Dat kindekijn lach daer al bloot,
 Sijn ledekens waren root,
 Peyst hoe die moeder verdroot
 Dat sy hem niet en mocht winden,

En meer doeckens daer toe vinden
 Wat armoede moest daer sijn,
 Daer dat soete kindekijn,
 Van coude leet groote pijn,
 Met Maria die maghet fijn,
 Daer en was noch geen sonneschijn,
 Noch vier om by te wermen,
 Och mensche laet v doch ontfermen.

O Ioseph suyuer vat,
 Verdriet hebby ghehadt,
 Als ghy moest lijden dat,
 Dat Maria op der aerden sadt,
 Met soo costelijcken schadt,
 In alsulcken couden wedere,
 By twee stomme beesten nedere.

Die vrinden ende maghen,
 In alsoo couden daghen,
 Ghy en mochtet niemant claghen,
 Ghy hebt die sorg ghedragen,
 Meer dan die v daer saghen,
 Dat kindeken met sijn moedere,
 Ghy waert haer trouwe behoedere.

Dat weder was seer cout,
 Dat Kindekijn was niet oudt,
 Daer en was torf noch hout,
 V sorghe was menichfout,
 Cleyn was v siluer, v gout,
 Want ghy den cost ghinct halen,
 Hoe mocht ghijt al betalen.

Dat Kindekijn teer van leden,
 Dat bouen is in vreden,
 Al nae die Ioodtsche seden,
 Dat woude sijn besneden,
 Daer sy hem groote pijn deden

Sijn bloet wilde hy ons gheuen,
In sijnen ionghen leuen.

Hoe heeft hy ons dat bedocht,
In sijn heyich hert gheknocht,
Een groot wonder ghewrocht
Heerlijck is hy versocht,
Hem is grooten offer ghebrocht,
Gout, wierooock, ende myrre met,
Sy vonden hem al byder sterre net.

Lae ons te Bethleem gaen,
Al die met sonden zijn beuaen,
En voor dat cribbeken staen,
En weenen soo menighen traen,
Godts toorne is al ghedaen,
Hy en wil ons niet verdoemen
Als wy ten oordeel coemen.

Amen.

[Segt ons, segt ons ghy herderkens wat hebdy al ghesien]

Een liedeken vanden herderkens.

Segt ons, segt ons ghy herderkens wat hebdy al ghesien?
Te Bethleem oyt tvelt verwachtende wat saechder aldaer gheschien?
Daer ghy v schaepkens wachte willet ons bedien
Die claerheyte als den dach die quam op eenen nacht,
Ons omvint een hemelsche claerheyte,
Godts Enghel heeft ons goy tijdinghe bracht
Segghende en vreest niet en maeckt geen swaerhz
Loff Conditor al, me syderum,
Et eterna lux credentium,
Segt ons, segt ons, &c.
Een vrolijcke blijschap brenghe wy,
Dat ons in Bethleem gheboren is
Een salichmaker des volcx, en dat singhe wy,
Van eender Maghet die wtuercoren is,

Loff conditor alme syderum, etc.

Nae Bethleem gaende so die Engel ons geboot
 So vonden wy een huysken daer veel aen gebrac,
 Daer noch deure noch venster te dege aen en sloot,
 Den muer was ghetuynt, van riet was het dack,
 Loff conditor alme syderum, etc.

Int huysken zijnde, doen worden sy verblijt,
 Mariam siende en Ioseph daer by,
 En dat soete Kindekijn ghebenedijt,
 Dwelc Godt *ende* mensche was, dat geloouen wy,
 Loff Conditor alme syderum, etc.

Noyt moeder en had haer Kindekijn soo lief
 t'Sweert des rouwe doorsneet tis wonder,
 Als dat minlijck Iesuken door ongherief
 Int cribbeken ligghende besonder
 Loff conditor alme etc.

Het cribbeken was hert het Kindeken was teer
 Het weer was cout, het vier was ongestockt,
 Men sach daer een paer volcx, en and's niemant meer
 Den heirt was cout, daer en was nz veel gecockt.
 Loff Conditor alme etc.

Maria was droncwijf, en was oock Cristus Moeder
 Maria was oock die voester soo wie datter nae vraecht,
 Dat Kindekijn was haer vader, haer soon en ooc haer broeder,
 Twas Godt *ende* mensch, en sy was moed *ende* maecht
 Loff Conditor alme etc.

Loff, prijs en eer soo willen wy v bien
 Loff Iesus, Maria Moeder ende Maecht,
 Met geouwen handen, en met gheboochde knien
 Sijt ons doch ionstich als den Herderkens onversaecht,

Het quamen dry Coningen wt verre landen,
 Nv wieghen, nv wieghen wy.
 Om Gode te doen een offerande,
 Des waren sy vroen
 Alle mijne~~n~~ troost, mijn toeueraet is Maria soen.
 Sy quamen van Ooste, sy quamen van verre
 Nv wieghen, nv wieghen wy
 Al bijt verlichten van eender sterre,
 Des waren sy vroen
 Alle mijne~~n~~ troost, mijn toeueraet is Maria soen.
 Maer doen sy binnen Ierusalem quamen
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Die claarhey~~t~~ der sterre sy niet en vernamen
 Des waren sy vroen,
 Alle mijnen troost etc.
 Doen sy ouer tafel waren geseten
 Nv wieghen, nv wieghen wy
 Doen quam daer Godts Enghel al in secreten
 Des waren sy vroen
 Alle mijnen troost etc.
 Ghy Heeren ghy en moghet niet langer beyden
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Herodes die doet sijn peert bereydem
 Des waren sy vroen
 Alle mijnen troost etc.
 Wel op ghy Heeren laet staen v eten,
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Herodes is op sijn peert gheseten
 Des waren sy vroen
 Alle mijnen troost etc.
 Doen sy buyten Ierusalem quamen,
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Die claarhey~~t~~ der sterren sy weder vernamen

Bly waren zy doen,
 Alle mijnen troost, mijn toeuerlaet is Maria soen.
 Sy volchden die sterre in corter stonden,
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Tot Bethleem daer sy dat kindekijn vonden,
 Blij waren sy doen,
 Alle minnen troost &c.

Den eenen ginck voor den anderen staen
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Om dat hy ierst ten offer sou gaen,
 Des waren sy vroen. Alle mynen troost &c.

Sy vielen daer tsamen al opder eerden
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Sy loofden den Coninck van grooter weerden
 Des waren zy vroen Alle lijnen troost &c.

Sy offerden daer myrre wierooock ende gout,
 Nv wieghen, nv wieghen wy,
 Sy loofden dat Kindekijn menihfout,
 Des waren sy vroen Alle mijnen troost etc.

Ontwaect nv Israel doet op v ooren
 Wilt hooren, naerder Propheten stem,
 Die ons langen tijt was beloofd te vooren,
 Die is nv gheboren in Bethleem,
 Soo ons die scriftuere tuycht van hem,
 Soo sal hy wesen ons middelaer
 Wilt vreuchde bedrijuen mannen ende wijuen,
 Al in dat soete nieuwe iaer.

Een sterre wt Iacob is op geresen,
 Soo ons Balam heeft ghepropheteert,
 Abrahams belofte is gheschiet door desen,
 Ons salichmaker is ghedescendeert,
 Den dach die Simeon heeft begheert,
 Die is nv ghecomen noyt blijder maer,

Wilt vreuchde rapen, Ghy Christen schapen,
Al in dat soete nieuwe iaer.

Den bant van Adam is nv ghebroken,
Vrede wort vercondicht ouer al aertrijck,
Daer ons Ioannes af heeft ghesproken,
Is nv ghecomen tot allen opelijck
Wt liefde gheworden mensche ons ghelijck,
Om ons te verlossen alle gaer,
Wilt hem aenleuen,
Om zijn woort te beleuen,
Al in dat soete nieuwe iaer.

Ierusalem wilt verblijden,
Ghy dochter van Syon laet droefheyten staen,
Ons salichmaker is nv in tijden,
Gheboren naeder schriftueren vermaen,
Die herderkens hebben die bootschap ontfaen,
Dat licht schijnt in die werelt claer,
Willet hem aenbeden,
Met vrolycheden,
Al in dat soete nieuwe iaer.

Ghy heydenen wilt nv ontwaken,
Want dat woort is vleesch geworden recht voort
Ende wilt den ouden Adam versaken,
Want dat woort is Godt, *ende* Godt is dat woort,
Door hem gheheel comt ons confoort,
Door niemant anders alsoo voorwaer,
Wilt hem aenleuen,
Om zijn woort te beleuen,
Al in dat soete nieuwe iaer.

Prince der Acoleyen dat is v gheschoncken,
Al van die broeders liefde is tfundament,
Nv laet Gods woort in v herte voncken,
dWelck vanden Vader is neder ghesent,
Ghecomen wt der hemelen tent,

Om ons te verlossen alle gaer
 Dus wilt hem louen,
 Die daer comt van bouen
 Al in dat soete nieuwe iaer.

[Het quamen drie Coninghen ghereden]

Op de wijze vanden Timmerman.

Het quamen drie Coninghen ghereden,
 Wel verre wt Orienten lant,
 Tot Bethleem ter steden,
 Haers ghelijcke men noyt en vant.
 Te Ierusalem soo wy hooren,
 Al daer sy wouden sijn,
 Sy vraechden waer is ghebooren,
 Der Ioden Coninck fijn.
 Wy comen hem aenbeden,
 Wy hebben zijn sterre ghesien,
 Het is seer corts gheleden,
 Het moet wonder bedien.
 Als Herodes dat verhoorde,
 Wel seer ontsach hy hem,
 Van binnen hy hem verstoorde,
 Ende alle Ierusalem.
 Hy beual hen te gaene,
 Hy sprack gaet soeckt dat kint,
 Ick wilt oock beden aene
 Compt segt my als ghy vint.
 Als sy buyten Ierusalem quamen,
 Op dien seluen tijt,
 Haer sterre sy wederom vernamen,
 Dies waren sy seer verblijdt.
 Die sterre was hen voorgaende,
 Tot daer dat Kindeken was,
 Ende daer bleef sy staende
 Sy buychden neder naert gras.
 Een huysken sonder doren,

Dat vonden sy daer by,
 Ende dat Kindeken gheboren,
 Van Maria die Maghet vry.
 Sy vielen opter eerden
 Voor tkindeken ionck en niet oudt
 Sy offerden hem met weerden
 Wierooock, myrre, ende goudt.
 Snachts als sy slapen wouden,
 Heeft hem Godts Enghel gheopenbaert,
 Eene anderen wech dat sy trecken souden,
 Tot haren landen waert.
 Nv louen wy alleene
 Dat Kindeken weerdelijck,
 Dat hy ons wil verleene
 Hier nae zyn eewich rijck. Amen.

[Het is heden een dach van vrolijckheden]

Op Lichtmisse dach.

Het is heden een dach van vrolijckheden
 Al in des Coninx houe,
 Want daer heeft ontfanghen heden,
 Een Maecht van grooten loue,
 Een Kint ghemaect seer wonderlijcke,
 Ende altemael ghenoechelijcke,
 Nae de menschelijcheden.
 Dat daer leyt ontastelijck
 Ende daer toe onsprekelijck
 Nae sijnder Godtlijcheden.
 Die Moeder is dochter wonderlijck,
 Haers soons, want hy is haer vader,
 Waer hoorde oyt man desgelijck,
 Hy is Godt ende mensch te gader,
 Hy is knecht ende een Heer,
 Hy is ouer al, dats meer,
 Onbegrijpelijk te vinden,
 Teghenwoordich ende eewelijck,

Waer hoorde oyt man die wonder seer
Ten can gheen man versien den.

Hy Wert gheboren inder nacht,
Der sonne verlichtere,
Ende hy wert inden syal ghelacht,
Alder werelt stichtere,
Men wandt hem metten wendel lanck.
Die de sterren maect metter hant.
Doen hy den hemel wrachte,
Hy weende als een Kindt mede
Die donder en blicxem dede
Ende hy voer op met crachte.

Ghelijck dat niet en quetst het glas,
Daer die sonne schijnt dore,
Gheloooue ick dat Maria was,
Naer reyne, ende vore,
Die Moeder is ghebenedijt,
In wiens lichaem besloten leyt.
Die Godts soon wert mensch gheboren,
Weet dat die borstem heylich waren,
Die Godt in zijn ionghe iaren,
Te suyghen hadde vercoren.

Godt den herderkens ontboot,
Des nachts by haer beesten,
Metten Enghel blijerschap groot,
Van des Coninx feeste,
Die ghewonnen heeft een maecht,
Ende inder cribben was ghelaecht,
In doeckelkens ghewonden,
Hy is alder werelt Heer?
Ende van gedaente schoonder meer,
Dan yemandt is gheuonden.

Doemen die werelt al beschreef,
Ghinck een maecht met kinde,

Te Bethleem daer sy doen bleef,
 Ende voldroecht Kint ten eynde,
 Daermen aff schrijft inden houe,
 Ende glorie singt met grooten loue,
 Van grooter weerdichede,
 Godt hier bouen van hemelrijck,
 Verleent ons menschen op aertrijc,
 Van goeden wille vrede. Amen.

[O Suyuer maghet van Israel]

Een nieu Liedeken.

O Suyuer maghet van Israel,
 Wilt v verblijden nv,
 Om der schoonder bootschap snel,
 Die ick v brenghe nv.
 Al metter bootschap schoone
 Die d'engel heeft ghedaen,
 Hebby van sHemels throone,
 Door den heylighen Gheest ontfaen.
 Als Ioseph dat verstonde,
 Dat Maria was bevrucht,
 Hy peysde in shertsen gronde,
 Hem waer beter gheulucht.
 Des hem die Enghel schoone,
 Toe sprack ende riet,
 Ioseph Dauids sone,
 En wiltse begeuen niet.
 Neemt die Maecht wtuercoren,
 Die Moeder Godts Maryen:
 Dat van haer wert geboren,
 Sal ons van sonden vrijen.
 Maria en Ioseph mede
 Voeren beyde te tsamen,
 Tot Bethleem die stede
 Daer zy haer herberghe namen.
 In een arm huysken bloot,

Sonder wanden oft deuren,
 Om datse daer waren in grooten noot,
 Moest hun also ghebeuren.

Alst quam ter rechter middernacht,
 Soo heeft die Maghet ghebaert
 Een Kindeken van grooter macht,
 Als ons die Enghel verclaert.

Doern baerde sy suyuerlijcke
 Den Heere ghebenedijt
 Van Hemel ende aertrijcke:
 Loff sy hem tot alder tijt.

Doen sanck met blijden gheschalle
 Ioseph Alleluya,
 Ende die Enghelen alle
 In excelsis gloria,

Die herderkens op den velde
 By haer schaepkens laghen,
 Een Enghel hun vertelde
 al dat sy daer saghen.

Met groote ancxticheyden,
 Werden sy beuaen,
 Die Enghel tot hem seyde,
 Laet v ghedachten staen.

Ende gaet tot Bethleem binnen,
 Daer suldy nv ten stonden,
 Iesum Christum gheboren vinden,
 In doeckelkens ghewonden.

Daer vonden sy dat Kindekijn,
 Gheleyt in eender cribben,
 Van hoy was sijn beddekijn,
 Hy en woude anders niet hebben.

Tkindekijn wert nae den wilet goet
 Ten achsten daghe besneden,
 En storte daer doen sijn jonck bloet

Wt sijne teere leden.

Doen Maria ghehouwet was,
 Ende men die schrifture las,
 Wat seyde haer man?
 Ick salt v openbaren
 Soo ickt best can.

Ioseph sach tonser vrouwen waert,
 Ende was seer veruaert
 Ende hy en seyde niet
 Hy peysde: lieue Heere
 Wat is my gheschiet.

Ioseph dachte in sijnen moet
 Dede hy haer schande ten waer niet goet
 Hy peysde dat
 Dat hy haer ontgaen woude
 In een ander stadt.

Daer Ioseph lach en sliep
 Die heylighe Gheest hem toeriep
 Dat was also
 Staet op Dauids sone
 En weest vro.

Ioseph en weest niet versaecht
 Dat Kint dat Maria draecht
 Dat is Godts Kindt
 Die heylighe Gheest is in haer comen
 En twijfelt niet mijn vriendt.

En waer dat Kint noyt gheboren
 Onse siele waer verloren
 Dat waer also
 Staat op sijn Dauids sone
 Ende weest vro.

Godt groete v Roose van Hierico gepresen,
 Ontpluyct soo moetenwy wel wesen.
Aue Maria tu es plena gratie.

Die metter sonnen is ghecleyt
 En die mane onder haer voeten spreyt Aue Maria.
 Die sonne is den heylighen Gheest
 Die v verblijt heeft alder meest. Aue Maria.
 Die mane is dat ghelooue goet
 Daer op suldy rusten met moet. Aue Maria.
 Ghy hebt ghestilt des Vaders thoren
 Dat Eua hadde verloren. Aue Maria.
 Want ghy hebt gebracht dat Godts lam
 Dat onse sonden al aff nam. Aue Maria.
 Godt groete v puerlijck der princen eere
 Daer en is niemant in dan Godt den Heere. Aue.
 Ghy sijt een arcke Gods groot
 Daer in rust dat Hemels broot Aue Maria.
 Ick bidde d Coninghinne vrouwe
 Ick bidde v Maria by rechtetrouwe. Aue. M.
 Dat ghy onsen lieuen Heere
 Bidden wilt dat hy ons van sonden keere Aue.
 Het sy vrouwe oft man
 Die dese woorden ghesegghen can Aue Maria.
 Dat hem Godt zijn hemelrijck wil gheuen.
 Met dat kindekijn in d'ewich leuen Aue Maria.
 Nv laet ons singhen het is tijt,
Est puer Natus hodie.
 Die ons allen heeft verblijt,
Pro nostrorum crimine.
Hodie. hodie. natus est Rex gloriae.
 Die vader inder eewicheyt,
Est puer natus hodie.
 by de heylghe Drieuldicheyt
Pro nostrorum crimine.
 Dat Adam inden appel beet,
Est puer Natus hodie.
 Dat mach ons allen wel wesen leet.

Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Want al dat storf hier te voren,
 Est puer natus hodie.
 Moesten allen sijn verloren,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Die Sone was van Hemelrijcke,
 Est puer natus hodie.
 Werde wederom ons ghelijcke,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Daerom is hy neder comen
 Est puer natus hodie.
 Ende heeft ons Menscheyt aenghenomen,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Tot eender Maghet al te hant,
 Est puer natus hodie.
 Hy sijnen Enghel neder sant,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Godt groet v sprack die Enghel saen,
 Est puer natus hodie.
 Ghy zijt vol gratien sonder waen,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Van Gode doen ick v verstaen,
 Est puer natus hodie.
 Dat ghy den Gods Sone sult ontfaen,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Want hy v der toe heeft vercoren,
 Est puer natus hodie.
 Dat hy van v wilt sijn gheboren,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Als Maria dit verstont,
 Est puer natus hodie.
 Wert zy vervaert in haren gront,
Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*
 Met vreesen sprack sy den Enghel an,

Est puer natus hodie.

Hoe mach dit sijn, ick en kenden noyt Man,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Die Enghel sprack haer aen met dien,

Est puer natus hodie.

Maria en wilt niet ontsien,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Die heylighe Gheest sal v omuaen,

Est puer natus hodie.

Met sijnder cracht suldy ontfaen,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

In v sal groot wonder gheschien,

Est puer natus hodie.

Van Godt, ten was noyt ghesien,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Ten was noyt ghesien op gheen termijn,

Est puer natus hodie.

Want ghy sult Moeder ende Maghet sijn,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Als Maria dat verhoorde,

Est puer natus hodie.

Heer Enghel sprack sy na uwen woorde,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Gods wille moet ouer my sijn,

Est puer natus hodie.

Sijn d'eerne wil ick altijts sijn,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Doen sy dat sprack ootmoedelijck,

Est puer natus hodie.

Ontfinck sy Godt van Hemelrijck,

Pro nostrorum crimine. Hodie, hodie.

Sonder pijn ende vaer,

Est puer natus hodie.

So rusten hy neghen maenden in haer,

Pro nostrorum crimine. *Hodie, hodie.*

Daer na wert hy van haer gheboren,

Est puer natus hodie.

Naer der Propheten segghen te voren,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Inder nacht dat sy ghelach,

Est puer natus hodie,

Van rouwe en was daer gheen ghewach,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Die Enghelen Gods van Hemelrijck,

Est puer natus hodie,

Die songhen alle blijdelijck,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Glorie inder eewicheyt,

Est puer natus hodie,

In die heylighe drijvuldicheyt,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Ende inder aerden mede,

Est puer natus hodie,

Sy maeckt menighen Mensche vrede,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Want ons heden gheboren es,

Est puer natus hodie,

Godt ende Mensche sijt seker des,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Die Herderkens op den Velde laghen,

Est puer natus hodie,

Een groote claerheyt dat zy saghen,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Met vreesen waren sy beuaen,

Est puer natus hodie,

Die Enghelen quamen by hun staen,

Pro nostrum crimine. *Hodie, hodie.*

Ghy Herders en wilt v iet veruaren,

Est puer natus hodie,
 Van Godt brenghe ick nieuwe maren,
Pro nostrum crimine. Hodie, hodie.

Want daer is een Kint gheboren,
Est puer natus hodie,
 Van eender Maghet wtuercoren,
Pro nostrum crimine. Hodie, hodie.

Met vreuchden willen wy singhen,
 In desen blijden tijdt,
 Heer Iesus wil ons bringhen,
 In sijn vreucht en jolijt,
 Daer toe is hy gheboren,
 Van eender Maghet fijn,
 Hy stelpt des Vaders thoren,
 Dat soete Kindekijn.

Wt Yesse is ghesproten,
 Een edel bloeme lofsam,
 Daer is ons wt ghevloten,
 Een bloeme dat Goddelijck lam,
 Hy bracht ons offeranden,
 Dat dede dat leuen sijn,
 Hy brack der Hellen banden,
 Dat soete Kindekijn.

Die oude Vaders alle,
 Die laghen inden noot,
 Met so grooten gheschalle,
 Ende met versuchten groot,
 Terstont dat sy begeerden,
 Dat soude gheboren sijn,
 Al van die suyuer geerde,
 Dat soete Kindekijn.

Maria die suyuer geerde,
 Diemen noyt ghenomt en vandt,
 Eer sy noyt quam op derde,

Was sy met Godt bekant,
 Van minnen hem sijn bloet coste
 Dat dede sy wel aent schijn,
 Loff hebt ghy, die ons verlost.
 Dat soete Kindekijn.

Die Enghel van den throone,
 En al dat oyt leuen ghewan,
 Bekende Marien soone,
 Sonder die wreede man,
 Herodes valsche Heere,
 Dat dede hy wel aent schijn,
 Want hy benyde seere,
 Dat soete Kindekijn:

Herodes wat baet v sorghen,
 Ghy sijt van herten blint,
 Gheen dinck en is verborghen,
 Al voor dat ionghe Kint,
 Hy en mint gheen aertsche dinghen,
 Sijn rijck is sonder termijn,
 Wat wilt ghy dan verdringhen,
 Dat soete Kindekijn

Sal ick nv moeten verliesen,
 Mijn eere mijn goet, mijn lant,
 Het sal daerom verkiesen,
 Die doot van mijnder hant,
 Ende Kinderen van veel wijuen,
 Al inden lande mijn,
 Het salder oock mede blijuen,
 Dat soete Kindekijn.

Herodes heeft voorwaren,
 Van sinnen wel ghemist,
 Dat Kint is hem ontvaren,
 Met Goddelijcker list.
 Daer moesten sijt besteruen,

Veel Kinderen, dat is wel aenschijn,
 Om dat hy wilde bederuen Dat soete Kindekijn.
 Dry Coninghen wt Orienten,
 Die hadden des Kints ghewout,
 Sy brachten hem in presenten,
 Myrre wierooock ende Gout,
 Daer mede dat sy bewesen,
 Sijn macht, sijn ryck, sijn pijn,
 Daer mede heeft hy ons ghenesen dat soete.
 Een Enghel quam ter spraken,
 Ioseph den goeden man,
 Ghy meucht v wel henen maken,
 Ende varen nu hier van,
 Herodes wilt doen dooden,
 Den soeten schepper dijn
 Behoet hem, van allen nooden dat soete kindekijn
 Een Esel ginck hy bereijden,
 Al was hy droef ghesint,
 Daer op sette hyse beyde,
 Die Moeder ende dat Kint.
 Te Egipten voeren sy henen
 Al door die wilde woestijn,
 Syn macht heeft daer gheschenen, Dat soete,
 In deser suyver feesten,
 Sijn sy gheuaren voort,
 Al door die wijde foreesten,
 Sy deden haer confoort
 Elck mocht hem daer visiteren,
 Sonder te begrepen sijn,
 Hy wilde hem so verneren, Dat soete kindekijn
 Doen sy quamen met allen
 Al in Egipten lant
 So ist hun wel gheuallen
 Want vrienden hy daer vant

Sy namen groot behaghen
 In sijn lieflijck schoon aenschijn,
 Als sy allen aensaghen,
 dat soete Kindekijn.

Nv laet ons dancken ende louen,
 den hooghen Godt van hier bouen,
 die waerheyt en is niet gheloghen,
 dat voghelkijn,
 Een pellicaen mach hy wel heeten,
 Hy is soo fijn.

Te Nazareth soo is hy comen,
 Een turtelduyue heeft hy vernomen,
 Die welck ontfinck tot onser vromen,
 dat voghelkijn. Een Pellicaen.

Doen hadde Ioseph die goede,
 De tortelduyue in sijn hoede,
 Dat wilde hy, so ick bevroede,
 Dat vogelkijn. Een Pellicaen.

Neghen maenden was hy ghedraghen.
 Al door die duyue, ten sijn geen sagen
 Sy aenbaden oock alle daghen
 Dat voghelkijn. Een Pellicaen.

Thuis des paijs had hy wtuercoren,
 Daer in wast dathy was gheboren,
 Daer mede hielt hy dat was verloren,
 Dat vogelkijn. Een Pellicaen.

Dus is een Gier nv comen te voren.
 Ende heues in sijn herte thoren,
 Ende duchte dat hem noch sal becoren,
 Dat vogelkijn. Een Pellicaen.

Sijn clauwen heeft die Gier ontdaen,
 Ende wilt begrijpen den Pellicaen
 Het is om niet, hy ist ontgaen,
 Dat vogelkijn. Een Pellicaen.

Al daer Ioseph lach en sliep
 Den heylighen Enghel tot hem riep
 Staet op vliet in Egipten diep
 Dat vogelkijn. Een Pellicaen.

Doen wou die Ghier van rou steruen,
 Om dat hy des vogelkens moeste deruen,
 Menich ionck kint dede hy daerom steruen,
 Dat vogelkyn Een Pellicaen.

Als den tyt was ouerleden,
 Van tweeendertich iaren, t'is waerheden,
 Track te Ierusalem in die stede,
 Dat voghelkyn Een Pellicaen.

Daer wert gheuaen die Pellicaen,
 Ende sochte die ionghen metten bloede saen,
 Wt rechter ootmoet die hem quam aen
 Dat voghelkijn Een Pellicaen.

Nv laet ons bidden wt herten goet
 Dat hy ons hoede voor die helsche vloet
 Die voor ons storte sijn roode vloet.
 Dat vogelkyn Een Pellicaen.

O Iesus vant, o virich brant,
 V heeft een suyuer maecht plaijsant
 Met eenen woerde ghewonnen,
 Dat dede haer deuchdelijck onderstant,
 Maer hy wort ons hier vrent lant, ghesonghen,
 Met Enghelsche tonghen.

Aue dat woort dat is ghehoort,
 Te Nazaret al in die poort
 Al naer des Vaders meenen
 Die heylighe Gheest hilt met accort,
 Ons isser een vrucht af comen voort, alleenen
 Sijn gratie moet hy ons verleenen.
 Dit edel saet van hoogher daet,
 Te Bethleem in een huysen quaet,

Lach op die aerde beneden.
 Twee beesten hielen met hem staet,
 Ende verwermden ons toeueraet, sijn leden,
 Die Godtheyt was al te vreden.

Die Maecht verclaert, en hooch vermaert
 Bleef veertich daghen onbeswaert,
 Als ander vrouwen deden,
 Het was den herderkens gheopenbaert,
 Sy haesten haer te Bethleem waert, ter steden
 Met grooter weerdicheden.

O Maghet reijn, o edel greyn
 Ghy zijt ons hulpe, ons troost alleyn,
 Ick bid v staet ons in staden,
 Ghy sijt den sondaren int ghemeyn,
 Een vol vat, dat is certeyn, gheladen,
 Vol Goddelijcker ghenaden.

O roosegaert, van Godt bewaert
 V gratie is gheopenbaert,
 In ons tot menighen stonden,
 Want als die siel ter pijnen vaert,
 Bidt ghy daer voor sy wort gespaert, *van* wonden
 Dat wil ick v oorconden.

O suyver maecht, daer tlicht wt daecht,
 V groot ootmoet heeft Godt behaecht,
 Daerom sijt ghy vercoren
 Adams sonden heeft hy beclaecht
 Die van v wert onuersaecht, gheboren
 Om tschaepken dat was verloren.

Nv vrolijck singt, sijns gedruckt
 Dees vreucht ons alle vreucht inbringt
 Die Moeder bleef Maghet fijn
 Godt die Heere diet al omringt,
 Wy bidden hem dat hy onser ghedinckt, in die vre
 Die swaer sal sijn ende suere.

Hier nae volgen die xli, Leysenen vander Gheboorten ons Heeren Iesu Christi.

Wildy hooren lesen
 Hoe Christus is gheboren
 Van een suyuer Maghet wtuercoren,
 Dat ons groote salicheyt is genesen,
 Dat die Heere van hemelrijcke,
 Woudt sijn gheboren op aertrijcke Kyrieleyson.
 Doen sy alle ter hellen waeren
 Die Iesum hadden ghedient
 Abraham met der patriarchen scharen
 En Moyses ons Heeren vrint
 Doen sy laghen in des duyuels slot
 Sprack doen ons lieue Heere Godt. Kyrie.
 Enghel Gabriel comt tot my
 Ende gaet daer ick v sal sinden
 Te Nazareth dat seg ick dy
 Daer suldy een reen Maghet vinden.
 Ende segt haer dat ickse seer groet Kyrie.
 Gabriel hadt dit vaste saen
 Hy dede dat hem sijn Meester riedt
 In Nazareth is hy geaen
 Des en wilde hy laten niet
 Hy dede Maria soo wel verstaen
 Dat sy den sone Godts soude ontfaen Kyrie.
 Gabriel hiel sijn statien
 En hy vant Mariam alleyn,
 Hy seyde Godt gruete v vol gratien,
 Met Gode moet ghy sijn ghemeyn,
 Ghebenedijdt sydy bouen allen wijf,
 Suyuer ende reyn is v lijf. Kyrie.
 Doen su den Enghel hoorde wt die locht.
 Was sy verwaert ende docht,

Wat die bootschaop bedien mocht,
 Die haer die Enghel brocht,
 Want sy was Godt seer aenghenaem
 Suyuer naer siele en lichaem

Kyrie.

Die Enghel sprack en twijfelt niet,
 Godt die Heere is bouen al,
 Het moet al sijn dat hy ghebiet,
 Wat oyt was oft wesen sal,
 Hy maeckt door een woordekijn,
 Vleesch ende bloet al sonder pijn

Kyrie.

Die Enghel sprack, en sijt niet veruaert,
 Dese weerde bootschap die breng ick v,
 Die Goddelijcke cracht is in v verbaert,
 In v sal Die heylighe Gheest nu,
 Aldus suldy dat kint ontfaen,
 Ende Maghet blijuen sonder waen.

Kyrie.

Maria ghy sult den sone Gods baren,
 Sonder wee oft sonder pijn,
 Ende Maghet blijuen ghelooft die maren,
 Iesus sal wesen den name fijn,
 Hy sal die sondaren bekeeren,
 Den wech ten hemelrijcke leeren.

Kyrie.

Hy sal sijn Coninck ende Heer,
 Ouer al die werelt wijt,
 Dat sal dueren emmermeer,
 Dies sy Godt ghebenedijt,
 Dat ghy daer toe sijt vercoren.
 Dat Godt van v wilt gheboren.

Kyrie.

Maria sprack Godt ter eeren,
 Heer Enghel heb ick v ghesien,
 Siet hier die deerne des Heeren,
 Naer uwen woorden moet my ggeschien.
 Met dien woorde sy dat Kint ontfinck,
 Dat was ons allen een salich dinck.

Kyrie.

Maria ick sal v doen verstaen,
 Van uwer nichte Elizabeth,
 Sy heeft in haren lichaem ontfæen,
 Den ghenen die sterken sal Gods wet,
 Het gaet der sester maenden an,
 Dat hem Zacharias ghewan.

Kyrie.

Maria ginck met vreuchden rijck,
 Tot haerder nichten daer syse vant,
 Sy groettense wel ootmoedelijck,
 Elck dede den anderen vreucht bekant,
 Tkint dat Elizabet droech,
 Dat keerden hem om, ende het loech.

Kyrie.

Elizabeth seyde hoe can dit ghesijn.
 Dat die Moeder Godts mijns Heeren
 Tot my compt die Maghet fijn,
 Hoe mach ick Gode dancken ter eeren
 Die vrucht daer ick me ben ghebonden
 Bedrijft groote vreucht tot deser stonden.

Kyrie.

Maria droech die weerde dracht
 Neghen maenden alst wesen woude
 Tot op den Heylighen Kers-nacht,
 Dat Iesus gheboren wesen soude
 Te Bethleem in eender schuren
 Ten had want, venster, oft mueren.

Kyrie.

Ioseph die was daer by alleyn,
 Daer Maria barende was,
 Sonder wee en sonder pijn,
 Van een Kindt dat weluarende was
 Hy is mensche ende Godt,
 Die daer aen twijfelt hy is sot

Kyrie.

Daer mochtmen byder moeder sien
 Tkint in arme doecken ghewonden
 Voor eenen off, voor een eselkin
 die daer voor die cribbe stonden

Loofden tkint van grooter waerden
dat ghecomen is op deser aerden.

Kyrie.

Den asem van dese stomme beesten
die wt hare neuse ghinck
dat was al die warmenisse meesten
die onse Heere daer ontfinck
Al daer hy lach tusschen twee dieren,
Anders en quam hy by geen vieren.

Kyrie.

Op een luttel hoys sijn hoeft lach.
En herde plaucken in die cribbe opt stroo
Soomen daer openlijck sach
Hy isser mede ghedeckt hy wilde alsoo
Die Heere is van Hemelrijcke
Een gheweldich Godt van aertrijcke.

Kyrie.

Die Enghelen werden haest ghewaer
Alsoo saen alst Kint gheboren was
Gloria in excelsis daer
Songhen sy op mate en pas
Dat is inden Hemel loff ende eere
Pays verleen ons hier Godt die Heere.

Kyrie.

d'Engelen seyden tot de Herderen Knapen
Herderkens groot en cleyn
Wy willen wachten uwe schapen
Loopt tot Bethleem ghemeyn
Wy brenghen die eerste bootschap, v
Dat Godt is gheboren nv

Kyrie.

Daer suldy vinden een Kint gheboren,
Ende in doecxkens ghewonden,
By hem die Maghet wtuercoren,
Ende osse ende esel ten seluen stonden.
Die Herderkens werden ghelououich daer
Dat Iesus was gheboren voorwaer.

Kyrie.

Die Herders liepen tot Bethleem waert
Ten huysse daer sy tkint vonden,

Van een Maghet van pijn bewaert,
 Gheboren in doecxkens ghewonden,
 Die herderkens vondent in een cribbe gheleyt,
 Als hem die Enghel hadde gheseyt. Kyrie.

Doen ginck op een lichte sterre,
 Dat noyt te voren was ghesien,
 Drie Coninghen quamen van verre,
 Sy wisten wel dat soude gheschien,
 Dat gheboren was een Heer.
 Die Heere soude bliuen immermeer. Kyrie.

Elck vanden Heeren raet namen,
 Dat sy wilden varen soecken,
 Onuersienlijck sy te gader quamen,
 Alsoo wy vinden in die doecken,
 Op dromedarien dat sy reden,
 En offerde den Heere der vreden. Kyrie.

Die sterre ginck vaste voren,
 Die Heeren reden nae wel seere,
 In een stadt daer sy herberghe coren,
 Daer Herodes in was Heere
 Die sterre en saghen sy nergens wel Kyrie.
 Om Herodes gheselschap fel

Herodes boos vol ongenaden,
 Dede vraghen haestelijcke,
 Wat die Heeren al daer daden,
 Alsoo verre wt haren rijcke,
 Sy seyden Heere wildijt hooren
 Daer is een ionck Kint gheboren Kyrie.

Als Herodes dat verstont
 Was hy droeuich ende in vaer,
 Hy dede vraghen al metter stont
 Waer dat Kindt gheboren waer:
 Sy seyden te Bethleem Iude,
 D'welck Herodes niet en verheuchde Kyrie.

Hy seyde wildy soecken varen
 Haestelijck in veel steden,
 Vindijt, wildijt my openbaren,
 Dat Kindt wil ick oock aenbeden,
 Dat dede hy dus de Heeren verstaen,
 Hy meynden dat doot te slaen. Kyrie.

Sy seyden dat Kindt willen wy gaen soecken,
 Dat al die werelt heeft ghebout,
 Ons offerhande vintmen in boecken,
 Dat is Myrre Wieroock ende gout,
 Dat sullen wy hem te gifte gheuen,
 Dat hy ons brengt int ewich leuen. Kyrie.

Die Heeren namen oorlof,
 Met haesten ruymden sy die stadt,
 Maer als sy quamen buytent hof,
 Ende wilden vraghen naer den pat
 Saghen sy die sterre clær
 Die voor ginck en volchden naer Kyrie.

Als dis Sterre quam bouent huys.
 Daer dat soete Kindt gheboren was,
 Stont stil, als op een Kerck doet tçruys,
 Sy waren blijde op dat pas,
 Sy knielden neder al op die stadt,
 Ende sy ont deden haren schat. Kyrie.

Int huys quamen die Heeren rijck
 dat Kint sadt op der Moeder schoot
 Sy knielden ser ootmoedelijck
 Ende offerden hem dat gout bloot
 daer toe wieroock, ende mirre, siet
 als ons die schriftuere bediet. Kyrie.

Oorlof nam elck Heere vercoren
 Ende wilde tot Herodes waert,
 Snachts quam haer eenen droom te voren
 Soo dat achter bleef die vaert,

Eenen anderen wech sy daer namen
Daer zy tot haren Lande quamen.

Kyrie.

Als Herodes vernam die maer
Dat die Heeren waren leden
By anderen wegghen al openbaer
Tot haren Lande zijn zy ghereden
Verloren was al zijn toeueraet
Hy peysden om eenen valschen raet.

Kyrie.

Hy gheboot allen die Ridders stout
Alle die ionghe Kinderen te vaen
Die onder twee Iaren waren oudt
Die dede hy al die doot ontfaen
Dus meynde hy dat Kindt te verdoen
Dat hem in Egipten was ontvloen.

Kyrie.

d' Waer qualijck iemandt te maken vroet
Hoe veel der iongher Kinderen waren
Ontallijcke waren sy die storten haer bloet
Ende storuen Martelaren,
Sy singhen daghelijcx den lof.
Daer bouen int Hemelsche hof.

Kyrie.

Als die veertich dagghen waren leden
Wilde Maria ter Kercken gaen
Na die Wet, na die zeden,
Dat soete Kindt nam zy saen
Ende Turtelduyuen een paer
Offerde zy inden Tempel daer.

Kyrie.

Als Symeon dat Kindt ontfinck
Wilde hy ontslagghen wesen,
Ende voorseyde een waer dinck
Dat Maria in vele rouwich soude wesen,
Dat lijden ende den zwaren rouwe,
Die soude hebben onse Vrouwe.

Kyrie.

Nv weest willecom Iesu Christ,
Weest willecom lieue Heere

Want ghy onser aqlder Heere bist.
 Ghelooft so sijt ghy immermeere
 In Hemelrijck eest also schoone,
 Ende ouer al in haren throone,

Kyrie.

Nv laet ons bidden tot allen daghen
 Godt, ende die lieue Moeder sijn
 Dat sy ons van allen plaghen
 Behoeden in onser laetster pijn,
 Ende ons naer dit corte leuen,
 t'Schoon Hemelrijck wille gheuen.
 Amen.

Kyrie.

[Ons naket eenen soeten tijdt]

Op die wyse. Ick weet noch eenen Acker breet.

Ons naket eenen soeten tijdt
 Wy moghen alle wel sijn verblijt
 Met herten ende met sinnen
 Ons is gheboren des seker sijt
 So soete Ionghelinghe.

Ons is gheboren so cleynen Kindt
 Van eender Maghet Ionghelinck
 Een Sone is ons ghegheuen
 Dat is ons allen een Salich dinck
 Want hy is d'ewich leuen.

So schier als hy gheboren was
 Wert hy gheleyt also ick las
 In eender couder cribben
 Want daer gheen ander Wieghe en was
 Voor sijne teere ribben.

Die Beesten vielen op haer knien
 Waer was dat wonder oyt meer ghesien
 Sy bekenden haren Heere
 Dat en sachmen noyt gheschien
 Het is ons allen een groote leere

Het wordt den Herderkens gheopenbaert
 Als vanden Enghelen metter vaert
 Die hen die bootschap brochten
 Sy liepen al te Bethleem waert
 Daer sijt Kindeken sochten.

Sy vonden alle die waerheyt
 So hen die Enghelen hadden gheseyt
 Vanden Kinde ende vande Moeder
 Het is ons groote weerdicheyt
 Dat hy is onse Broeder.

Die Herderen liepen altehant
 Sy droeghen die mare heel door d'Landt
 Dat Iesus was voorwaer gheboren
 Waer ons dit Kindeken niet ghesant
 Wy waren al verloren.

Daer na al op den achsten dach,
 Als ons Lucas doet ghewach
 So werdt dat Kindt besneden
 Sijn suyver bloet men storten sach
 In sijne jonghen leden.

Iesus werdt dat Kindeken jonck
 Gheheeten op die selue stondt
 Dies wy ons allen verblijden,
 Ende draghen in onser sielen gront
 Hem eewelijck tallen tijden.

Dry Coninghen, quamen van so verre
 Wt haren Lande op eender Sterre
 Tot Bethleem inder Steden,
 Sy offerden gout, wierock ende myrre mede
 Tot sijnder weerdicheden.

Doen Herodes dat vernam
 Werdt hy toornich ende gram
 Hy en cost hem niet bedwinghen
 Hy dacht hoe hy dat ionghe lam

Al totter doot soude bringhen.

Herodes gheeboot den Ridders sijn
Om te dooden elck mannekijn
Die in dien Lande waren,
Sijn herte was in grooter pijn
Hy en woude niemandt sparen.

Ioseph terstont met haesten groot
Met den Kinde ende met der Moeder vloot
Doen hem die Enghel seyde
Vliet in Egypten om den noot
Al ouer die langhe Heyde.

Nv bidden wy dat Kindeken cleyn
Ende Maria die suyuer Maghet reyn
Dat zy ons willen beschermen
Ende by hun brenghen ons al ghemeyn
Ende verlossen van allen kermen.

Amen.

Eenen Lofsanck op den Paesdach.

Christus is op ghestaen
En naer Galileen voorghegaen
Dus willen wy alle gader vrolijk sijn
Christus sal onse trooster sijn.

Kyrieleyson.

Al sijn wy Gods gheuanghen
Na Christus is ons verlanghen
Dat Cruys dat moeten wy draghen
Sullen wy Christo behaghen.

Kyrie.

Christus heeft gheleden
Hy heeft voor ons ghestreden
Die Vyandt is verwonnen
Die doot heeft hy verstonnen.

Kyrie.

Christus is doot gheslegghen
Hy heeft victorie vercreghen
Hy is ons allen een Medecijn
Christus is onse verlosser fijn.

Kyrie.

Christus is nv verresen.

Aldus willen wy vrolijck wesen
 Die doot heeft haren naem verloren
 Christus is ons verlosser vercoren.

Kyrieleyson.

Een nieu Leysen.

Laet ons nv alle ghemeyne
 Louen dat Kindeken cleyne
 Het storf voor ons die doot
 Hy is de troost Fonteyne
 In onsen lesten noot.

Tot Bethleem is hy gheboren
 Hy sal Damascum storen
 Ende Babulon confuys
 En leyden sijn wtvercoren
 Tot sijnen Vader t'huys.

Syon laet nv v claghen
 Ierusalem treckt aen dijn baghen
 Maeckt v herteken ghereyt
 Een Kindeken ionck van daghen
 Dat wort ons toegheseyt.

Die sterckheyt licht ghebonden
 t'Verloren Schaep is vonden
 De Coninck wort een Knecht
 Wy krijghen deuchden voor sonden
 Want dat crom was is nv recht.

Siet Aharons roede bloyen
 Siet Moyses boomken groyen
 Siet die son al inden stal
 Siet Gedeons wolle vloeyen
 Van den dau nv ouer al.

Prince dits tuwer eeren
 Wilt toch aent Kindeken leeren
 Goet en ootmoedich sijn
 Hy sal ons vreucht vermeeren
 Hy maeckt van water wijn

Die dit liedt eerst heeft ghesonghen
 Liefde heeft hem toe bedwonghen
 Van Iesus, en niemant el
 Looft hem met allen tonghen
 Met herpen en met spel.

Een nieu geestelijc Liedt

na de wijze. Ic sach mich eenmael een wonder schoone maecht. &c.

Waeckt ende bidt, broeders alle ghemeyn
 Rust wten slaep der sonden groot en cleyn
 Den dach des Heeren naeckt
 Laet varen de boose sonden onreyn,
 Eer v de doot gheraeckt.

Wilt v bereyden, tis meer dan tijdt,
 De Sone des menschen sal comen seer subijt
 Als een dief inder nacht,
 Dan werdter (eylacen) gheen respijt
 Dus zijt nv wel bedacht.

Bereydt uwe Lampen met olye saen
 Om Christus v Bruygom te ghemoet te gaen.
 Als reyne Maechden vroet,
 Hy sal uwe wonden met synen bloede dwaen
 Want hy is alsoo goet,

Wy en weten noch vre noch termijn
 Wanneer die toecoemst der menschen Soon sal zijn
 Hierom bidt ende waeckt,
 Hy sal v ontfanghen met blijden aenschijn,
 Want hy in liefden blaect.

Wel salich is hy die waeckt ende bidt
 En t'oordeel des Heeren nemmermeer en verghit,
 Daer wy af moeten staen,
 Och lacen hoe weynich ouerpeynstmen dit,
 Om loon naer werck te ontfaen.

Ter middernacht wordt eenen roep ghehoort

Compt doode en lenende ten oordeel oort,
 Een vreeselijck Trompet.
 O Menschen die in sonden versmoort,
 Ghy weynich hier op let.

Den Sone des Menschen dan comen sal
 En eerlijck voorschijnen al op dat Aertsche dal,
 Om te loonen goet en quaet,
 Dan sullen de boose hebben haren val,
 Alle leetschap werdt te laet.

Yghelijck neme des Heeren gheboden waer
 Op dat hy ten ioncxsten daghe sonder vaer
 Als een vrome Campioen
 Mach blijuen staen, voor d'aenschijn claer,
 Laet ons dit wel bevroen

Daerom laet ons Christus louen al
 Om een te wesen van sijn liefste ghetal,
 Ons roepen aenhoort,
 Ende bewaert ons voor dat Helsche gheschal,
 Met v edel woort.

Want s enschen leuen is wacker dan een riet
 En sonder v (Heere) en moghen wy niet,
 Wy sijn teer ende broos,
 De Vyandt soeckt ons te brenghen int verdriet
 Met sijnen valschen vonden loos.

Laet ons dan wesen wijselijck bedacht
 En nemen in tijts op s'Heeren woorden acht,
 En en sondighen niet meer,
 Och Heere, plant in ons v cracht,
 Dat bid ick v mijn Godt mijn Heer.

Neemt in dancke mijn cleyn vermaen,
 d'Welck ick wt liefden hebbe ghedaen:
 Treckt aen het Bruylofts cleydt,
 Oft anders het sal v grootelijck schaen
 Aen uwer salicheyt.

Een deuote Leysen ofte Lofsanck vanden soeten naem Iesus

Op de wijze. van Hoc In templo summe Deus.

O Iesus alder soetsten naem,
 Onser salicheyt seer bequaem,
 O Iesus salichmaker groot,
 Die de sielen helpt wt den noot,
 Soeten naem Iesus weest gegroet,
 Die onser allen herten voet.
 Hoe soet is v memorie,
 Hoe lieflijck is v glorie,
 Om v Iesus ons hert verheucht
 Want ghy zijt onsen troost en vreucht.
 Soeten naem Iesus weest ghegroet, etc.
 Bouen vreuchden sonder maten,
 Allen seem, en honich graten,
 En bouen alle soeticheyt,
 Gaet Iesus inder eewicheyt. Soeten, etc.
 Mocht ick v Iesum eens smaeken
 Mijn siele sou haer vermaken,
 Want die v eens const aenschouden,
 Sou eewich wesen behouden. Soeten etc.
 Men mocht niet lustigher singhen,
 Beter noch bequamer dinghen,
 Noch oock aenghenamer dincken,
 Dan Iesus name sien blincken. Soeten etc.
 Ghy zijt betreedt die v soecken,
 Behulpich die hem vercloecken,
 Om Iesus naem te belijden,
 En hun herte te besnijden. Soeten etc.
 Die weder comt in uwen schoot,
 Verlost ghy van d'eeuwighe doot,
 Die haer tot v Iesum keere,

Sijt ghy een ghenadich Heere. Soeten etc.
 In v zijn alle rijckdommen,
 Schatten om niet te versommen,
 Iesu ghy zijt dopperste goet,
 Die ons hier allen deuchden doet. Soeten etc.
 Gheen tonghen souden vertellen,
 Noch oock gheen letteren spellen,
 Noch verstaen moghen ons sinnen,
 Wat Iesus is te beminnen. Soeten etc.
 O Iesus v overdincken,
 Is my eten ende drincken,
 O Iesus v soete inspraeck,
 Weert mijn hertte van allen vaeck. Soeten etc.
 Mijn hert is gheheel doorsteken,
 Het schijnt van my nv gheweken,
 Om dat soo seer naer Iesum snaeckt,
 D'welc hy maer heeft van ver geraect Soeten etc.
 Als wy tot v soo seer branden,
 Beswijcken voeten en handen.
 Want Iesus liefde soo versterckt,
 Dat elck zijn lichaem niet en merckt. Soeten etc.
 Tot v mijn bloet is ontsteken,
 Om v mijn hert ick moet breken,
 Als mijn hertte soo naer v craeck,
 Sonder Iesum ydel en naeck. Soeten etc.
 Weer ick gaen, oft weer ick staen.
 Altijts soo roep ick Iesum aen,
 Weer int eynde, weer int d'beghin,
 Altijts valt hy my inden sin. Soeten etc.
 V liefde die gaet bouen al,
 V minnen wy sonder ghetal,
 Want ghy Iesus ons hebt bemint
 Meer dan een Moer haer eygen Kint. Soeten. etc.
 Hoe ons v v liefde meer vermaeckt,

So meer ons hert naer Iesus haect,
 Hoe Iesus ons meer deucht bewijst,
 Meer tot Iesus ons Siel verrijst. Soeten. etc.

Den naem Iesus doet ons veel deucht,
 En is der Sielen troost en ieucht,
 Sijn liefde ons tot Iesus weckt,
 En meer en meer tot Iesus treckt. Soeten. etc.

Duysent mael wy v begeren,
 Wilt v ten laetsten verneren,
 Om ons, Iesus, te versaden,
 Eer onse daghen verspaden. Soeten. etc.

Hoe aenghenaem zijt ghy present,
 Hoe begherlijck zijt ghy absent,
 O Iesu wie sou v deruen,
 Die v eens mochte verweruen. Soeten. etc.

V die smaect die blijft hongherachtich,
 En die v drinckt blijft dorstachtich,
 Want zy begeeren niemant meer,
 Dan Iesum hunnen lieuen Heer. Soeten. etc.

Iesus hope der sondaren,
 Laet v liefde openbaren:
 Want tot v onse roepen vlien,
 Wilt toch onse tranen aensien. Soeten. etc.

Onse herten tot v suchten,
 Tot v alleen wy hier vluchten,
 O Iesu wilt ons nv hulpen,
 En ons bitter weenen stulpen. Soeten. etc.

Ghy Iesu hebt ons eens verlost,
 d' Welck heeft v eyghen bloet ghecost,
 Weert oock nv des duyuels aenstoot,
 Die ons hier ouervalt seer groot. Soeten. etc.

Prince, Aensiet ons groot lijden,
 En wilt ons ghebenedijden,
 Gheeft ons hier rust peys en vrede,
 En glorie naermaels mede. Soeten. etc.

Een schoon Leysen en lof tot het Kindeken Iesus.

opden thoon van de Alemande, Coler ne puis mon affaire, &c.

Lof Kindeken Iesus mijn wtuercoren,
 Als desen nacht voor ons gheboren.
 Sonder v wy waren verloren,
 En ghebleuen in s'Vyandts macht.
 Ghy hebt versoent des Vaders toren
 Daer de sonde ons hadde in ghebracht.

Lof Kindeken Iesus jonck van daghen,
 V alleene doet my behaghen,
 Wilt wt mijnder herten iaghen
 t'Ghene dat v gracie in my belet.
 Naer niemant anders en wil ick vraghen
 Des werelts liefde de siel besmet.

Lof Kindeken Iesus teer en cleene,
 Al zijdy mijn lieueken alleene,
 So moet ick v troetelen int ghemeene,
 Want tot een yeghelijck zijdy bereydt
 Voor de sondaers die hen schult beweenen
 Ligdy in de cribbe en schreyt.

Lof Kindeken Iesus col caritaten
 Om v wil ick de werelt laten,
 Ende alle sonden haten
 Die my daghelijcx doen ghewelt.
 V te beminnen sal mijn ziele baten,
 Ick heb mijn herteken op v ghestelt.

Lof Kindeken Iesus proper en schoone
 Ghecomen van bouen wt s'Hemels troone,
 Compt binnen in mijn herteken woone
 Want ghy zijt den liefsten gast.
 Gheeft my v seluen tot eenen loone,
 Mijn ziele is Heere op v ghepast.

Lof Kindeken Iesus vol van minnen,
 Leert my mijn ghebreken kinnen,

Dat ick die mach altijd verwinnen
 Door v gracie in deser tijdt,
 Regeert mijn herte en mijn vijf sinnen,
 Mijn Heere, mijn Godt ghebenedijt.
 V ootmoedicheyt sal ons leeren,
 Hoe dat wy ons moeten bekeeren,
 Willen wy comen in Hemelrijck,
 Als cleyne kinderen ons verneeren
 In simpelheden alle ghelijck.

Lof Kindeken Iesus van groote weerden
 Die ons arm menscheyt wilde aenueerden
 Ende by ons comen op deser eerden,
 Om ons te helpen wter noot.
 Wy willen v dancken als leuede geerden,
 Ende v dienen totter doot.

Lof Kindeken Iesus Coninck verheuen,
 Den naem is v inden Hemel ghegheuen,
 Voor v Maiesteyt die Enghelen beuen,
 Ende singhen Sanctus tot alder tijt,
 Laet my v dienen alle mijn leuen,
 Tot penitentie gheeft my respijt.

Lof Kindeken Iesus groot van machten,
 Stort in mijn herteken goede ghedachten
 Dat ick v toecomste mach verwachten
 Hier beneden int aertsche dal.
 Als ghy sult comen met uwe crachten
 Oordeel gheuen ouer al.

Lof Kindeken Iesus cleyne besneden
 In v teere schamel leden,
 Laet my den tijt hier so besteden
 Tot uwer eeren in s'werelts pleyn,
 Dat ick v mach offeren hier beneden
 Een rouwich herte van sonden reyn.

Lof Kindeken Iesus lief ghepresen
 V weelden sijn by ons te wesen
 Alle mijn sonden wilt ghenesen
 O alder opperste Medecijn,
 Cureere mijn wonden bid ick met desen
 Doet my naer uwen wille sijn.

Een schoon Leysen

op den thoon van L'allemande la doulce.

Al zijnt nv droeue tijden,
 Nochtans willen wy verblijden
 In dien heylighen nacht,
 Dat Iesus was gheboren,
 Om ons die waren verloren,
 Te verlossen wt s'Vyandts macht.
 Lof Kindeken excellent,
 Weest in mijn herte gheprent,
 Verlicht nv door v cracht
 Alle sondaers verblent.

Als acht daghen waren leden,
 So wert Iesus besneden
 Nader Ioodtscher Wet,
 Sijn suyuer bloet ghepresen
 Heeft ons altsamen ghenesen
 Die met sonden waren besmet,
 Lof soete Kindeken fijn,
 Wy dancken v van v pijn,
 Laet ons hier door t'ghebedt
 Altijt patientich sijn.

Den naem Iesus verheuen,
 Daer voor dat d'Enghelen beuen,
 Die worde ghegheuen het Kindt,
 In wiens naem nv lijden,
 En teghen die sonden strijden
 Sijn dienaers zeer bemindt,

Lof heylich Kindeken goet
 Wilt ons nv gheuen moet
 En laet ons niet verblindt
 In s'werelts teghenspoet.

Dry Coninghen van verre
 Gheleydt door een claer sterre
 Die sochten den Heere bemindt,
 Als zy tot Bethleem quamen
 Haer schatten zy op namen,
 Die zy offerden het Kint,
 Lof Kindt ghebenedijt,
 In v mijn herte verblijdt,
 Sijt op my niet quaet ghesint
 Om mijnen verloren tijdt.

Met grooter weerdicheden
 Hebben zy dat Kindt aenbeden
 Op sijns Moeders schoot,
 Al waren zy Heeren van machten,
 Sy kenden des Kindekens crachte
 Door haer ghelooue groot.
 Sy aenbaden daer present
 Die Godtheyt excellent
 Besloten sonder noot
 In een cleyn lichaem ient.

Naer de veertich daghen
 Wilde t'Kindt sijn ghedraghen,
 En inden Tempel ghebracht,
 Symeon oudt van jaren
 Dede hy openbaren
 Sijn Goddelijcke cracht.
 In sijnen armen hy t'Kindt nam,
 Voorsegghende bequam,
 Dat tçleyn Kindt groot van macht
 Dus alle verlossen quam.

Eenen sanck heeft hy ghesonghen,
t'Kindt aen sijn herte ghedronghen,
Met liefden heeft hijt ghecust.

Laet nv Heer in vreden

Vwen dienaer treden

In v eewighe rust.

Mijn ooghen hebben ghesien

Datter salicheyt sal ghechien

Naer alle Menschen lust,

Die tot Godt sullen vlien.

O lieflijck Kindeken cleyne,

Maeckt ghy mijn herteken reyne,

Van alle sonden bloot,

Want ghy zijt alleyne

Heer Iesus die ick meyne,

Troost my in mijnen noot,

Cleet my met liefden groot

In d' uere van mijnder doot,

Verlost my van weyne

En van des Vyandts stoot.

Een Gheestelijcke Leysen

Opden toon Swinters Somers euen groen.

Begint v hertekens op te heffen,

Verblijdt in uwer sielen grondt,

Wilt v wegghen maken effen

Voor den Heere tallen stont

Ghy moet v siele maken reyne

Om hem tonyfanghen, tis meer dan noot

Al schijnt hy te wesen een Kindeken cleyne

Hy is een Heere van machte groot.

Gheen meerder gifte en connen wy krijghen

Dan die ons Godt ghegheuen heeft,

Laet ons Godt dancken sonder swijghen,

Al dat opter aerden leeft,

Ons Menscheyt heeft Godt aenghenomen,
 Siet hoe vele hem dat heeft ghecost
 Hy is seluer in persoon ghecomen,
 Met sijnen bloede zijn wy verlost.

Compt en wilt altsamen smaken
 Des Kindekens groote soeticheyd.
 Doet v herteken naer hem haecken,
 Bereyt v hert met vlieticheyd,
 Door ootmoedicheyt wilt v verneren,
 Met tranen wilt suyueren uwen gront,
 Die in sijn Mensheyt contempleren,
 Sijn Godtheyt maeckt de siel ghesont.

Als wy dese groote liefde aenmercken
 So krijghen wy sondaren moet.
 Laet ons insijnder liefde verstercken,
 En dancken hem van sijn Menscheyt goet,
 Die onse cranckheyt heeft ghedraghen
 Hier beneden in s'werelts pleyn,
 En ons altsamen die waren slauen
 Vry ghemaect van sonden reyn.

Een nieu Leysen.

Ghelouet moet sijn die Maghet soet
 Daer Godt aen nam Vleesch ende Bloet
 Tot onser salicheden
 Ons is gheboren een Kindekijn
 Al sonder wee en sonder pijn
 Dat Kindt was teer van leden
 Ons is gheboren. etc. Repetitie.

Gheleydt was hy int cribbekijn,
 Men sach sijn naeckte ribbekijn,
 Dat decksel was seer dinne,
 Van coude weenden dat Kindekijn,
 Doen sprack Maria die Moeder sijn
 Nv sus mijn lieue minne

Van couden so weenden. etc. Repetitie.

Een Os en oock een Eselken
 Verwermden sijn coude ledeken
 Die aender cribben stonden
 Het wasser seer cout int huyskijn
 Daer en was Rock noch Hemdekijn
 Int Hoy lach hy ghewonden

Het wasser seer cout. etc. Repetitie.

Die Gherderkens in den Velde laghen
 Een groote claerheyt sy daer saghen
 Sy vielen al in vare
 Die Enghel Gods die quam daer tot hem
 Hy seyde hoe dat in Bethleem
 Een Kindt gheboen ware

Die Enghel Godts. etc. Repetitie.

Die Herderkens liepen al te samen
 So lang dat sy te Bethleem quamen
 Daer sy dat Kindeken saghen
 Sy songhen, sy spronghen, sy waren seer bly
 Sy hielden daer groote melody
 Met dat Kindeken ionck van daghen.

Sy songhen sy springhen. etc. Repetitie.

Nv laet ons al met herten reyn
 Gaen dienen dat soete Kinden cleyn
 En bidden hem vriendelijcke
 Dat hy onser sonden ghenadich wil sijn
 Behoeden ons voor de Helscher pijn
 Ende brenghen int eewich rijcke

Dat hy onser sonden. etc. Repetitie.

[...] Maghet soet. etc.

[...]

[Laet ons dit Kindeken louen altijd]

Laet ons dit Kindeken louen altijd.
 En eeren sijn Moeder ghebenedijt.
 Die Herderkens opden Velde waren
 Sy waecjten haer cudden sonder beswaren
 Laet ons dit Kindeken louen altijd
 En eeren sijn Moeder ghebenedijt.
 Den Enghel des Heeren quam by hem staen
 En heeftse met Gods clærheyt omvaen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Hy sprack en wilt niet vreesen nv
 Een blijde bootschap brenghe ick v
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 V lieden is heden gheboren teer
 Den salichmaker Christus die Heer
 Laet ons etc. En eeren. etc.
 Te Bethleem in Dauids stadt
 Die sal v wesen een teecken plat
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Daer suldy vinden een Kindeken cleyn,
 Int cribbeken ligghen in doeckens reyn
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Die Enghelen songhen met soeten thoon
 Glorie sy Godt inden hoochsten throon
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Die Herderkens spraken malcanderen aen
 Laet ons naer Bethleem gaan seer saen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Laet ons besien d'woort onghewoont
 Dat ons die Heere heeft ghethoont
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Sy hebbent Kindt inde cribbe gheuonden
 By sijnder Moeder in doeckens ghewonden
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Sy hebbent vercondicht en seydent voort

Sy waren verwondert diet hebben ghehoort
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Maria bewaerde dese woorden al
 Sy ouerleyse in haer herte sonder gheschal
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Die Herderkens wederom met dien
 Sy loofden Godt van al, dat sy hadden ghesien
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Ten achsten daghe so dat betaemt
 Wert Kindt besneden en Iesus ghenaeamt
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Iesus wou gheboren sijn in dit dal,
 Om ons te verlossen van Adams val,
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Het Helsche Serpent heeft Iesus vertreden
 Dat Eua int Paradijs hadde bestreden
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Hel, Duvel, en Doot heeft Iesus verwonnen
 Aent Cruyce met sijnen Bloede beronnen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Den bitteren doot is Iesus ghestoruen
 Aenden Vader voor ons ghenade verworuen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Aent houte des cruyce heeft Iesus koen
 Ons ghegheuen sijn seluen voor een rantsoen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.
 Nv bidden wy Iesus met herten verheuen
 Dat hy ons wilt gheuen dat ewich leuen
 Laet ons. etc. En eeren. etc.

Een nieu Leysen.

op die wijse. Quem nunc virgo

Laet ons met herten sinnen
 Louen die wy beminnen
 Met vreuchden op desen tijdt
 Die Coninck is des werelts wijt

Laet ons hem wieghen
 Laet ons hem wieghen
 Wieghen wieghen wieghen.
 Een Soon is ons ghegheuen
 Als wy waren verloren
 En om ons sondich leuen
 Is ons een Kindt gheboren Laet.
 Sijn hoofdeken teer en cleyn
 Is ghevuest bouen maten schoon
 Als int claer goutsuyert reyn
 Hy die daer is der deuchden loon. Laet.
 Sijn oochskens lichten alte wel
 Claerder dan die Sonne oft Maen
 Welck schijnen bouen maten snel,
 Hy wilde voor ons sijn ontfaen Laet.
 Sijn Mondeken met poosen
 Bloset seer lieflijck en root
 Als die Prouencie Roosen
 Daer hy met suycht de borstkens bloot. Laet.
 Tot ons oock sijns herten gront
 Brandt wt een liefde groot
 Om ons te helpen tallen stont
 Wt der sielen grooten noot. Laet.
 Sijn armkens staen op seer soet
 Om ons tontfaen en bewaren
 Als een Clock-hin met haer Vleughels doet
 Om haer Kiecxkens te vergaren. Laet.
 Sijn Voetkens sijn ghereet te gaen
 Al tot ons salichmakinghe
 Als een vriendt, om ons vyandt te slaen
 En dooden ons verdoeminghe. Laet.
 Welck werck des salicheden
 Hy sal wercken met sijn bloet
 Als een Pellikaen besneden

Tot het leuen sijn joncxkens doet. Laet.
 Noyt gheen liefde so groot
 En is door eenich mensch gheschiet
 Tot Godt, oft tot s'vrienden noot
 Tsy in perickel oft verdriet. Laet.
 Gaet naer Bethleem terstont
 Om hem te groeten wilt vlieghe
 En te cussen aen sijnen mondt
 En wt herten te wieghe. Laet.
 Want als hy was gheboren
 Heeft om ons allen gheschreyt
 Om dat wy waren verloren
 En tot die boosheyt gheleyt. Laet.
 Singt, wiecht, paeht hem int ghemeene
 Wiecht ende segt, Kindeken sus,
 Weet toch niet laet my weene
 Swijcht toch Kindeken Iesus. Laet.
 Looft dan o siele hierom
 Gheeft nu lof en prijs en eer
 Vwen gheboren bruygom
 Want hy is Godt ende Heer. Laet.

Een schoon Leysene.

opden thoon, Die de werelt iet wel besiet.

Comt al mediteren
 Ende Contempleren
 In Iesus gheboorte zoet,
 Gaet tot Bethleem recreeren,
 Ende iubileren
 Ghy sult daer vinden alle goet
 Treckt derwaert inden geest al metter spoet
 Inwendich inder zielen v verblijt
 Looft Godt den Heere ghebenedijt
 Een Kindeken inder crebben,
 Gheen schoonder en condy hebben

Dan ons en wort gegeuen nv
 Van couwen zijn ledekens beuen,
 Wilt hem v herteken geuen
 Het leyt en weent ende wacht naer v
 Offert hem v sonden met groot beru
 Inwendich inder sielen etc.

Glorie inden troone,
 Songen die Ingelkens schoone
 Doen Iesus geboren was
 Die Herders die by haer schaepen
 Hadden ligghen slaepen,
 Zy waeren verwondert op dat pas
 Sy liepen al met blyschap naer Bethleem ras
 Inwendich inder zielen etc.

Maria sijn lieue Moedere
 Met Ioseph zijnen hoedere,
 Waeren beyde zeer verblijt
 Door haer ghelooue sy kinden
 Het Kint d'welck sy beminden,
 Te wesen Godt ghebenedijt.
 Sy hadden in haer herte een groot iolijt
 In wendich inder zielen.

Loff Kindeken van acht daghen,
 Ghy hebt willen draghen,
 De groote pijn vander wet.
 In v ledeken teere
 Wordy besneden Heere
 Voor ons die met sonden waren besmet.
 Salich is de mensche die hier op let.
 Inwendich etc.

Dit suyuer Kindeken cleyne
 Soeckt die hertekens reyne
 Die hy al te zeer bemint.
 Syn cleyne oogskens leken

Om onse ghebreken
 Is Godt almachtich gheworden een Kint,
 Deuote hertekens dit versint,
 Inwendich inder zielen v verblijt,
 Looft Godt den Heere ghebenedijt.

Wilt in der zielen smaeke
 Dese groote saecken
 Dat Godt almachtich was een Kint
 In zijn lefde suldy blaecken:
 En naer dit Kindeken haecken,
 Want hy v altijt heeft bemint.
 Binnen in v herteken dit doch print
 Inwendich inder zielen etc.

En laet ons nu niet trueren,
 Dit Kint mach ons ghebeuren
 Gods in zijnder menscheyt schoon.
 Wilt met herten stille
 Doen des Kindekens wille,
 Hy sal selue wesen onsen loon.
 Als heden heeft hy ons ghedaen den toon,
 Inwendich inder. etc.

O Kindeken wilt v smerte
 Toch printen in mijn herte
 Door v groote ghenade goet.
 Wilt tot deser stonden
 Vergheuen alle mijn sonden
 Door v preciose bloet,
 Heere in v verdiensten neme ick moet,
 Inwendich inder zielen etc.

Laet ons den tijt besteden,,,,,
 Godt inden Gheest aenbeden
 Hier beneden int aertsche dal.
 Al is dit Kindeken teere.
 Het is den seluen Heere

Die ons allen oordeelen sal
 Wilt dit Kint toch vreesen bouen al
 Inwendich inder zielen v verblijt,
 Loft Godt den Heere ghebenedijt

Een schoon Leysene

opden thoon, van l'Almande Iolye.

Daer was een ghebot ghedaen
 Van Augusto Keyser ghecoren,
 Dat elck mensch sou moeten gaen
 Ter stadt daer hy was gheboren,
 Om te gheuen het tribuyt,
 Dwelck den Keyser hadde gesworen,
 Dat hy dede roepen wt
 Met trompetten ouerluyt.
 Singt altesamen wie ghy sijt,
 Looft den Heere, doet hem eere,
 Singt altsamen wie ghy sijt
 Danct den Heer ghebenedijt
 Ioseph en Maria mede
 Hebben dit ghebot vernomen,
 Sy ginghen nae Nazareth haer stede
 Daer zy tsamen zijn ghecomen,
 Sy wilden ghehoorsaem zijn
 Het ghebot des Keysers sy dede
 Dat sy allen menschen fijn
 Souden een goet exempel zijn
 Singt altsamen. etc.

Maria gaende (tis weert gheclaecht)
 Wesende bevrucht met Kinde
 Heeft naer een herberghe ghevraecht,
 Want haeren tijt was op dinde
 Daer en was niemant voorwaer,
 Die herberghe wilde dese Maecht
 Heymelijck oft openbaer,

Sy en vont gheen plaetse voor haer,
Singt al t'samen wie ghy sijt,
Looft den Heere, doet hem eere,
Singt altsamen.

Dit was Ioseph een groot cruys,
Want hy Mariam zeer beminde,
Hy leydense in een verlaten huys,
Daer wert sy Moeder van haren Kinde,
Godt almachtich bouen al
Heere van Hemel en Aerde (tis confuys)
Worde gheboren in eenen stal.
Wie hoorde oyt sulck gheual.
Singt altsamen wie ghy zijt,
Danckt den Heere, doet hem eere,
Singt altsamen. etc.

Van couwe weende dat Kindeken teer
Dden tijt die was so int saisoene,
Het was seer cout, het vros doen seer,
Sy hadden oock van als van doene,
Want helaes de Maghet reyn
En hadde gheen ghevoederde cleeren,
Om te decken s'Kindts ledekens cleyn,
Die hem deden wee certeyn.
Singt al tsamen wie ghy zijt,
Looft den Heere etc.

Maria viel op haer knien,
Sy aenbadt haer Kindeken cleyne.
Och wat vreucht moest haer gheschien
Als sy sach die menscheyt reyne.
Dit misterie contempleert
Menschen wilt den Gheest insien
V hoouerdije nu verneert,
In schoon Kindeken iubileert,
Singt altsamen wie ghy zijt,

Looft den Heere. etc.

Sy nam haer Kindt ghebenedijt,
In doeckelkens heeft sijt ghewonden,
Sy leyt int crebbeken met jolijt,
d'Welck zy inden stal vonden,
Die stomme Beesten deden hem eer,
Die doen aender crebben stonden,
Sy verwermden sijn ledekens teer
En bekenden haren Heer.

Singt alsamen wie ghy sijt.

Looft.

Dinghelkens waren seer verblijt
Bouen in s'Hemels throone,
Sy loofden Godt ghebenedijt
Van sijnder menscheyt schoone.

Sy songhen peys op dat termijn
Salder wesen opder aerden wijt
Alle Christen Menschen fijn
Die van goeden wille sijn,
Singt alsamen wie ghy zijt.

Looft.

De Herderkens die daer laghen by
Wachtende hare Schapen,
Doen ontspronghen met herten sy,
So sy hadden ligghen slapen,
Sy liepen al naer Bethleem voort,
En zy songhen, en zy spronghen bly,
Om taenbidden dat eewich woort
Louende Godt met een accoort,
Singt alsamen wie ghy zijt.

Looft.

Verblijt al inden Heere,
Staet op verweckt v sinnen,
Prijst Godt en doet hem eer
Met herten en met sinnen
Gaet tot Bethleem eenen keer
Inwendich inden Gheest van binnen,

Doet den nieuwen Coninck eer,
Cust dat proper Kindeken teer,
Singt altsamen etc.

Laet ons toch dancaer zijn
Van alle Godts groote gauen,
Die ons verlost heeft wter pijn,
Als wy al waren slauen,
Door zijn zoete menscheyt goet
Is den Heere by ons ghecomen fijn
In warachtich vleesch en bloet,
Laet ons hierop draeghen moet,
Singt altesamen wie ghy sijt,
Looft den Heere doet hem eere. etc.

Een nieu-jaer Liedt

na de wijze. Alle mijn jonck leuen, heb ick my seer verheuen.

Vvilt v nu verblijen, alle ghy Christen natie
Schouwet desperatie mijn want sVaders grammen moet
Is tot desen tijen versoent al door sijn gratie
Christus tot deser spatie mijn is nv gheboren goet,
Te Bethleem int openbaer,
Al van een suyuer Maghet claer,
Danckt hem dit Nieuwe Iaer.

Esaias woort bloot, dat is u al waerachtich,
Dus aenbidt hem eendrachtich, Iesus is synen naem,
Vyant, hel, en doot, heeft hy v'wonnen machtich,
Door liefde voordachtich, gaf hy ons zijn lichaem
Onse sonden heeft hy eenpaer
Ghedragen op zijn schouderen swaer: Danct. etc.
Op den achtsten dagen, so werdt hy besneden
Het al de seden, al na de Iootsche wet
Daer na quamen vragen, drie Coningen vol vreden
Om hem te aenbeden mijn en brochten giften met:

Goudt, myrre, wierooock sonder vaer
Sy aenbaden, tgoddelijck pilaer, Danct.

Prince goedertieren, salicheyt wy v ionnen
 Al is d'liet slecht begonnen mijn aensiet ons fouten niet
 wy tacxkens der laurieren sijn wt liefde verwonnen
 niet dat dan wy en ionnen mijn en spreken wy na tbediet
 Wie ons benijdt, t'sy hier oft daer,
 En segt ons gheen blammatie naer Danct etc.

Een schoon Leysen om het Kindeken Iesus te groeten

Op de voys, Het was een meysken jonck.

Ick wil inden gheest naer Bethleem gaen
 Ende spreken dat zoete Kindeken aen,
 Met deser groeten tot alder tijt.
 Ick groet v zoete Kindeken schoone,
 Ghy zyt ghecomen wt svaders troone
 In Maria ghebenedijdt.
 Ick groet v liefvelijc Kindeken cleyne
 Gheschapen van smaegdekens bloede reyne
 Door die cracht des heylichs gheests.
 Ick groet v Kindeken inder crebben
 Mocht ick v in mijn herteken hebben,
 Dat is de plaetse die ghy begeert.
 Ick groete v suyuer Kint ghepresen,
 Die ons altesamen hebt ghenesen
 Doort storten van v heylich bloet.
 Ick groet v Kint vol caritaten,
 Om v wil ick de werelt laten,
 En steruen alle smuelijcheyt.
 Ick groet v Kindeken cleyne besneden
 Doet my mijn houerdije vertreden
 Met een diepe ootmoedicheyt.
 Ick groet v woort des Vaders verheuen
 Door wiens Maiesteyt dat d'Enghelen beuen
 En singhen Sanctus tot alder tijt.
 Ick groet v Kindeken groot van machten,

Ghy hebt verwonnen des vyants crachten
 Die doot, die helle, de werelt me.
 Ick groet v Kindeken ionck van daghen
 Wilt v wt mijnder herten iaeghen
 Alle dat v Heere mishaecht.

Een nieu leysen

Een Maechedeken wtuercoren
 Vol deuchden onbesmet
 In Iudeen was zy gheboren
 Ioseph die was haer trouwe
 Maria die suijuer vrouwe
 Sy woonde tot Nazareth.
 Ghesonden was hy van Godt
 Die Enghel Gabriel
 Totter Maghet als een bode
 Om te doen des vaders beuel
 Hy boot haer doen die groete
 Met woordekens also soete
 Voor ons dede hy die bootschap wel.
 En wilt v niet versaghen
 Sprac die Enghel der Maghet an
 Ghy sult een Kindeken draghen
 En daer sien groot wonder an
 Maria sprack met desen
 Hoe soude dat moghen wesen
 Ick en kende noyt gheenen man.
 Ghy sult een vrucht voort bringhen
 Reyn Maechedelijck ingien
 Gods cracht sal v omringhen
 Maria die sprack met dien
 Naer uwen woorden reene
 Siet hier Gods deerne cleene
 Na v woorden moet my gheschien
 In een huys te Bethleem binnen

Baerde sy die suyuer dracht
 Dies wy met vreuchden singhen
 Die herders met grooter cracht
 Sy vonden daer in weene
 Gheboren een Kindeken cleene
 In alsoo langhe coude nacht.

Al naer der Iootscher zeden
 Schriftuere doet ons ghewach
 Soo was dat Kidt besneden
 Al op den achtsten dach
 Iesus was sijnen name
 Tot onser alder vrame
 Hy is die ons behouden mach.

By clærheyt eender sterre
 Vergaderde dry Coninghen stout
 Sy brochten den Kinde van verre
 Myrre, wierooock, ende gout
 Vriendelijck dat zijt aenbaden
 Dat quam hem allen te staden
 Dies sy verheuchden menichfout

Simeon dat Kint aensiende
 Sij siele was verblijt
 Herodes dat bespiende
 Maria heuet beurijt
 Al na der offerhande
 Track sy in Egypten lande
 Met haren sone ghebenedijt.

Dies moghen wy wel louen
 Der suyuer maghet Marye
 Dat sy Godt van hier bouen
 Bidde dat hy ons bevrye
 Dat wy na dese iaren
 Met die Engelsche scharen
 Moghen hebben hemelsche melodye.

Amen.

Sommighe Latijnsche Leysenen die men Iaerlijcx inde H. Kercke singt

*Conditor alme syderum,
 Aeterna lux credentium;
 Christe redemptor omnium,
 Exaudi preces, supplicum.
 Qui condolens, interitu
 Mortis perire seculum,
 Saluasti mundum languidum,
 Donans ris remedium,
 Vergente mundi vespere,
 Vti sponsus de thalamo,
 Egressus honestissima,
 Virginis matris clausula.
 Cuius forti potentiae
 Genu curuantur omnia,
 Celestia, terrestria,
 Nutu fatentur subdita.
 Te deprecamur hague
 Venture iudex saeculi,
 Conserua nos in tempore,
 Hostis à telo perfidi,
 L'aus, honor, virtus, gloria,
 Deo patri & filio,
 Sancto simul paraclito
 In saeculorum secula. Amen,*

*Gaude gaude gaude gaude
 Gaude pater Nicolae
 Nicolai solemnia
 Canit presens familia,
 Ille puer amabilis
 In omnibus laudabilis*

Dese navolgende duytsche Leysenen singtmen op de selue voys als dese Latijnsche, ende accorderen met den anderen ouer een.

Van al t'ghesterten schepper soet
 Der ghelooigher eewich licht,
 Christus alder verlosser goet,
 Verhoort t'ghebet verootmoedicht.

Sijnde droef wt medelijden
 Om dat die werelt nv was doot
 hebt ghy ons willen beurijden
 Ons hulpe gheuende ter noot.

Als s'werelts auent naer was by,
 Als wt eens Bruygoms slaepcamer,
 Quaemt ghy voorts van een Maghet bly,
 Noyt tot v Moeder bequamer.

O Heer voor uwe groote macht
 So boocht alle schepsel sijn knien
 Des Hemels en der aerden macht
 En onderdanich eere bien.

Wy bidden v die heylich sijt
 Diet al sult commen oordeele
 Bevrijdt ons al op onsen tijt
 Van s'Vyandts schichten gheheele.

Den Vader sy lof, eer en prijs,
 Den Soon ghelijck in eenicheyt,
 Den heylighen Gheest alles wijs
 Van nv tot inder eewicheyt.

Laet verhueghen alle gader
 Verhuecht v o Nicolaes Vader
 Heden Niclaes Lofsanck sterck
 Singt ons voor die heylighe Kerck.
 Een Kindt sijnde was lieflijck
 En in alles seer prijselijck.

Laet verhuegen. etc.

Ad huc in cunis iacuit
In omnibus complacuit *Gaude &c./*
Quarta et sexta feria
Semel sugebat vbera. Gaude &c./
Iam in etate tenera
Vsus est abstinentia *Gaude &c./*
Qui vagitus infantie
Decorauit mirificè *Gaude &c./*
Dans virtutis primordia
Inter ortus crepudia *Gaude &c./*
Exultet aula coelica
Letetur mundi machina *Gaude &c./*
Dum refert solis orbita
Nicolai solemnia *Gaude &c./*
Benedicamus Domino
Qui regnat in altissimo *Gaude &c./*
Deo dicamus gratias
Qui finis est & charitas *Gaude &c./*
Amen.

Puer nobis nascitur
Rector angelorum
In hoc mundo pascitur,
Dominus dominorum
In presepi ponitur,
Sub foeno, asinorum,
Cognouerunt Dominum,
Christum Regem coelorum.
Angeli letati sunt
Itiam de eo.
Cantauerunt Gloria
In excelsis Deo
Hinc Herodes timuit
Magno cum liuore,
Infantes & pueros

Wie hem in die wieghe saghen
 Namen in hem groot behaghen. Laet.
 Swoendaechs, sVrijdaechs sonder dorsten
 En sooch hy maer eens die borsten. Laet.
 Van sijn tonghe kintsche tijden
 Wilde hy ham so besnijden. Laet.
 Het weenen des ionckheyts teere
 Dede hy met swijghen eere. Laet.
 Toghende d'begin der duechden,
 In sijn kinderlijcke vruechden. Laet.
 Alle Sancten wilt verblijden
 En ghy werelt t'allen tijden. Laet.
 Als nv jaerlijcx alder meest
 Verhaelt werdt Nicolaus feest. Laet.
 Laet ons den Heere oock louen
 Die ewich regneert daer bouen. Laet.
 Laet ons oock allen dancken Godt
 Die de liefde is, ende t'slot. Laet.
 Amen.

Een Kindt is ons ghebooren,
 Coninck der Enghelen Chooren,
 In dese werelt ionck en teer,
 Werdt hy ghevoedt der Heeren Heer.
 In die cribbe wert hy gheleydt,
 En d'Esels hoop op hem ghespreyt,
 Elck kenden hem die derwaerts ginck,
 Christum der Hemelen Coninck.
 d'Enghelen waren verhuecht,
 En schepten in hem groote vruecht,
 Sy songhen Godt sy glorie
 In die hoogste consistorie.
 Herodes werde doen bevreest,
 Door nijdt ghedreuen aldermeest,
 Longhers en Kinders van twee Iaer,

Occidit cum dolore
Qui natus est ex Maria
Die hodierna
Perducat nos cum gratia,
Adgaur dia superna.
Nos de tali gaudio
Cantemus in choro
In chordis & organo
Benedicamus domino.
Laus & iubilatio
Nostro sit in ore
Et semper angelicas
Deo dicamus gratias. Amen

Dies est letitie,
Nam processit hodie,
Christus rex de virgine
Sine viro
Virgula de flore,
Modo miro.
Res miranda creditur
Virgo nundum leditur
Verbum hanc ingreditur
Sine viro
Vt vellus in rore. Modo miro.
Virgo Mater nescia
Corruptelae, gratia
Spiritus fit grauida
Sine viro Modo miro.
Castitatis lilium
Reperit ninc filium
Christum Regum Dominum
Sine viro
Virgula de flore. Modo miro.

Dede hy dooden met misbaer.

Die van Maria comen is,
Op heden desen dach ghewis,
Leyde ons door sijn gratie soet,
Tot die vruechden des opperste goet.

Van sulcken vruecht als is gheschiet,
Laet singhen en spelen een liedt,
Op Orghelen en op Coorden,
Laet hem louen, oock met woorden.

Lof sy hem wt der herten gront,
En prijs gheseyt door onsen mont,
En altijts met Enghels groeten,
Dat wy hem danck segghen moeten.

Amen.

Tis den dach der vrolicheden
Want Christus den Coninck heden,
Van een Maecht is voorts ghecomen
Sonder des Mans saet
Dat roeyken eender Bloemmen
d'Welck wonderlijck gaet.

Tis wonder en ombekent
Die Maecht en wert niet gheschent
Het woort dat daelt in haer terstont
Sonder des Mans saet
Ghelijck den dau in des vlies gront.

d'Welck.

Maecht en Moeder onbemerckt,
Onbevleekt, ende versterckt,
Door Gods Gheest werdt sware,
Sonder des Mans saet,
En doet haers eers beware.

d'Welck.

Die Lelie ghebaert in claericheyd,
Christum die regneert alomme,
Sonder des Mans saet
Dat roeyken eender Blomme.

Natus est Emanuel,
 Quem predixit Gabriel,
 Vt testatur Daniel,
 Sine viro
 De virgine. Modo miro.

Stet pro nobis dulciter,
 Coram nato iugiter.
 Ne metuamus petere,
 Sine viro
 Virgula de flore, Modo miro.

Natus est in Bethleem
 Passus in Ierusalem
 Hic sustulit pauperiem
 Sine viro
 Paruulus amore. Modo miro. Amen.

*Quem nunc Virgo peperit,
 Vitam mundo protulit,
 Salutem nobis contulit
 Cui laus honor & decus
 Laus honor decus
 Laus honor decus
 Laus honor, & decus.*

*Natus est in Bethleem
 Passus in Hierusalem
 Hic sustulit pauperiem
 Pro nobis peccatotibus. Laus honor.*

*Iacer in ptaesaelio
 Mater in puerperio
 Presens adorat concio
 Nam hic est dei filius Laus honor.*

*Reges Tharsis veniunt
 Saluatorem sitiunt
 Aurum, thus, Myrrham offerunt
 Dicunt ane nostra salus. Laus honor.*

Gheboren is Emanuel,
 Vercondicht van Gabriel,
 En getuycht van Daniel
 Sonder des mans saet
 Van een Maecht die reyn was wel Dwelck.

 Dat sy voor ons bidden wil,
 Voor haren Soon, nimmermeer stil,
 Dat wy niet en verstommen,
 Sonder des mans saet
 Dat roeijken eender blommen Dwelck.

 Gheboren te Bethleem
 Ghedoot in Ierusalem
 Hy leet hier aermoede en noot
 Sonder des mans saet
 Een Kindt sijnde wt liefde groot. Dwelck.

Van een Maecht is gheboren,
 Die de werelt verloren,
 En ons ghegunt heeft het leuen
 Die lof en eer sy ghegheuen
 Lof, eer ende prijs
 Lof, eer, ende prijs.
 Hem sy lof eer ende prijs
 Gheboren in Bethleem,
 Ghedoot tot Ierusalem,
 Hy heeft aermoede geleden,
 Om die sonden die wy deden.
 Hy leyde int crubbeken,
 Die Moeder int hutteken,
 Sy aenbaden hem allegader,
 Want hy is soon van Godt den Vader Lof eer etc.
 Van Tharsis quamen Vorsten,
 Die naer hun salicheyt dorsten,
 Gout, wierooock, myrre gaven sy
 En groetten hem met herten bly.

*Nunc rogemus puerum
Vt det nobis gaudium
Et nunc & in perpetuum
Trinus & vnus Dminus.*

*Ad festum laetitiae
Nos inuitat hodie
Spes & amor patriae
Celestis.*

*Natus est Emanuel
Quem praedixit Gabriel
Vnde sanctus Daniel
Est coelestis.*

*Iudea gens misera
Credis verbis properae
Esse potes libera
A malis.*

*Ergo nos cum gaudio
Nostra simul concio
Benedicat Domino
In terris.*

*Gratias paraclito
Patrique ingenito
Dicamus & filio
Regis. Amen.*

*Fit poeta Christi peruia
Fulget dies, Fulget dies
Referta plena gratia
Fulget dies ista,
Diei solemnia
Celebrat Ecclesia*

*Transitque rex etpermanet
Fulget dies, fulget dies
Clausa vt fuit saecula
Fulget dies ista, Diei solemnia &c.*

Laet ons nu bidden dat Kindt,
 Dat hy verbly thert verblindt.
 Van nv tot inder eewicheyt,
 Drieuldich Godt in eenicheyt,

Lof eer etc.

Tot deser vreuchden feeste,
 So noot ons heden snel,
 Hope, en liefde meeste,
 Vanden Hemel.

Gheboren is Emanuel,
 Van Gabriel vercondicht,
 En voorseyt van Daniel,
 T'hemels licht

O arme joetsche menschen,
 Ghelooft tot deser stonden,
 Wilt ghy vry sijn naer wenschen
 Van sonden.

Laet ons dan met eender vreucht,
 Als al die hier vergaerden,
 Den Heer louen om sijn deucht,
 Op der aerden.

Laet oock den Trooster louen,
 En den Vader ongeboren,
 En Cooninx Soon daer bouen.
 Vercoren. Amen.

Sy wert Christo een open Poort,
 Den dach die blinckt hy is verlinckt,
 Vol van gratien door sijn woort,
 Dit is den dach die blinckt
 Deser feestdach wonder werck
 Verheft nv die Heylighe Kerck

Den Cninck gaet in, sy sluijt ghepast
 Den dach die blinckt, hy is verlinct
 Als sy was ghesloten altijts vast
 Dit is den dach die blinckt.

Genus superni luminis
Fulget dies, fulget dies
Processit aula virginis
Fulget dies ista
Diei solemnia &c.
Sponsus, redemptor, conditor
Fulget dies &c.
Sue gigas Ecclesiae
Fulget dies &c.
Diei solemnia &c.
Honor matris et gaudium
Fulget dies &c.
Immensa spes credentium
Fulget dies ista
Diei solemnia &c.
Per atra mortis pocula
Fulget dies. &c.
Nostra resoluit crimina
Fulget dies, &c.
Diei solemnia. &c.
Maria Mater gratiae
Fulget dies. &c.
Mater misericordie
Fulget dies &c.
Dies solemnia. &c.
Tu nos ab hoste protege
Fulget dies. &c.
In hora mortis suscipe
Fulget dies. Diei. &c.
Gloria tibi domine
Fulget dies. etc.
Qui natus est de virgine
Fulget dies ista
Diei solemnia &c.

Des hoochste licht edel gheslacht,
 Den dach die blinckt, hy is verlinckt
 Comt van t'Hof der Maecht hooch ghedacht,
 Dit is den dach die blinckt
 Deser etc.

Schepper Verlosser, en bruygom
 Den dach blinckt, hy is verlinckt
 Sijnder Kercke een ruese vrom,
 Dit is den dach die blinckt.
 Deser etc.

Des meders eer ende vreucht soet
 Den dach die blinckt, hy is verlinckt
 Der gheloouigher hope goet
 Dit is den dach die blinckt
 Deser etc.

Door sijnder doot bitteren Kelck
 Den dach die blinckt hy is verlinckt
 Is ontslaghen van sonden elck
 Dit is den dach die blinckt.
 Deser etc.

Maria ghy sijt der gratie net
 Den dach die blinckt, hy is verlinckt
 En der genade Moeder met
 Dit is den dach die blinckt,
 Deser etc.

Verlost ons van des vyants noot
 Den dach die blinckt, hy is verlinckt
 Ontfangt ons in d'ure der doot
 Dit is den dach die blinckt
 Deser etc.

Glorie sy v lieuen Heer
 Den dach die blinckt hy is verlinckt
 Gheboren van die Maghet teer
 Dit is den dach die blinckt

Cum patre & sancto Spiritu
Fulget dies &c.
I sempiterna secula.
Fulget dies ista. Diei selemnia.
Pver natus in Bethleem
Vnde gaudet Hierusalem.
Alleluia Alleluia Alleluia Alleluia
Assumsit carnem filius
Dei patris altissimus. Alleluia &c.
Per Gabrielem nuntium
Virgo concepit filium. Alleluia &c.
Tanquam sponsus de thalamo
Processit matris vtero. Alleluia &c.
Posuit in preselio
Regnantem sne termino Alleluia &c.
Cognouit bos & Asinus
Quod puer esset Dominus. Alleluia &c.!
Reges de Saba veniunt
Aurum, thus, myrram offerunt. Alleluia &c.
Intrantes domum inuicem,
Salutant Deum & hominem. Alleluia &c.
Vnitrino, sempiterno
Benedicamus Domino. Alleluia &c.
Gaudet chorus angelicus
Sit gaudium pastoribus, Alleluia &c.
Et in terris hominibus
Aeterna pax fidelibus. Alleluia &c.
Vnde semp0er angelicas
Deo dicamus gratias. Alleluia &c.
Amen.
Iesu Christe Rex glorie
Qui nobis natus hodie
Audi preces ecclesiae
In valle hac miseriae.

Met den Vader en Heylighen Gheest
 Den dach die blinckt hy is verlinckt
 Sy inder eewicheden feest
 Dit is den dach die blinckt. Deser etc. Amen.

Een Kint gebaert tot Bethleem
 In d'welc verheucht Ierusalem
 Alleluya alleluya alleluya alleluya.
 S'menschen vleesch heeft hy aengheueert
 Als Godt des Vaders Sone weert Alleluya.
 Naer Gabriels lief verconden
 Heeft die Maecht ontfaen ter stonden. Alleluya.
 Ghelijck een bruydegom voorts vaert
 So is hy van sijn Moer ghebaert. Alleluya. etc.
 In die cribbe leyden sy t'Kint
 Die altijts regneert sonder int Alleluya. etc.
 Dat hy was Godt en Heer voorwaer Alleluya.
 Van Saba comen Coninghen
 Die goudt, wierooc, myrre bringen. Alleluya. etc.
 In het huys comende ghegaen
 Godt en Mensch groetten sy hem saen alleluya.
 Een en drieuuldich Godt en Heer
 Laet hem louen, en bieden eer. alleluya etc.
 Die Enghelen verheuchden hun
 Die Herderkens vervruechden hun. Alleluya. etc.
 En op daerde is ghegeuen
 Pays, alle die in pays leuen Alleluya. etc.
 Laet ons dan den Heere louen
 En dancken Godt van hier bouen. Alleluya. etc.
 Amen.

Iesu weerdich Coninck ghy sijt,
 Ons gheboren op desen tijdt,
 Verhoort t'ghebet der Kecken wijdt
 In ons allende, lijdt, en strijdt

*Da nobis vt tuus vagitus
Sit pro nobis exauditus
Auser omnem tristitiam
Et da tuam laetitiam.*

*Vt canamus cum angelis
Choris, thronis, archangelis
Laudes reddamus debitas
Deo dicentes gratias,*

Amen.

*Dies est letitiae
In ortu regali,
Nam processit hodie
Ventre virginali
Puer admirabilis
Vultu delectabilis
In humanitate
Qui est ineffabilis
Et inestimabilis
In diuinitate.*

*Mater hic est filia
Pater hic est natus
Quis audiuit talia
Deus homo factus
Seruus est & Dominus
Qui vbique cominus
Nescit comprehendi
Presens est & eminus,
Puer iste vnicus
Nequit comprehendi.*

*Vt vitrum non leditur
Sole penetrante
Sic illesa creditur
Virgo post & ante
Foelix est puerpera,
Cuius clausa viscera,*

Gheeft ons dat v Kinderich weenen
 Voor ons verhoort sy met eenen,
 Weert die droefste der ghemeenen,
 En wilt ons blijchap verleenen

Dat wy met D'enghelen singhen,
 Met die Chooren v verlinghen
 Louen met goede meeninghen,
 Danckende voor alle dinghen.

Amen.

Tis heden den dach der vruecht
 Om den Coninck minnelijck
 Want heden is ons ghevaert deucht
 Van eender Maechden ieucht
 Een Kindeken seer wonderlijck
 In d'aensicht seer vriendelijck
 In onse menschede
 Die niet en is wtsprekelijck
 En oock onbegrypelijck
 In sijne Godthede.

Die Moeder is die dochter fier
 Den soen is hier Vader
 Wie heeft sulcx oyt ghehoort schier
 Godt is mensch geworden hier
 Knecht en Heer te gader,
 Die ons altijd is naerder
 Niet om begrypen lichtich
 By, en verre ons versader
 Voor ons verstandt ghewichtich

Als t'ghelas niet wordt gheschent,
 Door des Sonne stralen,
 Soo is oock onbeuleckt bekend
 Die Maecht voor en naer tent
 Gheluckich sonder falen
 Der Maechde lichaems salen

*Deum portauerunt,
Et beata vbera
Quae etate tenera
Deum lecauerunt.*

*In obscuro nascitur,
Illustrator solis.
Stabulo reponitur
Princeps terrae molis.
Fasciatur dextera
Qua affixit sydera
Dum coelos extendit.
Concrepat vagitibus,
Qui tonat in nubibus:
Et dira portendit.*

*Orto dei filio
Virgine de pura
Vt rosa de lilio
Stupescit natura
Quod parit iuuencula
Natum ante saecula
Creatore in rerum
Quod vber munditiae
Lac dat puditiae
Antiquo dierum.*

*Angelus pastoribus
Iuxta suum gregem
Nocte vigilantibus
Natum coeli regem
Nunciat cum gaudio
Iacentem presepio,
Infantem pannosum
Et omnium Dominum
Pre filijss hominum
Forma speciasum.*

Die Godt hebben ghedraghen
 Gansche borstkens vry van qualen
 Inck om dat Kint t'onderhalen
 Die Godt soech met behaghen.

Hy wert gheboren inder nacht
 Die de Sonne gheeft d'licht
 In den stal ghevaert, cleen gheacht
 Prince van grooter macht
 Die handt wert ghebunselt dicht
 Welck die sterren heeft ghehicht
 En den Hemel ghevout.

Hy wert sterck sonder toesicht
 Die donder en blixem sticht
 En al dat den mensch grout.

Als den Soen Godts was ghebaert
 Van een Maecht met eere
 Als die lelie vergaert.
 Die natuere was veruaert,
 Dat baerde een Maecht teere
 Den eewich gheboren Heere
 Schepper des werelts wijdt
 En die borstkens sonder seere
 Gauen tsoch t'allen keere
 Godt eewich sonder tijdt.

Den Engel sprack die herders aen
 Die laghen by hun kooyen
 Waeckende met slaep beuaen.
 Godt is nu gheboren saen,
 Verheucht v, sijt niet bloeye
 Gaet sieten liggen int hooye
 In doecxkens ghewonden
 Heer van leuen en dooye
 Soo lief, soo schoon, so moeye
 Als oyt mensch is gheuonden.

*Orbis dum describitur,
 Virgo pregnans ibat
 Bethleem quo nascitur
 Puer qui nos scribat
 In eorum curia.
 Qui canebant gloria
 Nouoe dignitatis.
 Deus in sublimibus
 Dat pacem hominibus
 Bonae voluntatis.*

Amen.

*Iesu dulcis memoria
 Dans cordi vera gaudia,
 Sed super mel & omnia
 Eius dulcis praesentia.
 Aue Iesu Rex gloriae.
 Vere cordis delitiae
 Nil canitur suauius
 Nil auditur iucundius
 Nil cogitatur dulcius
 Quam Iesu dei filius.*

Aue Iesu. &c.

*Iesu spes poenitentibus
 Quam pius es petentibus
 Quam bonus es querentibus
 Sed quid inuenientibus.*

Aue Iesu.

*Mane nobiscum Domine,
 Et nos illustra lumine,
 Pulsa mentis caligine,
 Mundum replens dulcednie.*

Aue Iesu.

*Amor Iesu dulcissimus
 Est vere suauissimus,
 Plus millies gratissimus,
 Quam dicere sufficimus.*

Aue Iesu.

*Iesum omnes agnoscite
 Amorem eius poscite*

Doemen die werelt beschreef al
 Gaende die Maecht sware
 Bleef tot Bethleem by gheual
 En baerden t'Kint inden stal
 Die ons wil schrijuen eenpaere
 Onder D'enghelsche schare
 Die songhen sonder gheschil
 Een glorie clare
 Godt laet met hem vergare
 Menschen van goeden wil.

Amen.

Iesus v memorie soet,
 Ons herten seer veel deuchden doet,
 Bouen honich ende soeticheyt,
 Is ons v teghenwoordicheyt
 Glorien Coninck weest gegroet. etc.
 Die ons hert met ghenoechte voet
 Men singt niet alsoo lieflijck,
 Men hoort niet alsoo vruechdelijck,
 Men peyst oock soo soetelijck niet
 Dan Godts sone die Iesus hiet.

Glorien etc.

Hope van die benauwich sijn,
 En in t'ghebet eenvouwich sijn,
 Hoe goet sijt ghy die v haecken,
 Maer wat zijt ghy die v raecken.

Glorien etc.

Heer wilt altijts by ons blijuen
 Laet v licht in ons beclijuen,
 Laet duysterheydt sy ghedreuen,
 En wilt die werelt soetheyt gheuen

Glorien etc.

O Iesus uwer liefden smaeck
 Is waerachtich een soete saeck,
 Duysentich mael meer aenghenaem
 Dan wy te segghen sijn bequaem,

Glorien etc.

Bekent Iesum seer minnelijck
 Begheert sijn liefde hertelijck,

Iesum ardentur quarite
Quaerendo inardescite. *Aue Iesu.*
Te coeli chorus praedicat,
Et tuas laudes replicat,
Iesus orbem laetificat,
Et nos deo pacificar. *Aue Iesu.*
Hunc prosequa mur laudibus
Votis hymnis & precibus
Vt nos donet coelestibus
Secum persui sedibus. *Aue Iesu.*
Iesu saluator saeculi
Exaudi preces populi.
Et laudes grate sint tibi,
Tui quas fundunt famuli. *Aue Iesu. &c.*

Magnum nomen Domini Emanuel
Quod annunciatum est per Gabriel.
Hodie. Hodie.
Apparuit in Israel,
Facta est letitia in Bethleem
Sunt impleta qua praedixit Daniel.
Per Mariam de Maria virgine natus est Rex.
Eya. Eya.
Virgo deum genuit
Sicut diuina voluit
Clementia. *Amen.*

Nunc dimittis seruum tuum Domine
Secundum verbum tuum in pace. *Magnum. &c.*
Quia viderunt oculi mei,
Salutare tuum. *Magnum. &c.*
Quod parasti,
Ante faciem omnium populorum. *Magnum. &c.*
Lumen ad reuelationem gentium:
Et Gloriam plebis tuae Israel. *Magnum. &c.*

Soeckt Iesum in alle hoecken,
 In soecken wilt v vercloecken. Glorien etc.
 Denghelen louen v altijd,
 Verhalende v lof seer wijt,
 Iesus verheucht die werelt seer
 En maect ons peys met Godt *den* Heer. Glorien etc.
 Laet ons altijts hem louen met,
 Wt t'hert met sanck en met tgebet.
 Dat sijn vruecht sonder verdrieten,
 Wy met hem moghen ghenieten. Glorien etc.
 O Salichmaker van dit dal,
 Verhoort toch ons ghebeden al,
 En ons lof sy v aenghenaem
 Van v Knechten seer onbequaem Glorien etc.

Den grooten naem des Heeren Emanuel,
 Die ons doen vercondicht is van Gabriel.
 Als nv heden. Want tis reden,
 Wert hy bekent in Israel
 Ons is een groote vreucht geschiet in Bethleem
 Tis vervult dat voorseyt was van Daniel
 Door Mariam, van Maria ist ghedaen
 Wel aen Wel aen
 Van een Maecht is Godt ghebaert
 Door Godts ghenade ghespaert
 Alst is verclaert. Amen.

Ontslaet nv o Heer uwen Knecht seer saen
 En laet hem naer v woort in vrede gaen.
 Den grooten etc.
 Want mijn oogen hebben nv alreet gesien
 Vwe salicheyt allen Menschen gheschien. Den.
 Die welcke ghy ons allen hebt bereydt,
 En voor daensichte van allen volck geleyt. Den.
 Dat licht om die heydenen te verlichten,
 En glorie om Israels volck te stichten. Den.

*Gloria patri et filio,
 Et spiritui sancto. Magnum. &c.
 Sicut erat in principio et nunc et semper,
 Et in saecula saeculorum, Amen. Magnum. &c.*

*Magna dei gloria sollemnis
 Verbum caro, criminis indemnitas
 Sumpserat exordia
 Gaudij primordia,
 Nobis summa contulit sophia
 Gaude virgo gloriae Maria
 Eya eya eya,
 Virgo deum genuit.
 Sicut diuina voluit
 Clementia.
 Defecerat lumine natura
 Dum concepit virgo paritura.
 Magna est dilectio
 Mystica transactio
 Suae salutis gaudet omnis terra
 Gaude virgo gloriae Maria
 Eya eya eya. Virgo Deum. &c. Amen.*

*Enixa est puerpera
 Laetetur concio
 Quem Gabriel predixerat
 Letetur chorus hodie
 Laetetur clericorum chorus hodie
 Cum canticis letitiae.
 Quem matris alio gestiens
 Letetur concio.
 Clausi Ioannis senserat. Laetetur. &c.
 Foeno iacere pertulit.
 Laetetur. &c.
 Presepe non abhorruit. Letetur. &c.
 Paruoque lacte pastus est.*

Den Vader sy glorie en feest,
 Als ooc den Sone en den Heylighen Gheest Den.
 Alst was in tbegin ende altijt
 En van eewe tot eewe sonder respijt. Amen. Den.

Godts groote glorie breed en wijt
 Het woort is vleesch, van sonden beurijdt
 Hier hebben allen begost,
 Die vreuchden met grooten lost
 Dopperste wijsheyt gheeft ons dese deucht
 Daerom Maghet Maria v verhuecht
 Welaen welaen welaen
 Van een Maecht is Godt ghebaert
 Door Godts ghenade ghespaert
 Alst is verclaert
 Die natuere was sonder licht beuaen
 Als die Maghet dat Kindt hadde ontfaen
 Tis groote goedertierenheyt,
 Allen dese verholentheyt
 Van haer salicheyt verheucht haer deerde
 Verheucht v Maria Maghet weerde
 Wel aen wel aen, wel aen. Van etc.

Die Maghet heeft ghebrocht in d'licht
 Ghemeente scheyt vruecht nv
 Van Gabriel eerst vercondicht
 En ghy Choor heden verheucht v
 Alle ghy gheestelijcke v heden verblijdt
 Met lieuen sanck op desen tijt
 Die van in sijns Moeders lichaem
 Ghemeente etc.
 Ioannes heeft bekent seer saen, En ghy etc.
 Int hoop liet hem het Kint legghen
 Ghemeente etc.
 Sonder die cribbe t'ontsegghen. En ghy etc.
 Met luttel melck is hy gheuoet.

Laetetur. &c.

Per quem nec ales eserut.

Gloria tibi Domine.

Letetur. &c.

Qui natus est de virgine.

Cum patre & sancto spiritu.

Laetetur. &c.

In sempiterna saecula.

Letetur. &c.

Laetetur. &c.

Laetetur. &c.

Puer natus in Bethleem,

Vnde gaudet Hierusalem.

Hic iacet in praesepio.

Qui regnat sine termino,

Cognouit bos & asinus,

Quod puer erat Dominus.

Reges de Saba veniunt,

Aurum, tus, Myrrham offerunt,

Intrantes Domum inuicem,

Mouum salutant principem,

Laudetur sancta Trinitas,

Deo dicamus gratias,

Bethleem.

Allehuya.

Praesepio.

alleluya.

asinus.

alleluya.

Veniunt.

alleluya.

Inuicem.

alleluya.

Trinitas.

alleluya. Amen.

In dulci iubilo

iacet in praesepio

In Matris gremio

Ergo non inmerito

Manet hic in gaudio

O Iesu paruule

Tu puer inclite

Tu puer optime

Trahe me post te

Tu princeps glorie.

Vbi sunt gaudia

Et noua cantica

In regis curia

Ghemeente etc.	
Die elck ghedierte voetsel doet.	En ghy etc.
Glorie sy v lieuen Heer	
Ghemeente etc.	
Gheboren van die Maghet teer	En ghy etc.
Met den Vader en Heylighen Gheest	
Ghemeente etc.	
Sy inder eewicheden feest.	En ghy etc. Amen.
Een Kindt ghebaert tot Bethleemm	Bethleem.
In dwelc verheucht Ierusalem.	alleluya.
In die cribbe leydt het Kindt.	Het Kindt.
Die altijts regneert sonder eynt.	Alleluya.
Esel en osse mercten daer.	Merten daer.
Dat t'Kint was Godt en Heer voorwaer.	Heer.
Van Saba comen Coninghen.	Coninghen.
Die goudt, wierooc, myrrhe bringen.	Alleluya.
In het huys comende gegaen	Ende gegaen.
Godt en Mensch groeten sy hem saem.	Alleluya.
Die heylige Drivuldicheyt,	Drijvuldicheyt.
Sy gedanct inder eewicheyt.	Alleluya. Amen.

In soete vruechden groot,
 Wert in die cribbe gheleyt,
 En in sijns Moeders schoot,
 Niet sonder reden, verblijdt
 Blijft hy in vruecht nv ter tijdt
 O Iesu Kindeken cleen
 O Kindt seer verheuen
 Die beste int ghemeen,
 Treckt my naer v neuen,
 Heer des eewich leuen.
 Daer vruecht is ende lof
 Ende oock nieuwen sanck
 In het hooch Coninx hof

*Eia qualia
Christi presentia
 Maria nostra spes
Magna progenies
Suavis species
Mentis temperies
Et magna requies.*

*En Trinitas speculum
Illustravit seculum:
Eia cordialiter,
Iubilando pariter
Hilariter, hilariter,
Infantulo concinitur,
Allehuya allehuya
La, la, la, la, Allehuya/
 Virgo dei filium,
Parit primogenitum:
Eia cordialiter,
Iubilando pariter. Hilariter. &c.
 Nascitur praecaeteris,
Prophetarum nobilis,
Eia cordialiter,
Iubilando pariter. Hilariter. &c.
Amen.*

*Resonet in laudibus,
Cum iucundis plausibus
Syon cum fidelibus
Apparuit,
Quem genuit Maria.
 Natus est Emanuel
Quem predixit Gabriel.
Testis est Ezechiel
Apparuit.
Quem genuit Maria.*

Ay wat een soet geclanck
 Voor Christus aensien, lanck.
 Maria hope goet.
 V groot gheslachte, iuste
 Ende ghedaente soet,
 Des herte welluste
 Ende groote ruste.
 Amen.

Den spiegel des Dryvuldicheyt,
 Heeft die werelt nv verlicht.
 Wel aen dan met vrechdicheyt,
 Gaet singhen dat t'herte dicht.
 Ghenoechlijck, ghenoechelijck
 Laet louen dit Kint liefelijck
 Alleluya alleluya
 La, La, La, La, Alleluya.

Die Maecht baert in reynicheyt
 Godts eenighen soen terstont,
 Wel aen al met vrechdicheyt
 Laet singen wt therten gront.

genoechelijc etc.

Geboren besondere
 Voor die Propheten elc
 Wel aen door therts verwondere
 Looft al sonder veruele.
 Amen.

ghenoechelijck etc.

O Syon nv verheucht,
 Door ghenoechlijcke vreucht,
 Met die ghelooouen in deucht
 Hy heeft hem verclaert
 Die Maria heeft ghebaert.

Ghebaert is Emanuel,
 Ende voorseyt van Gabriel,
 Als ghetuycht Ezechiel.
 Hy heeft. etc.

*Pueri concinite
Nato Regi psallite,
Voce pia dicite,* *Apparuit. &c.*

*Qui regnat in Aethere,
Venit omnem querere
Nullum volens perdere,* *Apparuit.*

*Ergo nostra concio
De hoc tanto gaudio,
Benedicat Domino,* *Apparuit.*

*Natus est nobis hodie
De pura virgine,
Rex victoriae.*

*Cui sol & omnia,
Luna & sydera
Venerant per tempora.*

*Cognouit bos & asinus,
Quod puer erat Dominus.
Dei filius.*

*Benedicamusw Domino
Qui regnat in altissimo
Cum tripudio.* *Amen.*

*In natali Domini
Gaudent omnes angeli,
Et cancant cum iubilo,
Gloria vni Deo,
Virgo Deum genuit,
Virgo Christum peperit,
Virgo semper intacta.*

*Loquebatur angelus
Nuncians pastoribus
Christi natiuitatem
Magnam iocunditatem.* *Virgo deum. &c.*
*Salui virgo foecunda,
Ex stripe Daiodica,*

Kinderen sonder ghetal,
 Looft dat Kindt sonder gheschal,
 En met een voos seght toch al.

Hy heeft. etc.

Die regneert bouen die locht
 Heeft allen menschen ghesocht
 En niet verstroyt maer gecocht.

Hy heeft etc.

Laet dan die Heylighe Kerck
 Van sulcker vruetchden groot werck
 Godt den Heere louen sterck.

Hy heeft etc.

Hy is gheboren cleen,
 Van eender maecht reen,
 Coninck en Godt alleen.

Wie sonne, sterre en maen
 Die inden Hemel staen
 Altijts sijn onderdaen.

Os en esel hebben versint,
 Dat een Heere was dit Kindt,
 En Gods Sone bemint.

Laet ons t'samen louen altijd,
 Die daer bouen regneert verblijdt
 Met s'dans iolijt. Amen.

Ter gheborten des Heeren
 Dnghelen nv vermeerden
 En singhen wt tsherten slot
 Glorie sy eenen Godt.
 Een Maghet van Godt ghespaert
 Heeft nv Godt Christum gebaert
 Altijts onbeuleckt vermaert.

Den Enghel sprack die Herders snel.
 En vercondicht hun wel,
 Christus gheboorte wonder,
 Met een blijerschap besonder.

Weest gegroet Maecht vruchtbaere
 Van Daidts stamme clare

*Dicitatis cellula,
 Hodie est intacta,
 In presepi positus,
 Est puer inuolutus,
 A magis cognoscitur,
 Ab ysdem colitur:
 Magi deum adorant,
 Autum, tus, mirrham dant,
 Regi regum Domino,
 Gloria vni Deo.
 De Christi Resurrectione.
 Surrexit Christus hodie
 Humano pro solamine,
 Mortem qui passus pridie
 Miserrimo pro homine.
 Allehuya, allehuya, allehuya.
 Ille qui clausus lapide,
 Custoditur sub milite,
 Trumphans pompa nobili,
 Victor surgens de funere.
 Quaesumus auctor omnium
 In hoc Paschali gaudio
 Ab omni mortis impetu
 Tuum defende populum.
 De Christi Ascensione.
 Ascendit Christus hodie
 Humano pro solamine,
 Patris assistens dexteræ
 In throno sedet gloriæ.
 Allehuya, allehuya, allehuya.
 Non iam vilis mortalium
 Natura que supra choros
 Coelestium spirituum
 Alte leuata creditur.*

*Virgo deum. &c.
 Virgo deum &c.
 Virgo deum.
 Allehuya. &c.
 Allehuya. &c.
 Allehuya.*

Godts woonstede wel bekentv
 Nv en altijts ongheschent. een Maecht etc.
 In de cribbe leyden sy
 Ende in doecxkens lach hy,
 Van die Coninghen bemerckt,
 Sy aenbaden hem versterckt een Maecht etc.
 Sy aenbaden, Godt ghelijck
 Met Goudt wierooock en myrrhe rijck
 Den Coninck der Coninghen
 En enen Godt laet lof singen. een Maecht etc.
Van de verrijssenissee Christi.

Christus is heden opghestaen
 En heeft den menschen troost aenghedaen,
 Die corts te voren was ghedoot
 Om der menschen sonden noot
 Alleluya, alleluya, alleluya,
 Vast besloten onder den steen,
 Bewaert van die ruijters ghemeen,
 Is hy met triumph ghepresen,
 Van den Graue opgeresen. alleluya etc.
 Wy bidden, v o alder Heer,
 Als ons nv Paesschen verheucht seer,
 Van alle des doots sterck ghewelt,
 Maeckt dat v volck sy vry gestelt. Alleluya.
Vande Hemeluaert Christi.

Christus is nv opgheclommen,
 Voor den mensch nedergecommen
 Hy sidt aen svaders rechte handt.
 Vol glorie van allen cant
 Alleluya, alleluya, alleluya.
 Die arm, natuere der menschen,
 nv met eere buyten wenschen.
 Is niet veracht ghebleuen.
 Bouen D'enghelen verheuen, Alleluya etc.

*Hinc gloriae Rex quae lumus
 Ignosce culpis omnibus
 Et corda sursum subleus
 Ad te superna gratia. Alleluja. &c. Amen.*

*De die Pentecostes.
 Promissum inde Paracletum
 Christus emisit Spiritum
 De natione omnium
 Qui congregat Ecclesiam
 Alleluja, alleluja, alleluja.*

*Linguis loquuntur omnium
 Turbae pauent gentilium
 Musto madere deputant
 Quos Spiritus repleuerat. Alleluja.
 Alleluja, alleluja, alleluja.*

*Hostem repellas longius,
 Pacemque dones potenus,
 Illapse nobis coelitus
 Largire dona Spiritus
 Alleluja, alleluja, alleluja. Amen.*

*Pater in coelis deus omnium
 Sanctificetur,
 Sanctificetur,
 Pater in coelis deus omnium
 Sanctifidetur nomen tuum.
 Regnum tuum solidum Rex adueniat
 In coelo & in terra
 In coelo & in terra
 Regnum tuum solidum Rex adueniat
 In coelo & in terra voluntas tua fiat.
 Panem nostrum viaticum, ò Rex glorie
 Quotidianum
 Quotidianum
 Panem nostrum viaticum o Rex gloriae*

Hooghen Coninck wy bidden v
 Vergheeft al onse schulden nv
 Wilt onse herten op trecken
 En tot gratie verwecken. Aleleluya. Amen.

Van den heylighe Pincxterdach.
 Den troostere beloeft soo sterck
 Sendt Christus nv met seker merck
 Die van al t'volck by een gestout
 Sijn heylighe Kercke vast bout.
 Alleluya, alleluya, alleluya.

Met allen tongen sy spreken,
 Waer wt t'volck hun heeft geleken.
 Als in den most wel sterck droncken.
 Nochtans met Godts Geest beschoncken
 Alleluya, alleluya, alleluya.

Drijft den vyandt verre van ons,
 Peys ende vrede gheeft dan ons,
 O heylich Gheest in ons ghedaelt,
 Met Gheests gauen ons hert duerstraelt.
 Alleluya, alleluya, alleluya, Amen.

Vader inden Hemel, Godt van alles sijt
 Vwen naem die sy gheheylicht,
 Vwen naem die sy gheheylicht,
 Vader inden Hemel Godt van alles sijt
 Vwen naem die sy gheheylicht en oock ghebenedijt.

O Coninck laet toecomen v rijck alle lieden
 In den Hemel en op d'aerde,
 In den Hemel en op d'aerde,
 O Coninck laet toecomen v ryck alle lieden
 In Hemel en op d'aerde uwen wil moet gheschiden.

O Coninc der glorie, ons teerbroot in dit leuen
 En ons daghelijcx broot
 En ons daghelijcx broot
 O Coninck der glorie, ons teerbroot in dit leuen

Quotidianum da nobis hodie.
Dimitte nobis debita debitoribus
Sicut & nos dimittimus,
Sicut & nos dimittimus,
Dimitte nobis debita debitoribus,
Sicut & nos dimittimus in nos peccantibus.
In tentationem ne inducas nos,
Sed ab omni malo,
Sed ab omni malo,
In tentationem ne inducas nos.
Sed ab omni malo libera & salua nos.
Amen amen amen amen amen amen. &c.

Ave plena gratia dixit Gabriel,
Dominus tecum,
Dominus tecum,
Aue plena gratia dixit Gabriel,
Dominus tecum redemptor Israel.
Tu es benedicta in mulieribus,
Stella maris dicta,
Stella maris dicta,
Tu es benedicta in mulieribus,
Stella maris dicta a naufragantibus.
Sit Iesus benedictus Dei filius,
Veneris tui fructus,
Veneris tui fructus,
Sit Iesus benedictus Dei filius,
Veneris tui fructus, a nobis seruulis,
Amen, amen, amen, amen, amen, amen.

En ons daghelijcx broot. Wilt ons heden geuen
 Om ons schult te vergeuen, wilt gewillich spoen
 Ghelijck wy vergheuen,
 Ghelijck wy vergheuen,
 Om ons schult te vergeuen, wilt gewillich spoen
 Gelijck wy vergeuen, die teghen ons misdaen.
 Leyt ons niet in tentatien, oft eenich lijden,
 Maer van allen quaden,
 Maer van allen quaden,
 Leyt ons niet in tentatien oft eenich lijden,
 Maer van allen quaden, wilt ons toch beurijden.
 Amen amen amen amen amen amen. etc.

Weest ghegroet vol van gratien, seyde Gabriel
 Den Heere die is met v.
 Den Heere die is met v,
 Weest ghegroet vol van gratien, seyde Gabriel,
 Den Heere die is met v, verlosser van Israel.
 Onder alle Vrouwen sijt ghy ghebenedijt
 Sterre der zee gheheeten,
 Sterre der zee geheeten,
 Onder alle Vrouwen sijt ghy ghebenedijt,
 Sterre der zee geheeten, van die schipbrekinge lijt.
 Dat oock gebenedijt sy, Iesus soen van Godt,
 Die vruchte ws lichaems
 Die vruchte ws lichaems
 Dat oock ghebenedijt sy, Iesus soen van Godt,
 Die vruchte ws lichaems, van ons dienaers sijns ghebodt.
 Amen, amen, amen, amen, amen, amen.

Hier naer volgen veel schoon Gheestelijcke Liedekens ende Lofsanghen.

Op de wijze. Met vruechden willen wy singen.

Ic wil my gaen vertroosten mijn in Iesus lijden soet
 Al heuet gestaen ten boosen mijn het mocht noch werden goet
 Al om mijn sondich leuen mijn ben ick met druc beuaen
 Dat wil ick gaen begeuen mijn o Iesus siet my aen.
 Mij suchten ende mijn kermen mijn siet aen ghenadich Godt
 Eylaes wilt mijns ontfermen mijn al heb ick ghebodt
 Versmaet tot meniger uren, ic wil my beteren gaen
 Dit doet mijn hertet rueren mijn o Iesu siet my aen.
 Den tijt heb ic verloren mijn die ghy my hebt v'leent
 Na v en wilde ick niet hooren mijn in sonden was ick versteent
 Seer traech ben ick tot deuchden mijn al heb ick goet vermaen
 Oorspronck der eewigher vreuchden mijn o Iesu siet my aen.
 Al ben ick vol van sonden mijn wilt mijns ghedachtich sijn
 V deucht is sond' gronden mijn die schulden sijn al mijn
 Ic kent al ist seer spade mijn ende wilt my niet v'smaden
 Aen v roep ick genade mijn o Iesu siet my aen.
 Och laet my och armen mijn had ick te voren versint
 So mocht ick in v armen mijn rusten als v kint
 Om mijn groote misdaden mijn so mocht ic my v'slaen
 Maer o vat vol alder genaden mijn o Iesu siet my aen
 Maria Keyserinne mijn der sondaers toeueraet
 Verrijcht my ws Kintds minne mijn want my nv nauwe staet
 O Maghet wilt my hooren mijn in mijnder noot bystaen

Noch roep ickals te voren mijn o Iesu siet my aen.
 O heylighen alle gader mijn staet my in noode by
 Wilt bidden Godt den Vader mijn dat hy my ghenadich zy
 Mijn roepen en wilt niet laten mijn tot dat ick ghenade ontfaen
 Noch roep ic t'sal my baten mijn o Iesu siet my aen.

[Adam was een verloren man]

Op die wijze vant Liedeken van Munster.

Adam was een verloren man
 Groot leet heeft hy ons gedaen an
 Dat wy allen berapen
 Verloren heeft hy sijn edelheyt
 Daer hy in was ghechapen.
 Met Adams vleesch ben ick ghequelt
 Alle mijn nature is my ontstelt
 Adam ghy doet my steruen,
 Ghy quelt mijnen gheest al totter doot
 Mijn siel wilt ghy bederuen.
 Die werelt compt met grooten gedrange
 Mijn boose natuere maeket my so banghe
 Die vyant wacht opt ramen
 Oft hy die vre gheraken conde
 Dat hy my mochte beschamen.
 Keert weder keert weder o edel siel
 Ghy hebt verloren dat schoonste prieel
 Den Hemel met allen sijn losten
 Ghy en compt waerlijck nemmermeer
 Het sal v moeten kosten.
 Het sal v kosten vleesch ende bloet root
 Al waer fijn van goude die werelt groot
 Ghy soudtse moeten deruen
 Ende slaen den sondighen Adam doot
 Oft ghy moet immers steruen.
 Daer voor is Christus leuen goet

Het gheeft der sielen eenen goeden moet
 Hy is voor ons ghestoruen
 Den ewighen doot maect hy te niet
 Die helle heeft hy bedoruen.

Door Godts woort comt ons veel deucht
 Ende naer die siele teucht en vreucht
 Men vindt claer beschreuen
 Wie met die wercken in Godt ghelooft
 Die heeft dat ewich leuen.

Sijt ghy dan een Kersten man
 Soo neemt een Kersten leuen an
 Weest vroom ende onuerslaghen
 Sijn iock is soet, sijn laest is licht
 Hy wilt ons helpen draghen,

Weest vrolijck in uwen wederspoet
 Daer toe doet allen uwen vyanden goet
 Doet vruchten in uwen daghen
 Ende staet uwen armen broeder by
 Soo sult ghy Godt behaghen.

Aldus heeft ons Christus voor ghedaen
 Condt ghy de schriftuere wel verstaen
 In woorden ende oock in leuen
 Soo siet Christus lustich exempel aen
 Het en sal v niet begeuen.

Gheeft Godt onse Heere eenen lof jent
 Dat hy de waarheyt ons maeckt bekent
 Door sijn gheest van bouen
 Verleent daer toe oock sijn Kinders playsant
 Dat sy hem ewich louen.

Prince wilt Godt dienen soot behoort
 En gaet altijts in duechden voort
 Ende wilt v daer toe keeren,
 Wat ghy uwen euen naesten doetg
 Dat doet ghy onsen Heere.

Van den leeraer opder tinnen.

Hoe luyde sanck die leeraer opder tinnen
 Soo wie met sonden is beswaert
 Godt laet hem wel verwinnen
 Ende keere zijn herte tot Godt waert
 Eer hem de doot den wech ondergaet
 Sy sijn wijs diet connen versinnen
 Och edel mensche denckt dat ghy moet steruen
 En maeckt ghy v niet van sonden quijt
 Godts rijcke moet ghy deruen
 Ghy hebt dicwils versuymt den tijt
 Ten sy door Gods ghenadicheynt
 Die helle moet v eruen.

En dat verhoorde een iongelinc ionc am iaren
 Leeraer seyt hy doet my ghewach
 Hoe moochdy dus ghebaren?
 Ick sal noch leuen menighen dach
 Ende hebben blijschap als ick plach
 Daer nae met Godt varen.

Die leeraer sprack, dat is seer hooge vermeten
 Waer sijn v ghesellen nv
 Die by v waren gheseten
 Sy hadden der iaren soo veel als ghy
 Waer sijn sy nv berechtes my
 Die wormen hebbense gheten.

Die iongelinc sprac, men *can* my niet ontbringen
 Ick wil ghebruycken dat leuen mijn
 Met dansen ende springhen
 Sy moeten steruen di veyghe zijn
 Laet ons gaen drincken den coelen wijn
 Godt sal ons wel ghehinghen.

Die leeraer sprac dit leuen en mach niet dueren
 Maer het verkeert soo menichsins
 In alsoo corten vren

Waerdy vanden sinne mijn
 (Want ghy my dinckt vol sonden zijn)
 Ghy en sout niet doen dan trueren.

Die iongelinc sprac men can my niet ontraden
 Dat ick dese werelt soude scheidten van
 Ende leuen in versmaden
 Ick sal my beteren als ick can
 Der werelt vruecht, ende haer ghespan
 Die sijn die my versaden.

Die leeraer sprack, ghy dunct my buyten keere
 Dat ghy der werelt vreuchden kiest
 Voor dat leuen van onsen Heere
 Siet dat ghy soo niet en riest
 Dat ghy dat rijcke Godts verliest
 Dat duren sal ymmermeere.

Die iongelinc sprac, sal ic Godts rijcke deruen
 Soo claeg ick mijnder armer sielen misual
 Dat ick sal moeten steruen
 Ick hebbe ghemist den rechten pat
 Wat sal ick doen, berecht my dat
 Dat ick schouwe der hellen eruen.

Die leeraer sprack wildy in deuchden rijsen
 Den rechten wech te Gode waert
 Wil ick v gaerne wijsen
 Daer nemmermeer en is verdriet
 Doet altoos wel en twijfelt niet
 Godt sal v siele spijsen.

Die iongelinck sprack, sal ick sijn verloren
 Soo mach my wel rouwen dat leuen mijn
 Dat ick oyt was gheboren
 Ick wil gaen schouwen der hellen pijn
 Soo dat mijn arm siele mach sijn
 Hier naer met Gode vercoren.

Die leeraer sprack, wildy v sonden bedincken

Ende leuen op Gods ghenadicheyt
 Sijn Rijcke sal hy v schincken
 Siet dat ghy v daer toe bereyt
 Oft neen ghy moet voorwaer gheseyt
 In die eewighe allende sincken.

Die iongelinck sprack, die werelt wil ick laten
 En ick wil Gode dienen altijd
 In minnen en charitaten
 Ende draghen eenen grauwen rock
 Al waer ick al der werelt jock
 Ick hope het sal my baren.

Die leeraer sprack. ghy segghet alte wale
 Doet dan der werelt sonden af
 Het brenghet v in die sale
 Daer alle Gods Enghelen singhen lof,
 Doet altoos wel, quijt v belof
 Ende schouwet der hellen quale.

Die iongelinc sprac, die quale moet ic schouwen
 Ick wil Gode dienen altijd
 Die werelt wil ick verdouwen
 Ende maken my van sonden quijt
 Dat ick van Godt niet en hoore verwijt
 Ick duchte het soude my rouwen.

Die leeraer sprack, ouerdencken wy onse sonden
 Ende dienen den Heere met herten deuoot
 Die doorsiet alle gronden
 Ende beteren ons met haesten groot
 Eer ons compt aen die bitter doot
 wy worden salich vonden.

[Hoe luyde riep die siel tot God van binnen]

Op die selue wijze.

Hoe luyde riep die siel tot God van binnen
 Och Heer almachtich Vader goet
 Wat sal ick gaen beginnen
 Dat lichaem beswaert dat herte mijn

Och Heere wilt mijns ghenadich sijn
Dat vleesch wilt my verwinnen.

Als d'lichaem die siel dus hoorde claghen
So sprack ô edel siele mijn
Waerom wilt ghy v versaghen
Schouwewet des boosen vyandts raet
Ende laet die valsche werelt quaet
Ghy sult Gode wel behaghen.

Die siele sprack, ick sout so gheerne volbrengen
Maer ghy o valsche lichaem mijn
En willes niet ghehinghen
Natuere ende ghy doet my pijn
Nochtans so moet ghestreden sijn
Ick en can v niet bedwinghen.

Dat lichaem sprack.

O siele die Heer der Heeren
Heeft v ghegheuen sin ende list
Om dat ghy my sout leeren
Godt heeft v ghegheuen reden ende sin
Om my die tot sonden gheneghen bin
Dat ghy my sout regeeren.

Die siele sprack.

Mocht my dat ghebeuren
Dat ick mocht steruen ghelijck als ghy
Soo leefden ick sonder trueren
Maer als ick voor doordeel gods sal staen
En daer na wercken loon ontfaen
Soo moet ick al besueren.

Dat lichaem sprack.

Als ghy dit weet te voren
Soo wie hem seluen alwillens wont
Oft tredet in die doren
Wie sal hem beclaghen, dat vraghe ick dy
Ghy moet oock mede sorghen voor my

Oft wy blijuen beyde verloren.

Die siele sprack.

Lichaem ghy moet wel sorghen
Want als sal comen die bitter doot
Wie sal ons dan verborghen
Dus moet ghy gaen sorghen, het is noot
Dat ghy niet en verliest die blijschap groot
Ghy en hebt doch gheenen morghen.

Dat lichaem sprack.

Moet ick dan steruen leeren
Ende ick en weet doch gheenen tijt
Waer toe sal ick my keeren
Die werelt toocht my vrolijcheyt
Natuere die is daer toe bereyt
Hoe sal icxse moghen verheeren.

Die siele sprack.

O lichaem snoo van weerden
Waer op doch soo verlaet ghy v
Wal wildy hier aenueerden
Hoe dorstdy bedrijuen eenich solaes
Arm stinckende vleesch der wormen aes
Ghy moet doch inder eerden.

Dat lichaem sprack.

Moet ick inder aerden tijden
Och Heere Godt van hemelrijck
Hoe mach ick my verblijden
My rout soo seer mijn leuen quaet
O edel siel nv gheeft my raet
Ick wil nv leeren lijden.

Die siele sprack.

Wildy v tot deuchden gheuen
Soo sullen wy comen ick ende ghy
Al in dat eewighe leuen
Daer blijschap sal zijn immermeer

Ende sijn verlost vant ewighe seer
Daermen ewelijck sal leuen.

Dat lichaem sprack.

Ontfermt Godt onser beyden
My ende die edel siele mijn
Ende wilt ons doch gheleyden
Wilt doch bewaren die siele mijn
Maeckt dat ons leuen v behaechelijc sijn
Wanneer wy moeten scheyden.

Een nieu Liedeken.

Aldaer Heer Iesus quam ghegaen
En daer vant hy een vrouken staen
Ionckvrouken wildy met my gangen
Ghy hebt mijn herteken alleen gheuaen
O troost naer v staet alle / verlanghen.
O Heere beyt eenen corten tijt.
Die werelt biedt my groot iolijt
Laet my haer weelde noch wat ghebruycken
Ick bid v om een cleyn respijt
Dan sal ick v mijn herteken ontpluycken
Ioncfrou ten mach v niet gheschien
Wilt die valsche werelt vlien
Wilt v natuerken leeren steruen.
Wilt v voor svyants laghen versien
Oft ghy sult mijnder minnen moeten deruen.
Moet ick den swaren wech ingaen
Ick en hebben mijn daghe noyt bestaen
Hy is my al te hert om treden
Siet doch mijn teer natuerken aen
O Heer ick bid v laet my doch met vreden.
Met vreden en moochdy blijuen niet
Die werelts loon is swer verdriet
Ick duchte sy soude v herteken verleyden
Sy is min dan een ijdel riet

Ick bid v wilt v vander werelt scheyden.

Die reden sou geerne ghehoorsaem sijn
 Natuerken die doet my soo groote pijn
 Sy wilter alte qualijck aene
 Och Heere wilt mijnder ghenadich sijn
 Den wech verdriet my alte seer te gaene.

Wilt v oochskens eens op my slaen
 Dinckt hoe ick v ben voor ghegaen
 Hoe veel dat ick hier heb gheleden
 Ghy hebt my ghecost soo menighen traen
 Al totter doot heb ick om v ghestreden.

Den wech wil ick vromelijck bestaen
 O Heere met dy wil ickt nu aengaen
 Dat is lief en leedt met v te draghen
 Dat heeft v hooghe minne al ghedaen
 Hoe soude ick derren creunen oft clagen.

Hy nam die Maghet byder hant
 Al ouer berch en ouerlant
 Hy en woude niet langer met haer beyden
 Tot dat hy daer een cloosterken vant
 Daer hy zijn lieue bruyt ghinc leyden

Hier binnen sloot hy dat duyfken soet
 Hy gaf haer alsoo grooten moet
 Der minnen const ghinc hy haer leeren
 Hy hilpse in spoet in weder spoet
 Dies dancten sy den grooten Heere der Heeren

Maer die dit liedeken ierstwerd sanck
 Die is nv in Heer Iesus bedwanck
 Sy is soo wel met hem te vreden
 Al comender vlaghen in cort int lanck
 Sy wert certeyn dat hier moet zijn gheleden.

[Maria Moeder dinckt op my]***Op die vvijsse, van een Ridder en een Meysken &c.***

Maria Moeder dinckt op my
 Want ick ben hier geuanghen
 Mijn vrienden mijn magen die laten my
 En yeghelijck gaet sijn ganghen
 Dat ick dus moet verscheyden sijn
 Dat en rout my niet so seere
 Als dat haer die edel ziele mijn
 Ghekeert heeft van onsen Heere.

Och edel ziele bedinckt v wel
 En volcht den Gheest van binnen
 Blijft Godt ghetrou, al ist vleesch rebel
 Hy salt v helpen verwinnen.

Die werelt, die duyuel, en dat vleesch
 En allen mijns herten thoren
 Heeft die natuere al haren eesch
 So blijft die siele verloren.

Die God so vriendelijck heeft verlost
 Gheroepen wten sonden
 Keert v tot Godt, wat dat v cost
 Hy sal v openen sijn wonden.

Daer ghy in moghet worden ghesont
 En rusten in grooter vreden
 O edel ziel tot alder stont
 Soeckt hier v salicheden.

Hy en sal v niet begheuen
 Nv noch tot gheender stonden
 Nv troost v in Iesus minnelijck leuen
 En in sijn diepe wonden.

[Noch heb ick een traech Eselkijn]***Op die selue vvijsse.***

Noch heb ick een traech Eselkijn
 Dat valt my suer om temmen
 Dat is dat arme lichaem mijn
 Hoe geerne soudic hem stremmen.
 Hy levert my so menighen strijdt

Hy maket my so suere
 O Heere Gopdt des gheclaghet sijt
 Helpt my mijn Eselken vuere.

Ick wil gaen temmen dat Eselken mijn
 En houden hem onder die roede
 Dan sal hy my ghehoorsaem sijn
 Al doet hijt al so noode.

Tot eten es hy wel bereet
 Noode wilt hy sober wesen
 Wanneer hem iemandt yet misseet
 Daer strijdt hy teghen met desen.

Wanneer hy de vol cribbe heeft voor
 Dan is hy also blijde
 Hy gaet so noode wt sijn spoor
 Ghewelt so moet hy lijden.

Sauondts als hy sal slapen gaen
 Men derffen daer niet toe drijuen
 Maer smorghens als hy op sal staen
 Dan wilt hy langher blijuen.

Wanneer hy doch dus weeldich wert
 Dan en doet hy niet dan claghen
 Der minnen jock is hem te hert
 Noode wilt hy jet verdraghen.

Och woude hier mijn Eselken fel,
 Een weynich onghemax lijden
 Al op den berch van Israel
 Daer soude hy namaels weyden.

Daer sijn die weyden also soet
 En also goet van smaken
 Daer soude hem mijn eselken goet
 Och also wel vermaken.

Die rieuierkens sijn daer also claer
 Die daer onder die berghen vlieten
 Daer suldy af drincken / eselken, maer

En laetet v hier niet verdrieten.
 Die dit liet eerst ghesonghen heeft
 Sy was seer cout van minnen
 Sy slaet haer ezelken dat hy beeft,
 Maer en laet haer nayen noch spinnen.

[Heft op mijn cruys wel soete bruijt]

Op die wijse Christe qui lux es & dies.

Heft op mijn cruys wel sopete bruijt
 Volcht my, en gaet v seluen wt
 Want ick ghedraghen heb voor dy
 Hebdy my lief soo volcht na my.
 O Iesus mijn alderliefste Heer
 Ick ben noch ionck en daer toe teer
 Ick heb v lief dats immer waer
 Maer tcruys te draghen, valt my swaer.
 Meendy altijd in die roosen te winden
 Ghy moet noch hier eerst die doornen winden
 Siet aen c cruijs, en oock het mijn
 Hoe ongelijck sy beyde sijn.
 Die schrifture ons wel bedicht
 Dijn iock is soet, dijn last is licht
 Hoe valdy my dus anxtelijck hert
 Die Mijn alderliefste bruydegom wert.
 Onghewoonte beswaert den moet
 Heft op het sal noch worden soet
 Myn cruys is eenen dieren pant
 Dat ickt nueant dan mijn vrinden en gant
 Dit cruyce my seer qualijck past
 My grouwelt voor den grooten last
 Ick sorg ick en sals niet moghen herden
 O Heer wat sal my noch ghewerden.
 Ick ben swaer maer seer suyuerlijck
 Ick ben suer, maer alte minnelijck
 Ick gheue arbeyt en daer toe rast

Betrout op my so srady vast.

O Heere oft immers wesen mach
Des Cruyce naem ick gheerne verdrach
Maer wilt ghijt hebben, en moetet sijn
Vwen wille gheschiede, en niet den mijn.

Ten Hemel en leet maer eenen wech
Dat is alleen des cruycen wech
Al v weluaert aet cruyce staet
Dus siet wat wech dat ghy ingaet.

Soude ick dijn hey, dijn rijck verliesen
Dry hondert cruycen sijn lieuer te kiezen
O Heer gheeft macht ende lijdsaemheyt
Ende cruyst my t'sy my lief ofte leyt.

Een Gheestelijk Liedeken.

Heer Iesus een jonghe Maghet ontboot
Oft sy wou leeren steruen
Oft sy wou steruen den bitteren doot
Der werelt ghenuechte deruen.

O Heere seet sy heere mijn
Ick ben noch jonck en vrome
Als mijn jonghe daghen leden sijn
Dan sal ick tot v comen.

Maer als v jonghe daghen leden sijn
Comdy my dan te spade
So suldy lijden die eewighe pijn
En deruen mijn ghenade

Die Maghet woude ter scholen gaen
Steruen so soude sy leeren
Wie vantse in haren weghe staen
Iesus van Nazareenen

Hy nam die Maghet byder handt
Hy leydese aso schoone
Hy leydense van daer int Hemels landt
Daer gaf hy haer een croone.

Och Heere seet sy ootmoedelijck
 Wat loffelijcke croone
 Ick wil v louen ewelijck
 Voor desen grooten loone.

Den Vader onse,

Op die vvijsse. O rade van auntueren.

Heere Godt leert ons beden
 Wt vierigher minnen gront
 Neempt af ons quade seden
 Die wy hebben inden mondt
 Een liedeken willen wy singhen
 So ghy ons hebt gheleert
 Doet my mijn herte ontspringhen
 Dat ick my leere bedwinghen
 So wordet mijn vruecht vermeert.

O Heere God onse Vader
 Die daer inden Hemel sijt
 Nv helpt ons alle gader
 Wt desen bedroefden tijt
 So en worden wy niet bedroghen
 Al van des duyuels serpent
 Wy worden so dickwils beloghen
 Dus bidden wy Godt van hier bouen
 Die alle herte kent.

Gheheylicht sy uwen name
 Toecomende sy ons v rijck
 Nv wilt ons toch maken bequame
 Ons Christenen alle ghelijck
 Dat wy v woort bewaen
 Dach auont ende nacht.
 En laet ons niet veruaren
 Al van die helsche scharen
 Ghy hebbet die meeste macht.

Vwen wille gheschiede op der eerden
 Als hy inden Hemel doet

Dat wijt al nemen in weerden
 Al waert oock teghenspoet
 Gheeft ons verduldelijck lijden
 Wat teghen uwen wille staet
 O Heere wilt ons verblijden
 Stelt uwen toorne besijden
 Ons armen toch niet en versmaet.

 Noch bid ick Heere wilt ons gheuen
 Dats heden ons daghelicx broot
 En daer die siele by moet leuen
 Dat hebben wy meest van noot
 Ghy hebbet selue ghesproken
 Dat sal ons best versaen
 Diet lesen wil die macht soecken
 Het staet gheschreuen in boecken
 En laet ons daer niet af gaen.

 Wilt ons onse schult vergheuen
 Ghelijck wy onse schuldenaers doen
 Op dat wy niet en beuen
 Al in die helsche gloen
 Daer wy souden moeten lijden
 Ende eewich steruen die doot
 O Heere wilt ons verblijden
 In dese allendighe tijden
 V bermherticheyt is so groot.

 En leyt ons niet in becoren
 Maer verlost ons van allen quaen
 Ons vleesch is so cranck gheboren
 Ten can niet wederstaen,
 Die werelt doet ons bedrieghen
 So dickmael op eenen dach
 Gods woort en mach niet lieghen
 Laet t'swerelts ghenuechte vlieggen
 Die v niet helpen en mach.

O Heere wilt ontfanghen
 Van ons dit schoon ghebet
 Wy hebben so groote verlanghen
 Wy werden so haest belet
 Wy werden so haest verdronghen
 Van also cleynen saeck
 Dus sijdy oudt oft jonghen
 Elck wacht hem van quade tonghen
 So crijchdy in Gods woorden smaeck.

Die ons dit Liedeken dichte
 Die was vol fantazijen
 Ons Heere Godt wil hem verlichten
 Inder ewicheyt verblijen
 Ende dat hy mach verwinnen
 Alle sijn lijden groot
 Elck die wil hem versinnen
 Laet ons met herten beminnen
 Die voor ons sterf den doot.

[Hooft toe ghy sondaers alle ghemeyn]

Op de wijze. Den lustelijcken Mey is nu inden tijt.

Hooft toe ghy sondaers alle ghemeyn
 Wilt niet mistroostich wesen
 Gaet al tot Christum dat edel greyn
 Die mach onsen druck ghenesen
 So ons die schriftuere wt leyt
 Godt die is altijd bereyt
 Te vergheuen onse misdaden
 Christus spreekt, compt alle die zijt beladen.
 God heeft ons so lief dat hy ons bemindt
 Esaias doet ons dat weten
 Al waert dat een Moeder haer eyghen kindt
 Soude moghen vergheten
 Hy en vergheet ons nemmermeer,
 Christus die almoghende Heer

Want wy ijn alle sijn graden
 Christus spreeckt compt alle die zijt beladen
 Magdalena die men die sonderse heet
 Daer mochtmen wel aenschouwen
 Ende van Zacheus niet en vergeet,
 Daer hy maeltijt ginck houwen
 Noyt sondaer en quam daer so groot
 Die hy sijn jonste niet en boot,
 Hy en thoonde hem sijn ghenaden
 Christus spreeckt, compt alle die zijt beladen.
 Hy is den wech als daer staet gheschreuen
 Een Heer bouen alle Heeren
 Die waerheyt is hy, ende oock dat leuen
 Waer wilt ghy anders keeren
 Hy is die dore die open staet
 Daermen totten Vader gaet
 Niemandt wil hy versmaden
 Christus spreeckt, compt alle die zijt beladen.
 Dus wilt betrouwen in God des vreden
 Wilt sijn gheboden houwen
 En wilt den buyten wech niet treden
 So sult ghy zijn Rijck aenschouwen
 Ende houdt altijt accoort
 Ende sijn Goddelijck woort
 Wilt treden na sijn paden
 Christu spreeckt, compt alle die sijt beladen.
 Godt worde voor ons aent Cruyce ghereckt
 Met sijn ghebenedijde leden
 Die Ioden hebben hem so zeer begeckt
 Den Moordenaer heeft hem ghebeden
 Met woorden seer soetelijck
 Beloofde hy hem sijn eewich Rijck
 Noch en quam hy niet te spade
 Christus spreeckt, comt alle die sijt beladen.

O Princelijcke God inder ewicheyt
 Roept, Heere compt ons te baten
 Sijn armen heeft hy wijt wt ghespreyt
 Hy en wil ons niet verlaten
 Hy is ewich ghebenedijt
 Peyst dit altijt wie dat ghy sijt
 Ende wilt v wijselijck beraden
 Christus spreeckt, compt alle die sijt beladen.

Vant Vrouwen in ouerspel

Op de wijze. O Radt van auontueren.

Hoort toe ghy Kersten sinnen
 En wilt niet sijn beswaert
 Alle die Gods woort beminnen
 So ons Ioannes verclaert
 Int achste Cappittel beschreuen
 Hoe Iesus smorghens vroech
 Ghecomen is inden Tempel
 Leerende T'volck met woort en exempel
 Den Pharizeen spijttet ghenoech.
 Die Pharizeen quaet van ghedachten
 Voor Iesus op dat pas
 Een Vrouwen dat sy brachten
 Die in ouerspel beunden was
 Sy seyden dese Vrou is beuonden
 In ouerspel met boosen gheschal
 Dus hier ouer wilt vonnisse gheuen
 In Moyses Wet staet gheschreuen
 Datmen sulcke steenen sal.
 Om Iesus tachterhalen
 Hebben sy dese list gheleyt
 Want hy met soeter talen
 Altoos sprack van bermherticheyt
 Om Iesum tondersoecken
 Oft hy soude hebben gheseyt

Datmense soude steenen
 Dit was haerlieder meenen
 Dat en ware gheen bermherticheyt.

Christus die Heer vol weerden
 Die booch hem neder saen
 Ende schreef daer inder eerden
 Wat sy selue hadden misdaen
 Sy saghen daer tint ronde
 Op malcanderen alle ghemeen
 Hoort wat hen Christus oorconde
 Die van v is sonder sonde
 Die worpe den eersten steen.

Hier by moghen wy bedieden
 Dat een yeghelijck wel verstaet
 Sijn hueken suyuer sal wieden
 Eer hy in eens anders gaet
 En wilt gheen vonnisse gheuen
 Daer ghy selue in schuldich sijt
 Want sy saghen daer beschreuen
 Haer misdaet dat sy hadden bedreuen
 d'Welck ons d'Euangelie belijdt.

Die Pharizeen ghemeyne
 Sijn altesamen wech ghegaen
 Ende lieten daer alleyne
 Het vrouken voor Christum staen
 Christus al sonder sparen
 Hy vraechde t'Vrouken saen
 Waer dat sy waren gheuaren.
 Al die haer quamen beswaren
 En haer beschuldicht haen.

Heeft v iemant verdoemt van desen
 Heeft Christus dat Vrouken ghevraecht
 Och niemant Heere ghepresen
 Sprack dat Vrouken seere versaecht

Soo en wil icki v niet verdoemen
 Sprack tot haer Christus die Heer
 En dient gheen vreemde afgoden,
 Gaet leeft nae mijn gheboden
 En sondicht voordaen niet meer.

Die bermherticheyt ons Heeren
 Moghen wy hier by verstaen
 Elck die hem wilt bekeeren
 Als hy met sonden belae
 Wilt hy voort deuchdelijck leuen
 Hy wordt van Christus bevrijdt
 Maer en wilt gheen oordeel gheuen
 Daer een ander om soude beuen
 Op dat ghy oock niet gheoordeelt en zijt.

Vant samaritaensch vrouwen

op die wijse. O Radt van auontueren.

Hoort hoe Christus na Galileen
 Track, wt dat Iootsche lant
 Om dat hem die Pharizeen
 Benijden aen elcken kant
 Door Samarien moeste hy wesen
 Daer hy by een fonteyne quam,
 Die Iacob (alsoo wy lesen)
 Gaff Ioseph sijnen sone ghepresen
 Daer Iesus sijn rusten nam.

Sijn discipulen ghetrouwe
 Ghinghen synse coopen al tot Sychar
 Een Samaritaensche vrouwe
 Quam om water te putten daer
 Want Iesus bleef daer alleyn
 Ende hy sprack dat vrouwen toe
 Gheeft my wt ionsten reyne
 Een droncxken waters cleyne
 Want hy was van gaen soo moe.

Hoe begeert ghy van my dus Heere
 Te drincken sprack tvrouken ient
 Want die Ioden in gheenen keere
 Den Samaritanen en comen omtrent
 O vrouken sprack Christus verheuen
 Kende ghy Godtd ghiften soet
 Ghy sout hem om water aenleuen
 Ende hy soude v water gheuen
 Dwelck eewelijck leuen doet.

Wat water soude dit wesen
 Sprack dat vrouken goedertier
 Sijt ghy bouen Iacob ghepresen
 Want hy haelde zijn water hier
 Christus sprack hem sal noch dorsten
 Die van dit water drinckt
 Maer in wien mijn water mach rusten
 Hem en sal niet meer drinckens lusten
 Twelck int eewich leuen bringt.

Wilt my van dit water schincken.
 Sprack tvrouken tot Christum san
 Christus sprack wilt v bedincken
 Ende roept tot my uwen man
 Tvrouken sprack na Ioannes beschrijuen
 Gheenen Man en heb ick soo ghy siet
 Christus sprack om deucht te verstijuen
 Ghy hebter ghehad tot vijuen
 En die ghy hebt is uwe niet.

Heer ghy zijt een Propheet
 Sprack tvrouken hoort dit vermaen
 Ghy segt my wat ick int secreet
 Binnen my seluen hebbe misdaen
 Waer moetmen Godt aenbeden
 Op den berch oft te Ierusalem fijn
 Segt my Heere vol wijsheden

Want hieromme die Ioden vol onvreden
Op die Samaritanen sijn.

Ghy en weet niet sprack die Heere
Wie ghy aenbidt oft vreest
Wie Godt bidt t'sijnder eere
Moet bidden inden Gheest
Doen sprack die Vrouwe vol vramen
Ick ghelooue dat ghy Messias sijt
Met dien sijn Discipulen quaen
Meester eedt seyden sy altesamen
Christus hadde anderen appetijt.

Het Vrouwen is sonder sparen
Rasch na die Stadt ghegaen
Sy liep al omme openbaren
Ende haer Cruycke liet sy staen
Wat haer gheschiet was ginck sy ontknoopen
Als t'Volck dit hadde ghehoort
Het quam met grooten hoopen
Neerstich wt die stede gheloopen
Ende gheloofden aen Christum voort.

Ghy Christenen in allen hoecken,
Betrou in Christus naeckt
Wilt in hem v salicheyt soecken
Dats die spijs daer hy naer haeckt
Den ougst is nv voor ooghen
Die vruchten staen al wit
Wilt Christo liefde tooghen
Ende uwen naesten te helpen pooghen,
Op dat ghy sijn eewich rijck besidt.

[Compt al van Zuyden ende Oosten]

Op die wijze. Die voghelkens inder muyten.

Compt al van Zuyden ende Oosten
Die met sonden sijt beladen
Ick sal v selfs vertrooste
Met mijn vleesch sal ick v versaden

Ick ben die fonteyne verheuen
 Die dorst heeft die come naer
 Die daer wt drinckt sal ewich leuen
 Spreeckt Christus int openbaer.

Ick en ben hier niet ghecommen
 O menschen sijt des vroet
 Dat ick v soude verdommen
 Maer verlossen met mijn bloet
 Ick begheer in v herte te weunen
 Ende ter salicheyt brengen in
 Soo moet ghy op my steunen
 Oft ghy en compt niet daer ick ben.

Ick ben den wijnstock gheschoten
 Spreeckt Christus verstaet mij woort
 Blijft vast in my ghesloten
 Ghy sult brenghe goede vruchten voort
 Maer laet ghy v verleyden mede
 Dat ghy des werelts trooste aensiet
 Soo wordy vanden wijnstock ghesneden
 En al u vruchten en dooghen niet.

Hebt lief ende wtuercoren
 Die v ter werelt doen quaet
 Die v boosheyt leggen te voren.
 Bidt daer voor tis Christus raet
 Want Godt heeft selue gesproken
 Aent Cruyce met stemme verheuen
 Och vader laetet ongewroken
 Ick bidt v willet hun vergheuen

Wilt niet vreesen altesamen
 Mijn woorden de werelt belijt
 Oft ick sal my uwer schamen
 Voor mijnen Vader ghebenedijt
 Aldus en wilt niet vreesen
 Maer strijdt met herten vro

Laet den knecht ghelijck den meester wesen
 Het belieft den Sone alsoo

Ick ben een goet herder wter maten
 Ick gae mijn schapen voor
 Ick begheer mijn leuen daer voor te laten
 Ick ben die rechte door
 En laet v niet verleyden
 Die buyten der deuren passeert
 Het zijn dieuen en moordenaers beyde
 Spreeckt Christus soo hy ons leert.

Niemant en compt tot den vader
 Dan voor den soon Godts verheuen
 Hy bidt voor ons alle gader
 Om ons te bringhen int ewich leuen
 Wilt dan op hem betrouwen
 Hy is den verworpen steen
 Doet ghijt niet het sal v berouwen
 Als ghy van hier sult scheen.

Prince Godt siet ons allenden
 Hier in dat aertsche dal
 Wilt uwen gheest neder senden
 Die ons vertroosten sal
 Dat wy eere moghen bewijzen
 Godt ende onse medebroeder,
 Soo moghen wy mede verrijsen
 Met Godt ende sijn lieue meder.

Een nieu Liedeken vanden verloren sone

Een goet nieu lietel vant beghin
 Dat sal ick gaen verclaren
 Van eenen vader des huysghesin
 Soo ons Lucas gaet openbaren
 Twee sonen heeft hy behouwen
 Den oudtsten diende hem van passe wel

Den ioncxsten was hem seer rebel
 Alsoomen mocht aenschouwen.

Hy sprack o vader zijt des wel vroet
 Wilt my nv ouergheuen
 Dats al mijn patrimonie goet
 Van dat my is ghebleuen
 Gheeft my dat sonder claghen
 Dwelck die vader dus heeft ghedaen
 Om dat hy soude buyten gaen
 Ende hem seluen wijselijck draghen.

Doen hy dat ghelt hadde ontfaen
 Alsoomen mocht aenschouwen
 Heeft hy dat ghelt terstont verdaen
 Al met die schoone vrouwen
 Doen hy sijn ghelt was quijte
 Trocken sy hem sijn cleederen wt
 Ende lieten hem loopen als een schavuyt
 Seer aerme van habijte.

Daer na quam eenen dieren tijt
 Dat hy met grooter pijnen
 Moeste gaen eten des seker sijt
 Dat draf al met die swijnen
 Hy sprack met wenenden ooghen
 Ick wil weder tot mijnen vader gaen
 (Oft hy my wilde in ghenade ontfaen)
 Ootmoedicheyt betooghen.

Seer haestelijck naer die tijden
 Ghinck hy die reyse aenveerden
 Voor sijnen vader sijn sonden belijden
 Ende viel voor hem ter eerden
 Hy sprack o Vader ghepresen
 Ick heb teghen Godt en v veel misdaen
 Wilt my als een huerlinck ontfaen
 Ick en ben niet waert v soon te wesen.

Doen die Vader dat verston
 Ghinck hy sijns soons ontfermen
 Hy custen hem daer aen sijnen mont
 Ende nam hem in beyden sijn armen
 Hy sprack ten seluen tijden
 Mijn sone die langhe verloren was
 Is nv gheuonden op die pas
 Wilt v met my verblijden.

Langt mijnen sone dat beste habijt
 Mijn vrinden wil ick doen nooden
 Haelt sijnen broeder met iolijt
 Mijn ghemest calf wil ick doen dooden
 Hy sprack ten seluen stonden
 Mijn verloren sone die heb ick ghewacht
 Welck was dat menschelijck gheslacht
 Dat Christus heeft geuonden.

Den oudtsten soon hoort mijn uermaen
 Ghinck tot sijnen Vder ghewaghen
 Voor my (ick ben v onderdaen)
 En hebdy nout bock gheslaghen
 Doen sprack die Vader ghepresen
 Van mijnen goede en hebdy gheen noot
 Maer uwen broeder die was doot
 Die is als nv verresen.

Al die met sonden sijt belae
 En wilt toch niet wanhopen
 Wilt tot Godt den vader gaen
 Sijn gratie staet altijt open
 Ende wilt v sonden bekermen
 Ende laet v sonden v wesen leet
 Want Godt is altijt bereet
 Om de sondaer te ontfermen. Amen.

Een nieu Liedeken. Van die boosheyte ende verblintheit des werelts.

Hoort toe altesamen bidt ende waect
 Want wy naer Gods beelde sijn gemaect
 Ende wilt opheffen v ooghen
 Want nv v den dach des Heeren naect
 Dien druck moet elck gedoogen.

Het volck sal teghen malcander opstaen
 Die Vader sal kint afgaen
 Ende tkint den Vader verstecken
 Ghelijck voor die diluuie elck was belaen
 Vol boosheyte ende vol ghebreken.

Als dan die boosheyte menichfout
 Seyt Christus sal heben in ionck ende oudt
 Die ouerhandt ghenomen
 Die liefde sal worden in veel herten cout
 Merckt of dit niet en is volcomen.

Wat doen wy al om daertsche goet
 Dat in die werelt verrotten moet
 Oft die motten sullen eten
 Dat ons een dief steelt metter spoet
 Daer wy Godt mede vergheten.

Christus ginck voor ons inde doot
 Waer helpen wy malcanderen wter noot
 Al hooren wy Christus leden karmen
 Daer en is compassie in cleyn noch groot
 Elck sluyt sijn borse voor den armen.

Noch siet ghy vande hoochste snel
 Tot die neerste toe ist al rebel
 Om deucht doen en wil niemandt pooghen
 Ia Godt seyt, daer en doet niet een wel,
 Sy worden al van my ghebooghen.

Wat dobbelen, tuyschen, wat ouerdaet
 Wat houerdije is nv in elcken staet
 In spijsen in dranck in cleeren
 Soo wtwendich dat het volck nv gaet

Men kent gheen schamel voor Heeren
 Hoe moghen wy sijn dus seer verblent
 Dat wy Gods liefde soo excellent
 Om daertsche saken laten varen
 Die ons niet en gheuen dan torment
 En met die eewighe doot beswaren.

Wat mach den mensche baten, dat
 Hy crijcht (seyt Christus) al tswerelts schat
 Als hy sijn siele laet bederuen?
 Al waert dat ghy duysent werelden hadt
 Ten helpt al niet als ghy moet steruen.

Waer is Antiochus, waer mach hy sijn?
 Holofernes ende Alexander fijn?
 Die eens die werelt al verwonnen
 Wat hebben sy daer aff op dit termijn
 Vercregghen dan een hant vol sonnen?

Dus die werelt soo sint Ian v raet
 Ende alle wereltlijcke saken gaet
 Daer en leet niet in dan hooerdije
 Haet ende nijt, en ghiericheyt versmaet
 E alle oncuysse boeuerije.

Dus wilt v neerstelijck spoyen
 Die leden Christi bystant te doen
 Wt liefden die hant wtsteken
 Van spijsse van dranck, van cleeder, en schoen
 Oft wat hun mach ghebreken.

[Solaes wil ick hanteren]

Op die wijze. Met vreuchden willen wy singen

Solaes wil ick hanteren
 Ende daer toe vrolijck sijn
 Ende blijdelijck houeren
 Met Iesus mijn minnekijn
 Waerom soo willen wy trueren
 Ten mach niet anders sijn
 Ten sal niet langher dueren

Dat ick beducht sal sijn.
 In alle die werelt wijde
 En vinde ick niet soo goet
 Dat my mach maken blijde
 Dan Iesus mijn minneken soet
 Hier om wil ick my gheuen
 Hem te dienen tot alder tijt,
 Soo worde ick van herten verheuen,
 Ende ewelijck verblijt.

Hy is een Heer der heeren
 Die schoonste die men vint
 Ick wil my tot hem keeren
 Want hy ons soo seere bemint
 Gheen hert en mach versinnen
 Die blijchap die hy heeft bereyt
 Den ghenen die hem beminnen
 Soo ons die schrifture dat seyt.

Hy is een bloem gheheeten
 Seer suyuerlijck ende claer
 Hy is soo hooghe gheseten
 Al bouen der Enghelen schaer
 Gheboren tot onser baten
 Van eender Maghet claer
 Sijnen naem is bouen honich graten

Wanneer sal ick aenschouwen
 Sijn ouer claer aenschijn
 Och mocht ick hem behouwen
 Al in dat herte mijn,
 Wat my mocht ouercomen
 En soude ick achten niet
 Waert so, het soude my vromen
 Soo en had ick gheen verdriet.

O Godt wilt mijns ontfermen
 Door uwen naeme fijn,

Ende wilt ons doch beschermen
 Al vander hellen pijn
 Ende wilt ons doch gheleyden
 Ende brenghe int ewich rijck
 Als wy van hier al scheidyden
 Dat bidden wy alle ghelijck,

Amen.

Van Maria Magdalena

Op de wijze also tbegint

Aenhoort doch mijn gheclach
 Ghy Coninck der Hemelen binnen
 Ick truer nacht ende dach
 Om die sonden daer ick in lach
 Die ick wel beclagh mach
 Ick bid v om een verdrach
 Ghy Heer der Seraphinnen.
 Beroert is al mijn bloet
 Want ick mijn sonden niet en kenne
 In Iesus wonden soet
 Beueel ic my metter spoet
 V gratie my ontdoet
 Neemt my in v behoet
 O Heere der Cherubinnen.
 Nv hoort toch al hier naer
 Ghy sondaren int ghemeene
 Hoe dat met tranen swaer
 Wiesch Iesus voeten voorwaer
 Ende droochdense met haren hayr
 Een sondersse openbaer
 Maria Magdaleene.
 Waerom sy heeft ontfien
 Quijtinghe van haer pene
 Ende oock der sonden saen
 Die zy oyt hadde misdaen
 Och noyt so blijden vermaen
 Hierom so roep ick aen

Maria Magdalene.

Van sonden ben ick belast
 Van sonden ben ick onreene
 Mijn cranckheyt daghelijcx wast
 Den Vyandt my verrast
 Hy doet my grooten uerlast
 Wilt my vercrijghen rast
 O waerdighe Magdaleene.

Ghy sijt mijn aduocaet
 In mijn herte sijdy die ghene
 Die my mach gheuen raet
 Al teghen die sonden quaet
 En des helschen vyandts saet
 Princersse mijn toeueraet
 Sijt ghy vierighe Magdalene.

[Ick sie die morghen sterre]

Dit liedeken gaet alst begint.

Ick sie die morghen sterre
 Heer Iesus claer aenschijn
 Ick groet v al van verre
 Met alder herten mijn.

Och wie mach ic daer hooren
 Maken so soete ghebaer
 Het luydet in mijn ooren
 Oft een gulde herpe waer.
 O siel wildy my winnen
 Ende my bekennen bat
 Ende my daer mede ghewinnen
 Ick ben uwer sielen schat.

Iesus lief vercoren
 Mijn troost mijn toeueraet
 Verleent my al te voren
 Te volghen uwen raet.

Wildy by rade leuen
 So latet ws selfs raet

De Bruyt.

De bruydegom.

De bruyt.

De bruydegom.

Ende wilt al dat bengheuen
Daer uwen quaden sin toe staet.

Sijn dit die naeste weggen
So ben ick zeer veruaert
Natuer en wils niet pleghen
Het is haren rechten aert.

De bruyt.

O siele slaet op v ooghen
Siet aen mijn bitter pijn
Mijn edel bloet verdrooghen
Salt dus verloren sijn?

De bruydegom.

Wildy my niet begheuen
Iesus mijn gulden pont
So wil ick v al mijn leuen
Draghen in mijnen gront.

De bruyt.

O siele soude ick v laten?
Neen ick in gheender stont)
Ick en om uwer baten
Ter doot toe seer ghewont.

De bruydegom.

O Heer v bedruckte tranen
Gheeft my door v ootmoet,
Dat ick mits v vermanen
Verc rijghe dat eewich goet.

De bruyt.

O siele ontfanckt die croone
Mijn trou die gheue ick dy,
My sult ghy hebben te loone
En scheyt v niet van my.

De bruydegom.

Een Liedeken.

Den lustelijcken Mey Christus playsant
Vol alder deuchden groene
Is door den heyligen Geest als nv geplant
In alle gheloouighe coene
Die tot desen Meyboom schrijt
Wort van allen sonden quijt
Sijn deucht ende sijn leuen

Wilt hem Christus minnelijck gheuen.

Het vriesen, het sneeuwen is nv ghedaen
 Den winter mach ons niet dwinghen
 De oude we is al vergaen
 Die liefde moet l volbrenghen
 Die vast aen Christus liefde cleeft
 Ende lief sijnen broeder heeft
 Als hem seluen, na Paulus leeren
 Die volbringt die Wet des Heeren.

Die voghelkens singhen int groene wout
 So vrolijk ombedwonghen
 Dan sijn die Enghelkens menichfout
 Ende alle gheloouighe tonghen
 Dese singhen glorie fijn
 Moet Christus inden Hemel sijn
 Pays Mannen ende Vrouwen
 Die op sijn woort betrouwen.

Dese meyboom Christus so jeuchdelijck bloeyt
 Met deuchden menigherhande,
 Hy heeft ons metten dauwe bespoeyt
 Sijn bloet tot eenen pande,
 Compt alle die belast sijt ende slaeft
 Tot my seyt hy, ghy wort ghelaeft
 Ick sal v ontladen van sonden
 Mijn jock is licht beuonden

Sijn Godlijck woort is een ghebloeyt rijs
 Daer wy op moeten heeten
 dWelck is gheseghelt na Gods aduijs
 Met Christus bloedich sweeten
 Hy heeft den helschen vyandt groot
 Die sonde ende eewighe doot
 Verwonnen ten eewighen daghen
 Ende allen onsen last ghedraghen.

Compt ter Fonteynen die ouervloedich staet

Wilt van het water drincken
 Dwelck tot in dat eewich leuen gaet
 Christus wilt ons minlijck schincken
 Want daer vloet wt Christus buyck
 Leuende water tot onsen ghebruyck
 Den heylighen Gheest eersaeme
 Schenckt hy ons seer bequame
 Ghelooft sy den eyboom victorieus
 Die ons Godt schanc wt minnen
 Wt den gheslachte Iuda coragieus
 Een leeu niet om verwinnen
 Christus den eewich groeyende mey
 Die maeckt alle herten bly
 Met sijnen gheeste ieuchdich
 Die hem versoecken vreuchdich.
 O prince Iesu meyboom ghebenedijt
 Die daer staet seer soet van roken
 Ontfanget ons in v armen wijt
 Aent cruyce voor ons ontploken
 Alleenlijck by uwer deucht
 Door uwen geest ons herten verheucht
 Soo worden wy deelachtich
 In ws vaders rijck warachtich.

Een geestelijck Liedeken vande seuen woorden.

Van liefde comt groot lijden,
 En dicwils swaren moet.
 Het minde een Maghet blijde
 Godts Soon en haer Kindt goet
 Sy minde hem seer sy had hem lief.
 Als sy hem sach storten sijn bloet
 Quam haer ouer groot ongerief
 Maria werdt met ancxt beuaen,
 Sy ginck eenen seer droeuen ganck
 Tot Iherusalem naer die poorte aen

Den moet die was haer cranck,
 Daer sach sy comen haers hertten lief,
 Gheladen met een Cruijs seer lanck
 Als een Moordadich dief.

Met weenelijcken ooghen,
 Sy hem doen aene sach
 En seyde dit moet ick ghedoghen,
 Al ist my een droef ghelach,
 Dit is van my ghepropheteert,
 Dat mijn hert sou sonder gewach
 Doersnijden het bitter sweert

Iesus sprack o Moeder
 Ick groet v Maghet fijn
 Dit Cruys is elcx behoeder
 Tis my een aengenaem pijn
 Die Adams sonde heeft verdint
 Voor hem soo wil ick ghecruyst sijn,
 Aldus heb ick den mensch bemindt

Nv ben ick hier alleene,
 Ongetrooste Moeder bleuen.
 Ick sie hem aen met weene
 Den Sone Godts verheuen
 Niet lieghen can myns moeders hert
 Mocht my tꝛuys sijn ghemeene
 Ten dede my noch wee noch smert

Iesus die sach noch comme
 Vrouwen, die hy sach aen
 Die hem volchden al omme
 En weenden menighen traen
 Hy riep, beweent niet d'lijden mijn
 Maer ouer dat ghy hebt misdaen
 En ouer al de Kinders dijn

Maria sach haer sone
 Ter doot wel bereet staen

Sy sach sijn lichaem schoone
 Al aen dat cruyce staen
 O sondaers sprack sy, ghy en sult,
 Nv voort aen niet veroren gaen
 Want mijn soon betaelt nv v schult
 Hy riep aent Cruys verheuen
 Tot sijnen Vader voor noen
 Och willet hen vergheuen,
 Sy en weten niet wat sy doen
 Ontfermt v ouer smenschen schout
 Daer ick die doot om sterue coen
 Al aen des Cruycen hout.

Die Enghelen waren verhuecht
 Al was die Moeder onuerblijdt
 Ende die Vader was in vreucht
 Om dat den mensch nv was beurijdt
 Die moordenaer riep ontfermelijck
 O Heer my toch ghedachtich sijt
 Als ghy sult commen in v rijck.

Iesus hem seer verblijde
 Inden moordenaer ghepresen
 Die daer honck aen sijn sijde
 Hy vertroosten hem midts desen
 En hy sprack, vriendt sijt des wijs
 Ghy sult noch heden wesen
 Met my int Paradijs.

Hy sprack tot sijn Moeder
 Aen tCruyce wel ghesint
 Ioannes is v behoeder
 Vrouwe siet hier v kindt.
 Siet te ouer mijn Moeder vry
 O Ioannes mijn broeder
 Van nv beuele ickse dy.

Sijn leden begonnen te beuen

Men sach sijn hert nau slaen
 Die doot streedt teghen dleuen
 Thert begonste hem tontgaen
 Hy riep Help o Vader mijn
 Waerom verlaet ghy my nv saen
 In desen ellendighen schijn.

Och alle creatueren
 O mensch die Godt oyt schiep
 Compt nv tot deser uren
 Hoort hoe sterck Christus riep
 Helpt beclaghen den grooten noot
 Daer hy nv inne claghet seer diep
 Voor v hanget naeckt en bloot

Den hooghe Prince der Heeren
 Die riep oock by gheualle
 Door des stemme vermeerren
 My dorst v salicheyts alle
 Ende siet sijnen lieuen mont
 Met edick, myrrhe, en galle
 Werdt oock ghelaeft terstondt

Die Ioden geckten en spotten
 Met Godts Sone ghebenedijt
 Alsmen doet met die sotten
 En deden hem aen groot spijt
 Sy riepen met een groot gedruys
 Wel ist dat ghy Godts sone sijt
 Comt af verlost v van het Cruys.

Dooghen te breken begonden
 Hy riep wt ganscher cracht
 Vader daer ick om ben ghesonden
 Dat heb ick al volbracht
 Daer toe soo riep hy d'aldermeest
 O mijn Vader seer hooch gheacht
 V so beuele ick mijnen Geest.

Prince Iesus ghepresen
 Om dat ghy ons al hebt verlost
 Ghelouet soo moet ghy wesen
 Want t'heeft v bloet ghecost
 Wy willen v Cruys naer draghen
 Als ghy ons hebt begost
 om v ewich te behagen.

[Och wilt aenmercken ghy weldighe herten]

Op die wijse. Mishouwet soo is den name mijn.

Och wilt aenmercken ghy weldighe herten
 V crancke natuere die sterffelijck is
 En doet ghys niet het sal v smerten
 Als die doot comt die vreeselijck is
 Hierom soo wilt v sproyen
 Die werelt te verfoyen
 Ick leert v als die wijse doet
 Wat batet dat ick steruen moet.
 Steruen so moeten wy arm en rijcke
 Wat willen wy ons vermeten dan?
 Die pijn der hellen sal dueren eewelijcke
 Hy is wijs diet bevroeden can
 Want dansen ende springhen
 Het sijn al verganckelijcke dinghen
 Die doot neemt ons het leuen soet. wat batet.
 Bereyt v huys in corter stonden
 Oft die doot sal v den wech ondergaen
 Och wee den ghenen die dan steruen in sonden
 Die sullen dan loon naer hun werck ontfaen
 Als die ooghen sullen keeren
 Ende v therte sal faelgeren
 Waer blijft dan tgheselschap en daertsche goet
 Wat batet al als ick steruen moet
 Al sijt ghy beswaert met fantasie
 Al sijdy nv beureest al voor de doot
 Wilt ghy voordaen nv vromelijck strijen

Godt sal v helpen wt alder noot
 Aldus leert die werelt haten
 Ende wilt die sonden laten
 Die doot cost ons doch vlees en bloet. wat batet
 Adieu preeel vol alder wellusten
 Bedriechelijcke werelt cort solaes,
 Ick wil in Godt gaen soecken mijn ruste
 Ick moet doch eens worden der wormen aes
 Wat salt my profiteren
 Houeren ende kancketeren
 Als die doot compt snel *ende* onbehoet. wat batet
 Waer sijne die pleghen te triumpheren
 Sy sijn ghepasseert men sietse nv niet
 Wat willen wy dan ghenoechte hanteren
 Alst eynde niet en is dan verdriet
 Dus laet ons gaen beghinnen
 Ons seluen te verwinnen
 Want de doot *cont* ras op *den* staende voet. wat batet
 Laet ons nv princelijck leeren steruen
 Beschreyende met tranen ons misdaet,
 Ende vreesen den Heere wy en sullen niet bederuen
 Ende dienen Godt elck in sijnen staet,
 Want waer wy ons keeren
 Schriftuere salt ons leeren
 Dz tegen die doot en is schilt noch boet. wat batet

[Vvat vol swaerder sonden]

Op die wijze: O Radt van auonrueren.

Vvat vol swaerder sonden
 Waer sal ick henen gaen.
 Mijn misdaet is quaet om gronden
 Dat ick al hebbe misdaen
 Veel regaels heb ick ghesopen
 Mijnen buyck is vol fenijn
 Den tijt is my ontsloopen
 Maer ick roep eens om hop

Soete Iesu ontfermt v mijns.

Ick ben een drooghe corste
 Een schaepken van deuchden bloot
 Ick slaen al voor mijn borste
 Met vast betrouwen groot
 Ick bidde v lieue Heere
 Wilt my nv ghenadich sijn
 Op dat ick nemmermeere
 En come in svyants verseere
 O Iesu ontfermt v mijn.

O Iesu van Nazareene
 Mijn sonden sijn sonder ghetal,
 Dies ick met ooghen weene
 Ick en weet waer ick varen sal
 Ick bid v om ghenade
 Om een luttel termijns
 Op dat ick mach mijn shade
 Verhalen al come ick te spade
 O Iesu ontfermt v mijns.

Ghy hebt doch willen steruen
 Voor ons die bitter doot
 En hebt voor ons willen verweruen
 Die ewighe blijschap groot
 Die Adam hadde verloren
 Dies lijde ick veel ghepeyns
 En roepe noch als te vooren
 Heer Iesu wilt my aenhooren
 O Iesu ontfermt v mijns.

Ick bid v met knien ghebooghen
 Iesu diet al beschermt
 Wilt my doch nemen in d'ooghe
 Als den moordenaer, my ontfermt
 Doen ghy daer hebt ghehanghen
 Al voor die helsche vileyns

Dies roep ick met verlanghen
 Met traenkens ouer mijn wanghen
 Heere Iesu ontfermt v mijns.

O menschen allegader
 Die in Godts kerstenheyt sijt
 Bidt Godt den hemelschen vader
 Dat ick doch worde verblijt
 Dat hy my wil beschermen
 Al voor dat helsche ghecrijs
 Dus wil ick noch eens kermen
 En roepen met openen ermen
 Soete Iesu ontfermt v mijns.

***Een nieu Liedeken gemaect Door broeder Anthonis Timmermans
 vander predic-Heeren oorden dwelc hy ghemaect heeft in zijn
 gheuanckenisse als hy daer naer van de guesen op de groote mert Thant
 vverpen ghevierendeelt vvert.***

Op de vvijsse vande Babiloensche hoere.

Ghy die daer sijt vande nieuwe gesinden
 Laet dalen uwen rigoreusen moet
 Waert dat ghy oprecht Christus beminden
 Ghy en sout niet soecken ons Priesters bloet
 Noch oock dat rijke Cloosters goet, suyt noort
 Landen en steden daert eens was goet
 Daer hebby ghebrocht twist ende discoort.
 Ghy wilt dat wy v valscheyt sullen gheloouen
 Ghy voorloopers van Antekest
 Met leughenen meynt ghy ons te verdoouen
 Maer het oude geloof is d'alderbest
 Dwelc ons d'Apostelen suyt en west, dit is het slot
 Hebben gheleert, en maeckt gheen mollest
 Daer en is maer een gheloof en een Godt.
 Ghy Craeyt altijt opde roomsche Kercke
 Maer ghy en sultse ons niet verleen
 Op Christus woorden gaen wy te wercke

Daer hy seyt, Petre ghy sijt den steen
 Daer op ick timmeren sal mijn, Kerck
 Die helsche poorte en salder niet teghen, neen
 Met alle haere macht hoe boos hoe sterck
 Ghy segt die Kercke die is muisibel
 Hier opder aerden ons onbekent
 Contrarie blijktt het welck is horibel
 Ghy kent ons Kercken nv wel present
 Die ghy aendoet so grooten torment, dit is claer
 ghy veracht ons Priesters, ons autaren schent
 Dwelck Godt eens wreken sal int openbaer.
 Al opden stoel van Moyses seer crachtich
 So sietmen die schrift geleerden seer snel
 Wat dat sy v leeren dat is warachtich
 Doet na haer woorden soo doedy wel
 Maer sijnse quaet oft sijnse rebel, alsulcx vliet
 Doet na haer woorden, het is Gods beuel
 Maer doense quaet en volghet niet.
 Die Kercke die is het fundament puere
 Soo Pauwels seyt het is ons confoort
 Ende die vasticheyt van die schrifture
 Al van ons Catholijcke aenhoort
 Wie na de Kercke niet en hoort voordaen
 Die suldy houden het is Christus woort
 Voor een heyden oft een Publicaen
 Ghy schimpt met ons dat wy velden maecken.
 En heet ons te sijn een afgodist
 Dat wu door velden onsen Godt versaecken
 Aen houten, beenen, steenen: voorwaer ghy mist
 Wy aenbidden alleen Iesum Christ reael
 Die aenden cruyce om onsen twist
 Aen nam de doot seer liberael.
 Ghy segt waerom so souden wy vasten
 Want Christus en heeft ons dit niet belast

Maer laetse vasten die herde gasten
 Die inder Kercke vast, staen by een ghetast
 Heeft Christus oock self met ghevast dit belijdt
 Maer ghy sijt ws selfs wellust ghepast
 Als ghy v vleesch oock niet en castijdt.
 V Predicanten sijn van vremden hare
 Sy spreken al dattet vleesch mede gaet
 So doruen wel preken int openbaere
 Dat Kercken roouen en is gheen quaet
 Maer anders daer geschreuen staet, diet wel besiet
 Wie stelt, seet Christus, mijn woorden wel vaet
 In mijn rijck en sal hy commen niet
 Ghy segt laet ons nv gherustich leuen
 Want Christus heuet al voldae
 Maer inde wet staet anders gheschreuen
 Wilt ghy al in mijn rijcke gaen
 Onderhout mijn geboden ghy sult ontfangen groot loon
 Wie mijn heboden sulen versmaen
 Die sal ick namaels eewelijck doen
 Ist Godt alleen die vergheeft de sonden
 Waerom gaen wy totten Priester eerst?
 Om dat hy van Christus is ghesonden
 Die daer seyt ontfangt mijnen Gheest
 Wiens sonden dat ghy minst ende meest vergeeft
 Die sijn vergeuen dus niet en vreest
 Maer wacht v dat ghy in sonden niet en leeft
 Ghy die daer hanteren wilt die schrifturen
 Ick vermane v lieden cleyn ende groot
 En wiltse niet te diepe rueren
 Want voorwaer die letteren slaen doot
 En hout v aen die Kercke vast van Christus fijn
 En keert v tot Christus vijf wonden root
 Hy sal v haest ghenadich sijn
 Ghy segt waerom gaet ghy lichten ontsteken

Wat hevet al te bedien
 Sy hebben monden en connen niet spreken
 Sy hebben ooghen en connen niet sien
 Maer het is den boeck der leecke seer bequaem
 Waer door moghen mercken die slechte lien
 Wat sy alle leden om Christus naem.

Ghy segt waerom sreckt ghy v ghebekens
 Voor santen en santinnen schoon
 Verlaet Godt ende gaet tot die lekens.
 Wy en doens niet om eenighen loon
 Maer seggen sant o heylich patroon verstaet
 Bidt voor ons Christus de Heere jdoon
 Hy ist alleen die loont goet en quaet.

Ghy segt, God ist alleen die weet mijn secreten
 En gheenen Enghel dan Godt alleen
 Hoe kunnen sy dan (segghet my) gheweten.
 Als ick my keere tot Christus reen
 Maecken sy vruecht al int ghemeen seer coen
 Meer dan negenentnegentich groot en cleen
 Die gheen penitentie en hebben van doen

Een gheestelijck Liedeken vanden rijcken vreck

Op de wijze vanden Samaritaen.

Ghy kersten menschen hoort mijn bediet
 Het is waerachtich alsoo gheschiet
 Lucas heuet ons beschreuen
 Den rijcken man daer lekkerlijck adt
 Ende den armen Lzaarus vergat
 Hy wert van Godt verdreuen, en verdreuen.

Den armen Lazarus quam voor sijn door om God
 De Knechten hielen daer me haren spodt
 Hy en woudets niet ontbeeren
 Doen quamen die honden // wilt dit doorgronden
 Vander tafelen ghelooopen in corter stonden
 En spleeten Lazarus sijn sweeren, en sijn sweeren

Den armen Lazarus is ghestoruen die doot
 Van de Enghelen gheuoert in Abrahams schoot
 Hier bouen in dat eewich leuen
 Den rijcken vreck sterf in corter stont
 Hy wert begraue in der hellen gront
 Daer niet en is dan suchten ende beuen, ende beuen
 Maer daer hy lach in tormenten groot
 En hy Lazarus sach sitten in Abrahams schoot
 In deewich leuen, hy riep om hulpe
 Hy bat dat hy mocht comen naer der hellen gront
 En een druppel waters brengen in sijnen mont
 Om den brant sijns herten te stulpen, ia te stulpen
 Maer als ons de schriftuere bediet
 Het en mocht hem ghebuere niet
 Hy riep voorts wt der helscher wallen
 Laet hem dan tot mijns vaders huys keeren
 Om mijn vijf broeders beter te leeren
 Dat sy in dees pijn niet en valen, niet en vallen.
 Abraham sprack hoort dit bediet
 Sy hebben Moyses en die Propheten, siet
 Men mach Godts woorden niet verdoouen
 Al waert dat daer iemandt vander doot verrees
 En diet hun altemael bewees
 Sy en soudent niet gheloouen, niet gheloouen.
 Prince als ghy sult singhen dit Liedt
 Siet dat v alsulcx niet en gheschiet
 Wacht slempen en dempen hoouerdich gaen
 Tot den armen niet onghenadich werdt
 Oft anders so sluyt v Godt sijn hert
 Sonder v in ghenade te ontfaen, te ontfaen

Een nieu Liedeken

op de wijze Te mey als alle die vogelkens singhen.

Al ben ick in druck in groot ghequel
 Al is mijn lijden noch soo fel
 Rebel en wil ick niet wesen
 Godts Iock is soet // altoos so moet
 Sijnen naem worden ghepresen

Al wordy eracht bespot versmaet
 Benijt beclapt verdruckt, ghehaet
 Hoet gaet, weest wel te vreden
 Maeckt gheen ghecrijt // verduidich sijt
 Tgheschiet al tot salicheden.

Al slaet v Godt in ghelt in goet
 In naem in faem in vleesch in bloet
 In moet in v vijf sinnen
 Den Heer belijdt // lief volcht naer lijdt
 Tcrompt al wt rechter minnen.

Inwendich draecht ghestadighen moet
 In lief in leet in suer in soet
 In goet te hebben en deruen
 Houdt dese leere in spoet in seere
 In leuen en in steruen.

Druck lijden is den nauwen vaert
 Al die daer leyt ten Hemel waert
 Vermaert van God ghetreden
 Dit vast ghelooft // en volcht v hoeft
 Als goy getroude leden.

De wapenen daer Christus mede verwan
 Dat helsche serpent voor elcken man
 Niemand en canse volprijsen
 Door lijtsaemheyt // weest wel bereyt
 Te volghen sijn auijsen.

Gheen dinck en van ons siele beuaen
 Als wy lijdtamich blijuen staen
 Satan noch doot noch helle
 Onlijtsaemheyt // doet ons groot leyt

Sy brengt ons int ghequelle
 Gheen argher dinck dan eyghen wil
 T'maeckt tusschen Godt en ons gheschil
 Hoe staet ons goet in v loijen
 Als wil is versaecht // dan wort God gesmaeckt.
 Dan sal de deuchde groijen
 Dit is dat rechte nieu ghebodt
 Dwelck Christus leerde, mensch ende God
 Door dwoort van lijdsaemhede
 Hier sterft den mens // sijn lust sijn wens
 Sijn quade begheerte mede
 Dan wordet gheacht een gheestelijck man
 Die hem wel geestelijck oeffenen can
 Voortaen in Godts behaghen
 Wat God op leyt // met danckbaerheyt
 Te lijden sonder claghen.
 Ons Prins moest in sijn Glorie gaen
 Door druck door lijden ten is gheen waen
 Dees baen moest hy verkiesen
 Versmaet dit ghy // dat ick bely
 V siel suldy verliesen.

[Ick wil my gaen vermeyden]

Op die vvijsse, Fortuyne vvilt keeren en vallet my niet so suer

Ick wil my gaen vermeyden
 In Iesus lijden groot
 Van daer en wil ick niet scheyden
 Int leuen [noch] in die doot
 Het is een prieel met bloemen
 Bedaut met soo [menighen] traen
 Och mocht ick [daer in comen]
 Mijn trueren waer [al gedaen]
 Men hoorden [den nachtegael] singhen
 Al onder den scherpen [doren]
 Sijn herteken was vol [van minnen]

Diet belieft die macht gaen hooren
 Een liet heeft hy gheheuen
 Al aen den cruycen groen
 O vader willet hen vergheuen
 Sy en weten niet wat sy doen
 Die scheker badt om vreden
 En hy mach wel hebben prijs
 Den nachtegael sanck, ghy sult noch heden
 Wesen by my int Paradijs,
 Vrouwe siet daer is dijn sone
 Ioannes die Moeder dijn
 Ick hebse v beuolen
 Wilt haer behoeder sijn.

Hy riep wel alsoo hooghe
 Mijn Godt waerom so laet ghy my
 Sijn herteken en dat wert drooghe
 Te drincken begheerden hy
 Men schanck hem daer te drincken
 Den edick ghemingt met galle
 Sijn hoofdeken dat liet hy sincken
 En hy sprack tis nv veruult alle

 O Vader in uwen handen
 Beuele ick mijnen Gheest
 Ghy weet mijn herte branden
 Tot v Vader aldermeest
 Hy liet die violette
 Al onder des Cruycen boom staen
 Die hem te Nazarette
 Soo ootmoedelijck hadde ontfæen.

Hy liet des open roose wesen
 Aenden cruyce hanghen bloot
 Sijn bladerkens sijn neder gheresen
 Die nachtegael bleef daer van minnen doot
 Niet doot ghebleuen door desen.

Dien edelen nachtegael fijn
 Den derden dach is hy verresen
 Iesus is den name sijn.

Om op die gratie te singhen.

Nv laet ons alle segghen danck
 Ons Heer, ons Godt, ons Vader
 Die ons van bier, van wijn, van dranck
 Versaeyt heeft alle gader
 Van vlees en ander goede spijs
 Ghecockt bereyt seer menich wijs
 Wilt hem v hert aenleuen
 Hy en sal v niet begheuen.
 Die sone Gods ghebenedijt
 Die willen wy mede louen
 Die ons van sonden heeft beurijdt
 Wanneer wy waren verschouen
 Die ons so minnelijck heeft ontfaen
 Ende inder noot niet af en wilt gaen
 Bemindt hem in dit leuen
 Hy en sal v niet begheuen.
 Wy dancken oock Godt den heylighen Gheest
 Van sijnder visitatie
 En hadden hy by ons niet gheweest
 Ons vreucht waer tribulatie
 Hy is een trooster int verdriet
 Want sonder hem en sijn wy niet
 Wilt hem v herte bereyden
 Hy en sal van v niet scheyden.
 Wy willen die weert oock dancken seer
 Diet al heeft laten coken
 Hy heeft so wel bewaert sijn eer
 Want ons en heeft niet ghebroken
 Wy dancken oock dit gheselschap goet
 En sijt vrolijck met herten soet

Dat ghylien sijt ghecomen
 Wort danckbaerlijck ghenomen.

Wy en willen oock vergeten niet
 Die van hier sijn ghescheyden
 Op datse den Heer wt allen verdriet
 Al in sijn rijck wilt leyden
 Want so wy doen, sal ons gheschien
 Wanneer wy dit leuen vlien
 Also so wilt voor desen
 Eenen pater noster lesen.

Wy willen ons wat verblijden nou
 Tis nv een dach van vreuchden
 Van swaricheyt ons maken schou
 So moghen wy wat verieuchden
 Den bogh mach altijdt niet gespannen staen
 Hierom altijdt laet droefheyt gaen
 Tis nv gheenen tijt van schreyen
 Wy willen ons wat vermeyen.

Finis.

*Vidit & approbavit Michael Hetsroey Bruegelins Canonicus Antwerpiensis. Censor
 Librorum, Antwerpiae, 1590.*

Ita fateor Michael H. Bosmans heeft desen boeck gemak

Hier nae volcht de tafel van desen teghenwoordighen Leysenboeck.

Al sijnt nv droeue tijden	58
<i>Ad festum laetitiae</i>	84
<i>Ascendit Christus hodie</i>	106
<i>Aue plena gratia dixit Gabriel</i>	110
Adam was een verloren man	113
Aldaer Heer Iesus quam gegaen	110
Al ben ick in druck en groot ghequel	158
Aenhoort doch mijn gheclach	142
Begint v hertekens op te heffen	60
Christus is opghestaen	49
Compt al mediteren	66
<i>Conditio alme syderum</i>	76
Christus is heden opghestaen	107
Christus is nv opgheclommen	107
Compt al wt suyden ende oosten	134
Doen ghy Iesus gheboren waert	3
Doen Maria ghehouwet was	29
Daer was een ghebodt ghedaen	69
<i>Dies est letitiae nam processit</i>	80
<i>Dies est letitiae in ortu regali</i>	90
Den grooten naem des Heeren Emanuel	97
Die Maghet heeft ghebracht int licht	99
Den spiegel des dryvuldicheyts	1034
Den troostere belooft so sterck	109
Den lustelijcken Mey Christus playsant	144
Een Kindeken is ons gheboren	1
Een vrolijck nieu liedt	17

Een Maechdeken wtuercoren	74
Een Kindt is ons gheboren	79
Een Kindt ghebaert tot Bethleem	89

<i>Enixa est puerpera</i>	98
Een Kindt ghebaert tot Bethleem	101
<i>En trinitatis speculum</i>	102
Een goet nieu liedt al vant begin	136
<i>Fit porta Christi peruia</i>	84
Godt gruete v Roose van Iericho ghepresen	29
Ghelouet moet sijn die Maghet soet	61
Gods groote glorie breet en wijt	99
Ghy die daer sijt vande nieuwe ghesinde	153
Ghy kersten menschen hoort mijn bediet	156
Het was een Maghet wtuercoren	9
Had ick vloghelen als een Arent grijs	10
Het viel een Hemels dauwe	11
Het quamen dry Coninghen wt verre landen	21
Het quamen dry Coninghen ghereden	24
Het is heden een dach van vrolijckheden	25
Heden is ons gheboren voorwaer	62
Hy is gheboren cleen	105
Hoe luyde sanck die leeraer opder tinnen	115
Hoe luyde riep die Siel tot Godt van binnen	117
Heft op mijn Cruys wel soete bruyt	124
Heer Iesus een jonghe Maghet ontboodt	125
Heere Godt leert ons beden	126
Hoort toe ghy sondaers alle ghemeyn	128
Hoort toe ghy kersten sinnen	130
Hoort he Christus na Galileen	132
Hoort altesamen, bidt ende waeckt	139

Ick wil inden Gheest naer Bethleem gaen	73
<i>Iesu Chrioste rex glorie</i>	88
Iesus weerdich Coninck ghy sijt	89

<i>Iesus dulcis memoria</i>	94
Iesus v memorie soet	95
<i>In dulci lubilo</i>	100
In soete vruechden groot	101
<i>In natali Domini</i>	104
Ick wil my gaen vertroosten, in Iesus lijden soet	112
Ick sie die morghen sterre	143
Ick wil my gaen vermeijden	159
Laet ons met herten reyne	5
Laet ons nv alle ghemeyne	50
Lof Kindeken Iesus mijn wtuercoren	56
Laet ons met herten sinnen	64
Laet verhueghen alle gader	77
Met desen nieuwen Iare	13
Met desen nieuwen Iare	14
Met vruechden willen wy singhen	34
<i>Magnum nomen Domini Emanuel</i>	96
<i>Magna dei gloria solemnis</i>	98
Maria Moeder denckt op my	122
Nv laet ons singhen het is tijt	30
Nv laet ons dancken ende louen	37
<i>Nunc dimittis seruum tuum Domine</i>	96
<i>Natus est nobis hodie</i>	104
Noch heb ick een traech eselken	122
Nv laet ons alle segghen danck	161
Ontwaeckt nv Israel doet op v ooren	22
O suyver maecht van Israel	27
O Iesus bant, o vierich brant	38

Ons naket eenen soeten tijt	47
O Iesus aldersoetsten naem	53

Onslaet nv o Heer uwen knecht seer saen	97
O Syon nv verheucht	103
Och wilt aenmercken	150
O vat vol swaerder sonden	151
<i>Puer nobis nascitur</i>	78
<i>Puer natus in Bethleen vnde gaudet</i>	88
<i>Puer natus in Bethleem</i>	100
<i>Pater in caelis deus omnium</i>	108
<i>Qvem nunc virgo peperit</i>	82
Resonet in laudibus	102
Segt ons segt ons ghy herderkens	19
So wert Christo een open poort	85
<i>Surrexit Christus hodie</i>	106
Solaes wil ick handelen	140
Tis den dach der vrolijckheden	81
Tor deser vruechden feeste	85
Tis heden den dach der vruecht	91
Ter gheboorten des Heeren	105
Van al tghesteerten schepper goet	77
Van een Maecht is Godt gheboren	83
Vader inden Hemel God van alles sijt	109
Van liefde compt groot lijden	146
Waer is die dochter van Syon	8
Wildy hooren lesen hoe Christus is gheboren	40
Waeckt ende bidt vroeders al ghemeyn	51

Wilt v nu verblijden, alle ghy Christen natie	72
Weest gegroet vol van gratie seyde Gabriel	111

Finis.